

U SLUŽBI MALOG ISUSA



Vjesnik Družbe sestara Služavki Malog Isusa

Broj 3/395, Zagreb, rujan 2019. Godina – LXIV.

VJESNIK: Za internu uporabu

Nakladnik:
VRHOVNA UPRAVA
DRUŽBE SESTARA SLUŽAVKI MALOGA ISUSA
Zagreb, Naumovac 12
tel.: 00385 01/4673 411
e-mail: ssmivud@gmail.com

Odgovara: s. Marija Banić, vrhovna glavarica

Glavna urednica: s. M. Mirjam Dedić

Uredničko vijeće:

s. M. Maneta Mijoč, s. M. Irena Olujević, s. M. Marina Perić

Lektura: djelomično

Omotnica: O. Berberović, akademski slikar

Tisak: „Naša djeca“, tiskara d.d., Zagreb

Naklada: 180 primjeraka

RIJEČ UREDNIŠTVA

Živio Mali Isus!

Drage sestre!

Dugo najavlјivan, pripreman i iščekivan Izvanredni misijski mjesec listopad je pred nama.

Papa Franjo želi probuditi svijest o važnosti misijskog djelovanja Crkve, kako bi se preobrazio život svih njezinih članova i pojačala svijest poslanja kako svakog pojedinca tako i Crkve u cjelini.

Radosna vijest je na Marijin „evo me“ sišla s neba na zemlju i svojom ljubavlju progovorila i želi progovoriti svakom čovjeku. Kako mi možemo u tome sudjelovati?

Najviše možemo učiniti molitvom koja je snaga i srce misijskog života i djelovanja. Molitva je najbrži „internet“ kojim povezujemo ljude s Bogom i međusobno. Jer Krist i danas želi doći svakom svom djetetu i zaogrnuti ga krvavim plaštem svoje milosrdne ljubavi. Djela ljubavi svjedočimo u konkretnim situacijama, ne samo od jedne do druge misijske nedjelje ili mjeseca u ovom slučaju, već svakodnevno. Treba obnoviti vjeru te čuti i odgovoriti na Božji poziv: „*Idite po svem svijetu i propovijedajte Radosnu vijest svakom stvorenju.*“ (Mk 16,15) Međutim, ne poziva sve da idu u Afriku ili koju drugu zemlju. Taj drugi kontinent, druga zemlja može biti moja sestra koja je bolesna, moj susjed koji je zapustio nedjeljnju svetu Misu ili svoju obitelj i potreban mu je navještaj Božje riječi i svjedočenje o Milosrdnoj Božjoj ljubavi.

Naše strukture često nas vežu, a Papa Franjo prigodom proglašenja Izvanrednoga misijskog mjeseca kaže: „*Nemojmo se bojati poduzeti s povjerenjem u Boga i s puno hrabrosti promjene navika, stilova, rasporeda, jezika i svake crkvene strukture, da postanu prikladan kanal za evangelizaciju današnjeg svijeta.*“ Ovo trebamo iščitavati i odreći se naše komotnosti, životne uhodanosti i sigurnosti te napraviti iskorak prema Bogu, a s Bogom prema čovjeku kako ne bi

bilo lutanja i traženja na krivim mjestima i putevima. Isključimo iz naših razgovora beznade, strah i pretjeranu brigu o tome što će biti sutra. Ostavimo ono što u našoj prošlosti nije dalo dobre plodove. Osobni susret sa živim Bogom, Isusom Kristom u Euharistiji, u njegovoј Crkvi, svjedočanstvo onih koji su ostavili svijetli trag misijskog djelovanja i konkretna misijska ljubav prema svakom čovjeku i moje je misijsko poslanje, jer spasenje je ponuđeno svima. „Sve je vrijeme dano za spas duša.“ (sl. Božji Josip Stadler)

Zato je važno naviještati Evanđelje svakom čovjeku, jer Isusova neizmjerna ljubav nema granica. Ljubav ljubi do kraja i nemamo riječi kojima bi se mogla iskazati ta Ljubav koja nam se dade i koja se danas daje. „*Idite po svem svijetu. Sve narode učinite mojim učenicima. Krstite ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga.*“ (Mt 28,19-20). Neka čežnja svake od nas bude da ovaj Izvanredni mjesec bude novi početak s jačom svijesti o misijskom poslanju Crkve, ali i svake od nas, jer po krštenju smo postali djeca zajedničkog Oca.

Poput arkanđela Rafaela pozvane smo biti anđeli pratitelji na životnom putu ozdravljenja vjere, lijek za bolesti današnjeg vremena....

Budno sijmo povjereni sjeme Božje riječi koje nam je dano, jer ono je lijek za sve. Ono što smo primili trebamo davati, dijeliti, sijati da donese stostruki plod.

„*Blagoslivljajte Boga, hvalite ga i veličajte, hvalite ga pred svim živima zbog onoga što je za vas učinio. Lijepo je hvaliti Boga i uznositi ime njegovo; bogobojazno razglašavati djela njegova. Lijepo je čuvati tajnu kraljevu, ali je slavno otkrivati djela Božja.*“ (Tob 12, 6-7)

Budimo dobri duh naših zajednica, obitelji, Crkve kako bi izvršile svoje misijsko poslanje i svojom prisutnošću i djelovanjem naviještali Kraljevstvo Božje na zemlji.

Neka rođendan Družbe i njen ulazak u 130. obljetnicu postojanja svima bude radostan jer smo glasnice Velikoga Kralja.

*S. M. Mirjam Dedić,
urednica*

RIJEČ CRKVE

Poruka pape Franje za svjetski dan misija 2019.

Kršteni i poslani: Kristova Crkva u misiji u svijetu

Draga braćo i sestre,

od čitave sam Crkve zatražio da u mjesecu listopadu 2019. živi izvanredno razdoblje misijskog djelovanja u spomen na stotu godišnjicu apostolskog pisma Maximum illud pape Benedikta XV. (30. studenog 1919.). Proročka dalekovidnost njegova apostolskog prijedloga potvrdila mi je koliko je i danas važno obnoviti misijsko djelovanje Crkve te podvrći sudu, kroz prizmu evanđelja, njezino poslanje naviještanja evanđelja i donošenja svijetu spasenje Isusa Krista, umrlog i uskrsljog.

Naslov ove poruke glasi jednako kao i tema Misijskog mjeseca listopada: Kršteni i poslani: Kristova Crkva u misiji u svijetu. Proslava ovog mjeseca pomoći će nam ponovno otkriti misijsku dimenziju naše vjere u Isusa Krista, vjere koja nam je besplatno dana kao dar na krštenju.

Naša sinovska pripadnost Bogu nije nikada pojedinačni, nego je uvijek crkveni čin: iz zajedništva s Bogom, Ocem, Sinom i Duhom Svetim, mi smo, zajedno s mnogom našom braćom i sestrama, rođeni na novi život. Ovaj božanski život nije proizvod koji se prodaje – mi ne provodimo prozelitizam – nego bogatstvo koje treba darivati, prenositi i naviještati: to je smisao poslanja.

Taj smo dar besplatno primili i besplatno ga dijelimo s drugima (usp. Mt 10, 8), ne isključujući nikoga. Bog želi da se svi ljudi spase i prispiju spoznaji istine te iskuse njegovo milosrđe zahvaljujući Crkvi, sveopćem sakramantu spasenja (usp. 1 Tim 2, 4; DRUGI VATIKANSKI KONCIL, Dogm. konst. Lumen gentium, 48).

Crkva je u misiji u svijetu: vjera u Isusa Krista daje nam vidjeti sve stvari u pravome svjetlu omogućujući nam da promatramo svijet Božjim očima i srcem; nada nas otvara vječnim obzorima božanskog života kojeg smo uistinu dionici; ljubav, čiji nam je predokus dan u sakramentima i bratskoj ljubavi, potiče nas ići sve do kraja svijeta (usp. Mih 5, 3; Mt 28, 19; Dj 1,

8; Rim 10, 18). Crkva u izlasku sve do nakraj svijeta zahtijeva stalno i trajno misijsko obraćenje. Koliki nam svetci, koliki muškarci i žene vjere svjedoče, pokazuju da je ta neograničena otvorenost, taj milosrdni izlazak moguć i ostvariv, jer je vođen ljubavlju i njezinim najdubljim značenjem kao dar, žrtva i besplatnost (usp. 2 Kor 5, 14-21)! Neka onaj koji propovijeda Boga bude Božji čovjek (usp. apost. pis. Maksimum illud).

To je zapovijed koja nas se izravno tiče: ja sam uvijek misija; ti si uvijek misija; svaki je krštenik i svaka krštenica misija. Onaj koji ljubi nikad ne miruje, nešto ga tjera da izlazi iz samoga sebe, privučen je i privlači druge, daruje se drugom i gradi odnose koji daju život. Za Božju ljubav nitko nije beskoristan ili beznačajan. Svaki od nas je jedna misija u svijetu, jer je plod Božje ljubavi.

Čak i ako moj otac i moja majka lažima, mržnjom i nevjernošću izdaju svoju ljubav, Bog nikada ne opoziva dar života. Od vječnosti je predodredio da sva njegova djeca буду dionici njegovoga božanskog i vječnog života (usp. Ef 1, 3-6).

Ovaj nam se život daruje u krštenju, koje nam daje dar vjere u Isusa Krista pobjednika nad grijehom i smrću, preporiča nas na Božju sliku i sličnost i ucjepljuje nas u Kristovo tijelo, koje je Crkva. U tome smislu krštenje je dakle uistinu potrebno za spasenje jer nam jamči da smo, uvijek i svugdje, sinovi i kćeri u Očevoj kući, a nikada siročad, stranci ili robovi. Ono što je u kršćaninu sakramentalna stvarnost – čije je ispunjenje euharistija –, ostaje poziv i određenje svakog muškarca i žene u očekivanju obraćenja i spasenja. Krštenje je ispunjeno obećanje Božjeg dara koje čovjeka čini sinom u Sinu. Mi smo djeca naših roditelja po tijelu, ali u krštenju nam je dano prvočinstvo i istinsko majčinstvo: nitko ne može imati Boga za Oca ako nema Crkvu za majku (usp. sveti Ciprijan, De catholicae unitate Ecclesiae: PL 4, 503 A).

Tako je u Božjem očinstvu i majčinstvu Crkve ukorijenjeno naše poslanje, jer je u krštenje utkano slanje koje je Isus izrazio u zapovijedi danoj nakon uskrsnuća: kao što je Otac poslao mene, ja šaljem vas ispunjene Duhom Svetim da pomirite svijet (Iv20, 19-23, Mt 28, 16-20). Ovo poslanje je kršćaninova zadaća:

nikome se ne smije uskratiti navještaj da je pozvan biti posinovljeno dijete Božje i prepoznati svoje osobno dostojanstvo i intrinskičnu vrijednost svakog ljudskog života od začeća do prirodne smrti. Rašireni sekularizam, u kojem dolazi do agresivnog kulturnog odbacivanja Božjeg očinstva u našoj povijesti, sprječava svako istinsko sveopće bratstvo koje se izražava u uzajamnom poštivanju život svakog ljudskog bića.

Bez Boga Isusa Krista svaka se razlika svodi na paklenu prijetnju koja sprječava svako bratsko prihvaćanje i plodonosno jedinstvo ljudskog roda.

Sveopće određenje spasenja, koje je Bog ponudio u Isusu Kristu, navelo je Benedikta XV. da pozove na nadilaženje svih nacionalističkih i etnocentričkih zatvorenosti odnosno sprege propovijedanja evanđelja s ekonomskim i vojnim interesima kolonijalnih sila.

U svome apostolskom pismu Maximum illud papa je podsjetio da sveopća misija Crkve zahtijeva da se izade iz okvira isključive pripadnosti vlastitoj zemlji i vlastitome narodu. Otvaranje kulture i zajednice spasonosnoj novosti Isusa Krista zahtijeva nadilaženje svake neprilične etničke i crkvene introvertiranosti.

I danas su Crkvi potrebni muškarci i žene koji, po svojemu krštenju, velikodušno odgovaraju na poziv da izadu iz vlastitoga doma, obitelji, zemlje, jezika i mjesne Crkve. Oni su poslani narodima, u svijet koji još nije preobražen sakramentima Isusa Krista i njegove svete Crkve. Naviještajući Božju riječ, svjedočeći evanđelje i slaveći život Duha, oni pozivaju na obraćenje, krste i nude kršćansko spasenje uz poštivanje slobode svake osobe, u dijalogu s kulturama i religijama narodâ kojima su poslani. Missio ad gentes, koji je uvijek prijeko potreban Crkvi, daje tako temeljni doprinos procesu stalnog obraćenja sviju kršćana. Vjera u Isusovo uskrsnuće, poslanje u Crkvi primljeno na krštenju, zemljopisno i kulturno izlaženje iz sebe samoga i vlastitoga doma, potreba za spasenjem od grijeha i oslobođenjem od osobnog i društvenog zla, sve to zahtijeva poslanje koje doseže do samih krajeva zemlje.

Providonosna podudarnost s održavanjem Posebne sinode o Crkvama u Amazoniji omogućuje mi da stavim naglasak na to kako je poslanje koje nam je Isus povjerio darom svoga Duha još uvijek aktualno i prijeko potrebno za te zemlje i njihove narode.

Obnovljena Pedesetnica širom otvara vrata Crkve kako nijedna kultura ne bi ostala zatvorena u sebe samu i kako nijedan narod ne bi ostao izoliran, nego otvoren sveopćem zajedništvu vjere. Nitko ne smije ostati zatvoren u vlastito »ja«, u autoreferencijalnost svoje etničke i vjerske pripadnosti. Isusovo uskrsnuće razbija uske granice svjetova, religijâ i kulturâ, pozivajući ih da rastu u poštivanju dostojanstva muškaraca i žena, prema sve dubljem obraćenju istini uskrsloga Gospodina koji svima daje istinski život.

U sjećanje mi dolaze riječi pape Benedikta XVI. izgovorene na početku susreta južnoameričkih biskupa u Aparecidi u Brazilu 2007. godine koje želim ovdje ponoviti kao da ih ja sam govorim: »Što je prihvaćanje kršćanske vjere značilo za narode Latinske Amerike i Kariba? Za njih je to

značilo upoznati i prihvati Krista, nepoznatog Boga kojeg su njihovi preci, a da toga nisu bili ni svjesni, tražili u svojim bogatim vjerskim tradicijama. Krist je bio Spasitelj za kojim su tihom čeznuli. To je također značilo da su, zajedno s vodama krštenja, primili božanski život koji ih je učinio Božjim posinstvom i, k tome, da su primili Duha Svetoga koji je došao podariti njihove kulture bogatim plodovima, čisteći ih i razvijajući brojne klice i sjeme koje je utjelovljena Riječ stavila u njih, usmjeravajući ih putevima Evanđelja. [...] Božja Riječ, utjelovivši se u Isusu Kristu, postala je također povijest i kultura. Utopija povratka tome da se oživljava pretkolumbovske religije, odvajajući ih od Krista i sveopće Crkve, ne bi bio korak naprijed, nego korak natrag. To bi zapravo bilo nazadovanje prema povijesnom trenutku usidrenom u prošlosti» (Govor na otvorenju zasjedanja, 13. svibnja 2007.: Insegnamenti III, 1 [2007], 855-856).

Mariji našoj Majci povjeravamo poslanje Crkve. U jedinstvu sa svojim Sinom, od samog časa utjelovljenja, Blažena Djevica bila je u pokretu, pustila je da bude potpuno uključena u Isusovo poslanje, koje je podno križa postalo njezino vlastito: poslanje suradnje, kao Majke Crkve, u rađanju novih Božjih sinova i kćeri u Duhu i vjeri.

Želim zaključiti s nekoliko riječi o papinskim misijskim djelima, koja se već u Maksimumu illudu predlaže kao pomoćno sredstvo u misijskom poslanju. Papinska misijska djela izražavaju svoje služenje univerzalnosti Crkve kao globalna mreža koja pruža podršku Papi u njegovoj misijskoj zadaći molitvom, tom dušom misije, i dobrotvornošću kršćana iz cijelog svijeta. Oni svojim prilozima pomažu Papi u evangelizaciji partikularnih Crkava (Papinsko djelo za širenje vjere), u odgoju i izobrazbi mjesnoga klera (Papinsko djelo svetoga Petra apostola), u odgajanju misijske svijesti kod djece iz cijelog svijeta (Djelo svetog djetinjstva) i oblikovanju misijske dimenzije vjere kršćanâ (Papinska misijska unija). Ponovno izražavajući svoju podršku ovim djelima nadam se da će izvanredni Misijski mjesec u listopadu 2019. pridonijeti obnovi njihova misijskog služenja mojoj službi.

Misionarima i misionarkama, kao i svima onima koji, snagom svoga krštenja, na bilo koji način sudjeluju u poslanju Crkve, od srca upućujem svoj blagoslov.

Iz Vatikana, 9. lipnja 2019., svetkovina Duhova

preuzeto: (kta/ika)

IZ DUHOVNE RIZNICE SESTARA SLUŽAVKI MALOGA ISUSA



**s. M. Krescencija Zwiefelhofer
150. obljetnica rođenja (1868. - 2018.)**

Nastavak 5.

Nastavljamo s upoznavanjem kreposnog života naše s.M. Krescencije Zwiefelhofer, bliske Stadlerove suradnice u formiranju i vođenju Družbe, dugogodišnje vrhovne glavarice Družbe.

Ponovno molimo sve sestre u Družbi da, ukoliko imaju neki zapis, predmet, sjećanje, svjedočenje, povezano sa životom i djelom s. M. Krescencije, neka to dostave na Tajništvo Vrhovne uprave Družbe.

Osobito su korisna svjedočanstva najstarijih sestara naše Družbe, od kojih su neke s njom živjele, osobno je poznavale, te se još sjećaju nje i njezina lika, ili su čule o detaljima iz njezina života od sestara koje

su s njom živjele. Svako sjećanje na nju, pa i najmanji detalj, je korisno i potrebno zapisati i oteti od zaborava.

Starijim sestrama koje imaju neko sjećanje o njoj i njezinu životu mogu puno pomoći mlađe sestre, u točnom zapisivanju onog što im one kazuju i svjedoče, ili snimanju onog što im one govore, s naznakom datuma, godine, mjesta, imena i prezimena dotične sestre. Jedino na taj način možemo još skupiti vrijedna svjedočanstva o njezinu kreposnom životu i dati svoj doprinos da to otrgnemo zaboravu i da se pripremi kratki životopis ove naše kreposne sestre. Ona to zaslužuje i sveta baština Utemeljitelja i prvih sestara nas na to obvezuju. Učinimo to rado i od srca u prigodi 150. obljetnice njezina navršene 150. godine rođenja.

Svjedočanstva sestara o pok. s. M. Krescenciji

Sestre iz samostana u Solinu svjedoče da poznaju s. M. Krescenciju iz Sarajeva kad je već bila starija i bolesna, te je uglavnom ležala u krevetu. Tako bolesna radila je za sestre rubce, dok god je mogla rukama micat podigla bi se na jastuke i tako sjedeći radila. Bila je sveta i pobožna života, od nikoga nisam čula drugo nego ovu tvrdnju. Iza progonstva prispjela je u Vinkovce, gdje je umrla i pokopana. Bila je dugo godina u službi generalne glavarice, i prema drugima je uvijek nastojala biti kao onako kao prema sebi. Možemo je moliti da nas kod Boga zagovara.”¹

Sestra Dolorosa u Vjesniku Družbe godine 1963., svjedoči i zapisuje: “Imala sam jaku astmu sa srčanim napadajima. Bolest se sve više pogoršavala. U najtežim bolima molila sam pok. s. M. Krescenciju, neka mi svojim zagovorom pomogne i izmoli kod dragog Boga olakšanje u mojoj teškoj bolesti.” Svjedoči da je prestala uzimati lijekove, te se u molitvi preporučivala s. M. Krescenciji za zagovor kod Gospodina. Dalje navodi: “Nakon dva tjedna nestalo je svake bolesti i sad se osjećam posve dobro. Obećala sam ovo staviti u Vjesnik, ako budem uslišana. Izvršujem svoje obećanje, te preporučam drugima da se uteknu njezinu zagovoru. Ja joj se i dalje

¹ Arhiv provincije Split, Pozicija: *Svjedočanstva sestara iz samostana u Solinu o pokojnim sestrama u Družbi*. S njima razgovarala i njihovo svjedočenje zapisala u Solinu 29. 05. 1999. s. Julijana Jerković, rukopis, str. 50.

molim u zahvalu za primljenu milost.”² Druga sestra u Vjesniku Družbe 1964. godine također donosi svoje svjedočanstvo o uslišanoj molitvi po zagovoru s. M. Krescencije, kako je pred Božić prošle, 1963. godine, nakon uzaludnog traženja izgubljenog redovničkog prstena, nakon što se vratila s posla iz grada, plakala od muke što ga ne može naći i ne sjeća se kad joj je skliznuo s ruke, i obratila se molitvom zagovoru s. Krescencije da joj pomogne kod Gospodina da pronađe izgubljeni prsten, jer noć je već pala, a vani pada snijeg. Izišla je s baterijom vani i tražila izgubljeni prsten po snijegu. I zapisuje: “Nevjerojatno, ali istinito. Stajao je na kosini snježnog brdašca. ...Potrčala sam u kuću i za kratko vrijeme svi su znali da sam našla svoj izgubljeni prsten po zagovoru naše drage pok. s. M. Krescencije.”³

U Vjesniku Družbe godine 1965., sestre koje su poznavale s. M. Krescenciju, u sjećanju na nju i njezin kreposni život, dok je živjela u Sarajevu i u Vinkovcima, posvjedočuju i zapisuju: “Uvijek je bila prijazna. Šutnju nije nikada prekršila. Siromaštvo je vršila do krajnjih granica. Košulje su joj bile sve pokrpane. Podskunjnu je toliko štopala da je bio konac do konca. Uvijek je bila prva u kapeli na molitvi. Išla je u crkvu (u Vinkovcima) već teško bolesna, dok joj se nije zabranilo. Vinkovački gradonačelnik rekao je o njoj: ‘Kako je fina, kao najfinija dama.’⁴ Jedna od sestara (s. B.), u istom Vjesniku, dalje navodi: “Ljubila je siromaštvo. Imala je dvije sukњe: jednu pokrpanu, a drugu izlizanu. Sestre su joj jednom zgodom u Splitu sašile novu haljinu i zamijenile po noći sa starom, jer ona nije htjela da nabavi drugu. Za imendan bi rubila rublja od sestara, no ona bi to uvijek podijelila drugima, a sebi bi ostavila najlošije. Ljubila je nadasve Družbu. Nastojala je svim silama da je u Družbi dobar duh, osobito što se tiče klauzure.”⁵. Druga sestra dalje ističe njezinu jednostavnost i karakteristični produhovljeni smiješak, te kaže: “Uvijek je bila nasmiješena, uvijek točna. Nije dala da ju se poslužuje. Sama si je

² Sestra Dolorosa, *Pomogla mi je pok. s. M. Krescencija*, u: *U službi Malog Isusa*, Vjesnik Družbe, Zagreb, br. 6/1963., str. 96.

³ *Ona je pomogla*, u: *U službi Malog Isusa*, Vjesnik Družbe, Zagreb, br. 12/1964., str. 199-200.

⁴ Sestre iz Samobora, *Kormilari naše Družbe*, S. M. Krescencija Zwiegelhofer, u: *U službi Malog Isusa*, Vjesnik Družbe, Zagreb, br. 4/1965., str. 101.

⁵ Isto, str. 101.

čistila i ložila peć, spremala sobu i prala rublje.”⁶. Nadalje sestra F. svjedoči: “Bila je u svemu savršena redovnica. Točna u svemu. Nikad si nije ništa priuštila, trpjela je sve u najvećem siromaštву.”⁷

Sarajevski kanonik dr. Čedomil Čekada, koji je osobno poznavao našeg utemeljitelja slugu Božjeg nadbiskupa Josipa Stadlera, kao sjemeništarac i bogoslov, te slušao o njemu od njegova nasljednika nadbiskupa Ivana Šarića, te dobro poznavao s. M. Krescenciju, bliske Stadlerove suradnice i vrhovne glavarice Družbe, u nagovoru sestrama u samostanu u Dubrovniku o 75. obljetnici Družbe, 1965. godine, napominje: „Povijest Družbe Sestara Služavki Maloga Isusa je puna tragova Božjih prstiju i Božje prisutnosti. Njoj je Providnost trasirala, obilježivala, zacrtavala putove, više od jednog stoljeća. I danas se sjećamo tih čudesnih Božjih zahvata kroz njezinu povijest. Uvijek je Gospodin Družbi slao prave svoje sluge i službenice, da joj pomognu. ... Čuvajte, kao oči u glavi i svete tradicije Družbe i njezinu duhovnu baštinu. Budite uvijek ponizne ‘Služavke Maloga Isusa’, uvijek pobožne kao prva sestra u Družbi s. Marta, i redovnički ozbiljne kao s. Krescencija. ... Što je samo za Družbu značila dobra, strpljiva i pobožna s. Marta, u njezinih prvim godinama! Šta časna Majka Krescencija, u odlučnim i prijelaznim godinama za prvog i iza prvog svjetskog rata; njezina jaka, gvozdena, pokornička duša. ... Volite sirotinju i budite milosrdna srca prema svakome, kao vaš veliki i sveti Utetemeljitelj Stadler. ... U svemu samo Boga tražite: Boga i njegovu slavu! Sretne budite u svome zvanju! ... Prave pastirice Isusove i kćeri Marijine, pa će Družba napredovati i cvasti u vrtu Božje Crkve. Bit će bogata i Božjim blagoslovom i milošću, i svetošću života, i velikim djelima u službi Maloga Isusa, sirotinje, Crkve, duša!”⁸

O sestrama Služavkama Malog Isusa, od susreta s njima u samostanu u Omišu do boravka i školovanja u Sarajevu, dirljivo svjedočanstvo donosi i učiteljica u mirovini Marija Tomasović⁹, u pismu koje je 15.

⁶ Isto, str. 101.

⁷ Isto., str. 102.

⁸ ADZ, Čedomil Čekada, *Božji biljezi*, nagovor koji je održao sestrama Služavkama Maloga Isusa u samostanu u Dubrovniku, 16. 1. 1965., strojopis, str. 3.

⁹ Marija Tomasović, rođena je 19. 7. 1914. g. u Rogoznici, a umrla je 24. 11. 2010. u Kučićima. Marija je nakon svršenih šest razreda osnovne škole 1925. godine pošla u Sarajevo i bila u samostanu časnih sestara Služavki Malog Isusa, gdje je nastavila

listopada 1990. pisala iz Kučića svojoj kolegici iz Sarajeva s. Maristeli Goić u samostanu u Dubrovniku¹⁰, nakon što je od nje dobila knjigu *Vez ljubavi u tkanju jedne povijesti*, objavljenu u povodu proslave stogodišnjice Družbe sestara Služavki Malog Isusa. U pismu s. M. Maristeli Goić gđa Marija zahvaljuje na poslanoj knjizi i donosi: "Ovo je u meni oživilo mnoge drage uspomene na život i osobe koje sam sretala od moje 11-este pa do sedamnaeste godine. Davne 1925. god. nakon svršenih šest razreda osnovne škole u pratinji + č. s. Flavije Tomšić iz Omiša sam došla u Sarajevo. Većina lica osim djece u dva donja reda su mi poznata. Moja rodica + Vicencija Marušić je godinu dana prije mene došla u 'Betlehem' pa je zato na slici na 97. strani, ali ja nisam ni na toj niti na bilo kojoj drugoj slici, što je manje važno. + č. s. Maneta Lučić i č. s. Beatrica Rogoz su mi bile vrlo drage prefekte. Presvjetli Igrc, stara č. s. Marta i uvijek nasmijana s. M. Krescencija."

s. M. Maneta Mijoč

nastavit će se

Nastavak je iz: s. MANETA MIJOČ, *IZ DUHOVNE RIZNICE SESTARA SLUŽAVKI MALOG ISUSA, s. M. KRESCENCIJA ZWIEFELHOFER 150. OBLJETNICA ROĐENJA (1868.-2018.)*, u: *U Službi Malog Isusa*, Vjesnika Družbe, br. 4/2018., Zagreb, prosinac 2018., STR. 17.–24.

školovanje. Pohađala je i završila učiteljsku školu kod sestara Kćeri Božje Ljubavi u Sarajevu. Godine 1936. vjenčala se za Kažimira Tomasovića iz Kučića. Imali su osam sinova i jednu kćer, koje su časno odgojili. Usp. Slavko Kovačić, *Učiteljica Marija Tomasović*, u: *Omiški ljetopis* 6/2011., Omiš, 2011., str. 478–479.

¹⁰ APS SMI, Osobnici, S. M. Maristela Goić, Tomasović Marija učit. u m., Kučiće, 15. listopada 1990., *Pismo s. M. Maristeli Goić, Služ. Malog Isusa, Dubrovnik*; Usp. M. Mijoč, Sestre Služavke Malog Isusa u Omišu (1917.-2017.), Cus i Provincija sestara Služavki Malog Isusa Split, Omiš, 2017., str. 251.

STADLEROVE STRANICE

Sarajevo

Stadlerovo u lipnju 2019.

Ovog osmog lipnja 2019.godine nastavljamo pratiti Stadlera u njegovoj misiji pod okriljem Srca Isusova u Bosni prema zapamćenjima Stadlerova tajnika Marka Tvrtkovića, kao i o djelovanju Duha Svetoga, kako stoji zapisao u Stadlerovim pastirskim poslanicama.

Dana 15. siječnja 1882.godine izšao je prvi broj „Srca Isusova“, službenoga lista za Vrhbosansku nadbiskupiju. U ovom broju nadbiskup iznosi svoju prvu okružnicu za svećenike: „Pod zastavom Srca Isusova“. Pravim apostolskim zanosom pisana je ova okružnica. „Pobožnost Srca Isusova“, veli u njoj nadbiskup „odobriše pape, biskupi prihvatiše, puk obljubi i lice se zemlje preobrazi, gdjegod se ona nastani. Grešnici, taknuti ljubavlju, grijeha se odrekoše, a pravednici zaneseni istom ljubavlju prionuše jedino uz Isusa, jedino za Njega revnovat počeše. I ja, imajući sve to na pameti, odlučih Nadbiskupiji Vrhbosanskoj, dati za geslo: 'Srce Isusovo'. I, evo, ja-najmanji od braće svoje, nevrijedan stanovati u Srcu Gospodina mojega, ipak pozvan od Njega, stavljam sebe i svu braću svoju i sav puk svoj cijele Vrhbosanske nadbiskupije u Srce Njegovo. Jedno smo tražili, da stanujemo u domu Gospodnjemu sve dane života svojega. Isuse, dobri naš pastiru, smiluj se nama, Ti nas spasi, Ti nas brani, Ti u nebu nas nastani. Ja zato glasujem, da je glavni naš čuvar i patron ove nadbiskupije SRCE ISUSOVO ... Srce Isusovo, to je, što će svako zlo uklanjati. Ono je što će nam vrutak biti svega dobra. Pred neprijateljem hoćeš li biti siguran, kad na te ustaje? Evo Srce Isusovo. Ono je štit, koji će suzbiti svako koplje. Ono pred sulicom ne izmače. U burnom životu gdje si u pogibelji, da silni morski valovi udare u greben, sigurno li kaniš proći? Eto sulicom otvoreno Srce Isusovo. Ono ti otvoreno stoji, kano sigurna luka, u kojoj ćeš se moći ukrcati. U suhoj pustoši ovog života želiš li se krijepliti? Eto iz Srca Isusova poteče i krv i voda za spasenje svega naroda. Tu je vrelo iz kojeg možeš piti koliko god želiš. U svijetu, punu nemira, u suznoj ovoj dolini punoj grijeha, hoćeš li živjeti? Hoćeš li mir sveti uživati? Eto, Srce Isusovo, gdje ćeš pravi mir naći. Ono sve umiljato poziva: „Dođite svi vi k meni, koji ste umorni i opterećeni i

ja će vas okrijepiti". Gle, Gospodine, mi svi u Nadbiskupiji vrhbosanskoj opterećeni smo, umorni smo svi! De, pogledaj milostivo na nas! Ah, Gospodine, hoće li nevolje naše prevladati milosrđe Tvoje, ili će milosrđe Tvoje nadjačati nevolje naše? Neka, Gospodine, milosrđe Tvoje prevlada, neka Tvoja mudrost prevlada našu zloću! Velika je istina naša zloća, no nije li Gospodine ljubav Tvoja kud i kamo veća. Zato nas umorne i opterećene Ti okrijepi, Ti utješi, prigriji nas Ti!"

U okružnici ističe Nadbiskup moć Blažene Djevice Marije i njezin zagovor vjernika kod Presvetog Srca Isusova. Ona nas i cijeli svijet zagovara pred Srcem Isusovim. Eto, to je uzrok – nastavlja Nadbiskup – zašto od ovoga dana i Majku našu Mariju – bez grijeha začetu, proglašavam čuvaricom i patronom Nadbiskupije vrhbosanske. Tko može tako uspješno Srcu našega Gospodina govoriti za sve nas kao Blažena Djevica Marija? Ništa nema, što ne bi mogla Marija od svoga Sina isprositi. ... Tko god, dakle, hoće da iz vrela Srca Isusova crpi milost, neka se ponajprije uteče Majci Mariji i s Njom neka se obrati na Srce Isusovo. Budemo li tako činili, tim ćemo ugoditi Bogu, jer ćemo mu biti zahvalni, što ju je svome Sinu odabrala za Majku. Ugodit ćemo i samoj Majci, jer ćemo joj time najveću hvalu dati, što ćemo joj u pamet dozvati izvor njene moći, i njezine dobrote prema ljudima.

Tako može govoriti samo jedan svetac, koji je pun ljubavi Božje, i gori željom, da tom božanskom ljubavi raspali čitav svijet. Razvijajući tako zastavu Srca Isusova i Neoskvrnjene nad svojom nadbiskupijom, započinje mladi Biskup u Ime Isusovo svoj apostolski rad. I blagoslivlja ga jednakom Srce Isusovo, pomaže mu svagdje nebeska Majka Marija. Također je vjernicima preporučio i štovanje sv. Josipa, pocrčima Isusova, hranitelja i branitelja sv. Obitelji, a danas i cijele Crkve, tako i nadbiskupije Vrhbosanske. Za biskupa vrhbosanskog šalje namjesnik Kristov Stadlera. On tu časti nije ni želio, ni tražio, primio ju je iz svete poslušnosti. To je jamstvo da će ga Bog pomagati u njegovoj teškoj službi. Dolazi u Sarajevo, rezidencije nema, rezidencija mu je stara židovska kuća. Mora, po nalogu Svetе Stolice, imati svoj kler- sjemeništa nema. Stoga prvo odluči podići dom Presv. Srcu Isusovu- no ne smije na to ni misliti. Treba dijacezu iz temelja sređivati po crkvenim propisima, koliki posao! Većina dosadašnjih dušobrižnika susreće novoga nadbiskupa s nepovjerenjem puni predrasuda prema njemu. On dolazi među svoje, njegovi ga, većina, ne primiše. Koliki bol za njega, koje toliko ljubljaše! Koliko nenaslućeno gorko razočarenje pod upravom kršćanske vlade. Koliko ga sve to gorčinom napuni, koliko progonstva pretrpi! Još ne bijahu na pomolu, teški dugovi, koji su ga sve do smrti, poput more tištili dan i noć. On, nositelj mira i ljubavi, nailazi na protivnike vjere i kreposti. Da je sve teške križeve pri nastupu na nadbiskupsku stolicu najednom uočio, zgrozio bi se, i morao bi podleći.

Ali Stadler, potpomagan Bogom, junački trpi, sve zapreke ruši, i konačno, slavno trijumfira. Oboružan nepokolebljivom i živom vjerom u Boga i slatkim ufanjem; ničega se ne boji, osim da Boga ne uvrijedi; ništa ne očekuje od ljudi, već sve od Boga; on traži samo slavu Božju, spas duša; on jedino želi da se sav žrtvuje za apostolsku službu, te- poput sv. Pavla- s Kristom u srcu, s križem u ruci, i s riječima u ustima kliče: „Sve mogu u Onome koji me jača.“ /Fil.4./

Stadler se oslanja na milost i vodstvo Duha Svetoga. Evo kako piše o Duhu Svetom u svojim korizmenim poslanicama svećenicima: I mi smo, braćo, članovi naučavajuće crkve, s kojima i po kojima Duh Sveti hoće da usred opaka svijeta svjedoči za Krista. Vjera nas uči o djelovanju Duha Svetoga da mi sami po sebi ne možemi ništa spasonosna učiniti, nego da nam je zato od potrebe milost Duha Svetoga. Da mi više na Duha Svetoga i njegove darove mislimo, kud i kamo više bismo napredovali u duhovnom životu. A kad tko promisli, da sva snaga, sav život sv. matere crkve i njezino djelovanje ovise o Duhu svetom, koji i svim sakramentima svu jakost daje: zaista bi više nastojao, da ljubi sv. mater crkvu, i Duha svetoga, koji ju rukovodi. Duh sveti dolazi dakle, ljude učiti poznavanju Isusa Krista, da ga očituje, da utemelji njegovo gospodstvo u srcima ljudi; on dolazi, da otkrije blago, što je sadržano u samoj klanjanja vrijednoj osobi Isusa Krista, u njegovim otajstvima, u njegovu nauku. Taj zadatak Duha svetoga trajat će do konca vijeka, kada će Duh sveti ono isto moći kazati, što je Isus Krist kod zadnje večere kazao: Ja sam ime tvoje ljudima navjestio; ja sam djelo dovršio, koje si mi naložio; ja sam tebe na zemlji proslavio: sve je dovršeno. Prema tome božansko djelo posvćenja duša jest osobito djelo Duha svetoga, a sastoji se u tom, da odabranici isti život imaju s Kristom. Duh sveti svjedoči preko apostola i crkve. Kako po crkvi tako i po vjernoj djeci te crkve Duh sveti svjedoči za Krista. Duh sveti nam daje milost, da u Krista kao svoga otkupitelja i spasitelja vjerujemo; on je, koji nam tu vjeru usred đavolskih nasrtaja, pogibelji i napasti ovoga svijeta čuva i jači, ne da da ju izgubimo, dok se ne preselimo u nebo. Bez svjetla i pomoći Duha svetoga nebismo u Krista mogli vjerovati, kao što su i apostoli istom onda se u vjeri utvrdili, kada je Duh sveti na njih sišao i njihovo srce milostima napunio. Hoćete li dakle, kaže nadbiskup Stadler u svojoj poslanici o Duhu Svetom, u svim svojim djelima Gospodinu ugoditi i velike uspjehe postići, a vi gajite iz dana u dan veliku pobožnost prema Duhu svetom i bl. dj. Mariji, znajući, da je Duh sveti upravo zato poslan, da proslavi Gospodina Isusa; zato da se Gospodin Isus nastani u svačijem srcu. A gdjegod je Gospodin Isus, to je djelo Duha svetog i bl. dj. Marije.

s. M. Manda Pršlja

Stadlerovo u srpnju 2019.

U ponedjeljak, 8. srpnja 2019. god. u sarajevskoj prvostolnici obilježen je Dan spomena na slugu Božjega, nadbiskupa Josipa Stadlera, uz sudjelovanje sestara Služavki Maloga Isusa iz Sarajeva i hodočasnika iz župe Imena Marijina iz Gromiljaka, predvođeni s. M. Jelenom Jovanović.

Euharistijskom slavlju u 18 sati prethodila je molitva krunice uz prigodna razmatranja, koju su animirale sestre Služavke Maloga Isusa, a Svetu Misu slavio je mons. Pavo Jurišić, postulator kauze za proglašenje blaženim služe Božjega nadbiskupa Stadlera.

U prigodnoj propovijedi na temelju navještene Riječi, potaknuo je okupljene vjernike na pouzdanje u Boga koji je uvijek nazočan u našem životu. Patrijarh Jakov iz Knjige Postanka doživio je susret s Bogom „kad se probudio iz sna na onom tajanstvenom mjestu: *Zaista se Gospodin nalazi na ovome mjestu, ali ja nisam znao!* Oči su mu se otvorile. Mjesto koje je potražio da nasloni glavu, san koji mu je bio podaren, sve je to bilo neočekivano mjesto susreta s Bogom. Od toga susreta Jakov je sigurniji: Bog je sa mnom! On mi daje kruh za jelo, on me odijeva, on mi daje da se živ i zdrav vratim u kuću oca svojega. S tom sigurnošću počinje i djelovati“, kazao je mons. Jurišić. „I susret jedne žene s Božjim Sinom o kojemu nam govori evanđelje postaje životonosan, jer je i ona nakon toga susreta oživjela novom snagom. Sve je vidjela što se događa, sve je čula što je govorio, sve je vidjela što je učinio. I njoj je patnja otežavala život, ali joj je dušu pročistila. Zato su se oči otvorile, pamet razbistrila, vjera oživjela: *Dotaknem li se samo njegove haljine, bit će mi dobro.* U pravi čas! Isus progovara: *Hrabro, kćeri, vjera te tvoja spasila.* Žena bi spašena od toga časa. Božja čudesna nisu nikakva senzacija. Ona traže obraćenje srca, ona

traže vjeru“, istaknuo je mons. Jurišić. „Danas nas razne informacije sustižu sa svih krajeva svijeta.... Imamo u rukama mogućnost kontrole, promijeniti postaju ili kanal, ali što god okreneš - laž, krv, seks, besmislena polemika, talk-show, svađa, tučnjava, eksplozija, smrt... A nama od svega ostaje



ništa, samo gorak okus od izljeva grubih riječi. I velika praznina prije spavanja. Ali ipak, molitva na usnama: *Mirnu noć i sretan svršetak udijelio nam svemogući Gospodin!* Prije toga ispit savjesti: *Bože, oprosti mi grijeha i daruj mi duši mir!*“, kazao je mons. Jurišić podsjetivši okupljene na riječi sluge Božjega nadbiskupa Stadlera: „Tko prima od Boga taj duševni mir? Ne prima ga nitko tako sigurno kao onaj koji se u svemu podvrgava Božjoj volji. A zašto to? Prvi je razlog evo ovaj: Bog ponajviše hoće upravo ono što kršćanin hoće koji život svoj ravna po Božjoj volji. To je božanska dobrota koja se ne dâ nadvladati u darežljivosti prema ljudima. To je vrsta uzvratne naplate, što Bog čovjeku nekim načinom natrag daje ono što je njemu dao čovjek. Čovjek svoju volju prikazuje Bogu kao žrtvu, i ne radi ništa osim onoga što Bog želi; a Bog kao na uzdarje daje čovjeku svoju volju i čini sve što čovjek želi. Prema tomu govori prorok (Ps. 144,19): *Gospodin ispunja želje štovatelja svojih, sluša njihove vapaje i spasava* (usp. Ps 145,19)“. „Mnogi ljudi oduvijek traže čudesa kao potvrdu onoga što vjeruju“, nastavio je mons. Jurišić. „Tako je i u naše vrijeme. A možda je trebalo samo otvoriti oči, probuditi se i shvatiti: Zaista je Bog na ovom mjestu. On je sa mnom. Koliko bi puta bilo korisno i meni da mi mrena padne s očiju i da mi se otvore vidici, pa da odvažno mogu izjaviti: Bog je u središtu moga života, a ja to nisam znao. A nakon toga s onom istom sigurnošću kao patrijarh Jakov nastaviti svojim putem, ići dalje, uz Božju pomoć, jer znam da me on vodi: *Hrabro, sine, hrabro, kćeri, samo vjeruj!* Amen!“, zaključuje mons. Jurišić.

Po završetku popričesne molitve svi su se okupili oko groba sluge Božjega Stadlera pod vodstvom mons. Jurišića, te uz prigodne molitve izmolili i molitvu za proglašenje blaženim nadbiskupa Stadlera.

s. M. Jelena Jovanović

Stadlerovo u kolovozu 2019.

U četvrtak, 8. kolovoza 2019. u sarajevskoj prvostolnici obilježen je spomen na prvog vrhbosanskog nadbiskupa, slугу Božjega Josipa Stadlera, uz sudjelovanje sarajevskih vjernika, sestara Služavki Maloga Isusa iz Sarajeva i Viteza, te sestara drugih redovničkih zajednica koje djeluju u Sarajevu.

Euharistijskom slavlju prethodila je molitva krunice uz prigodna razmatranja o Stadleru - njegovoj misiji služenja i brige za siromahe, koju su animirale sestre Služavke Maloga Isusa, kao i misna čitanja, te pjevanje na Svetoj Misi koju je predslavio dr. sc. Zdenko Spajić, uz suslavljje mons. Pave Jurišića, postulatora kauze za proglašenje blaženim sluge Božjega nadbiskupa Stadlera, preč. Mate Majića, katedralnog župnika, i profesora vlč. Marka Stanušića.

Na početku Svetе Mise sve nazočne je pozdravio župnik vlč. Majić i kazao nakanu Svetе Mise za proglašenje blaženim sluge Božjeg nadbiskupa Stadlera, i na nakanu sestara Služavki Malog Isusa.

U uvodnom dijelu Svetе Mise vlč. Spajić podsjetio je na spomendan svetog Dominika, svećenika osnivača Reda dominikanaca, koji su djelovali i u ovim našim krajevima. U prigodnoj propovijedi vlč. Zdenko se osvrnuo na misna čitanja o Mojsiju koji je dobio zadatku da izvede Izraela iz Egipta i dovede u Obećanu zemlju. „Mojsije je to i učinio, ali nije bilo uvijek lako. Bilo je tu trenutaka krize i tada je nastupila jedina pogreška Mojsijeva - nije prikazao Gospodina svetim, te zbog toga nije mogao ući u Obećanu zemlju. Božanski poziv i poslanje uvijek uključuju spremnost na žrtvu“, kazao je vlč. Spajić nadalje u svojoj propovijedi, te usporedio Stadlera s Mojsijem. „Stadler je došao u jednu tešku situaciju, da bude vođa jedne male zajednice i isto je sigurno proživiljavao trenutke razočaranja... Ali Stadler je sigurno imao snagu Duha da izvrši poslanje koje mu je Bog dao u vremenu u kojem je živio i da taj narod vodi na način da se očituje slava Božja. To je stvarno poziv i primjer da i mi tako vršimo svoje poslanje i budemo spremni pretrpjeti sve što je potrebno da bismo slavu Božju očitovali“, zaključio je vlč. Spajić.



Nakon popričesne molitve svi okupljeni u sarajevskoj katedrali, a posebno skupina sestara Služavki Malog Isusa, koje će sudjelovati na duhovnim vježbama na Gromiljaku, pomolili su se na grobu nadbiskupa Stadlera na nakanu za njegovo proglašenje blaženim.

s. M. Manda Pršlja

PROVINCJSKI KAPITULI

Zagreb

Nova provincijska uprava Zagrebačke provincije Presvetog Srca Isusova i Marijina Družbe sestara Služavki Maloga Isusa

Na XVI. redovitom provincijskim kapitulu Zagrebačke provincije Presvetog Srca Isusova i Marijina, Družbe sestara Služavki Maloga Isusa koji je održan od 16. do 19. lipnja 2019. u Provincijskoj kući u Zagrebu, Nova ves 55, izabrana je nova Provincijska uprava kako slijedi:

- s. M. Petra Marjanović**, provincijska glavarica
- s. M. Beatis Čajko**, prva savjetnica i zamjenica provincijske glavarice
- s. M. Leonida Koch**, druga savjetnica
- s. M. Emanuela Pečnik**, treća savjetnica
- s. M. Nikoleta Košćak**, četvrta savjetnica



Nova provincijska uprava Zagrebačke provincije

Provincijski kapitul Splitske provincije

Od 1. do 6. srpnja 2019., u našem duhovnom centru „Kuća Djeteta Isusa“, Donji Žabljak bb u Livnu, održan je XVI. redoviti provincijski kapitul, pod predsjedanjem vrhovne poglavarice s. Marije Banić.

U radu Kapitula sudjelovalo je 38 sestara Kapitularki.

Program rada Kapitula:

- Duhovna priprava
- Izvještaji
- Izborni dio
- Radni dio.

Prvi dan Kapitula bio je dan duhovne obnove, koju je predvodio fra Andrija Bilokapić, provincijal zadarske provincije svetog Jeronima.

Duhovna obnova je započela euharistijskim slavlјem i zazivom Duha Svetoga za uspješan rad Kapitula. U prigodnoj propovijedi fra Andrija nas je podsjetio na važnost našeg krštenja, te kako je najuzvišeniji poziv biti kršćanin, biti Kristov. Sve što jesmo, čemu težimo i kuda idemo u korijenu je našeg krštenja.

Nakon euharistijskog slavlja fra Andrija je govorio o zajedništvu.

Popodnevne je govorio o važnosti i ljepoti žene u Bibliji, te dostojanstvu žene kao redovnice. *O sadržaju njegovih nagovora sestrama može se opširnije pročitati u "Glas Kapitula 2019."*



Drugog dana Provincijskog kapitula sestre kapuitularke su se okupile u kapeli, otpjevale himan Duhu Svetom i zamolile da ih vodi i savjetuje u radu koji je pred njima.

Nakon toga u kapitularnoj dvorani provincijska glavarica s. Anemarie Radan pozdravila je sve kapitularke na čelu s vrhovnom glavaricom s. Marijom Banić, predsjednicom Kapitula.

Predsjednica Kapitula vrhovna poglavarica s. Marija Banić uputila je pozdravnu riječ sestrama Kapitularkama i proglašila otvorenim XVI. redoviti provincijski kapitol splitske provincije svetog Josipa, te istakla sestrama koje su sestre iz cijele provincije izabrale da ih zastupaju na Kapitulu njihovu veliku *odgovornost, pred Bogom, pred Crkvom i Družbom*.

U svrhu normalnog odvijanja rada Kapitula izbarne su sestre za službe radnih tijela Kapitula: pregledačice, tajnica Kapitula i zapisničarke, te formirane dvije radne grupe sestara, koje će raditi: jedna na pripremi "Glasa Kapitula", i druga na formuliranju i izradi Zaključaka i Odluka XVI. provincijskog kapitula.

Nakon toga su slijedili **Izvještaji**:

- ⇒ Provincijska glavarica **s. Anemarie Radan** iznijela je **izvještaj o trogodišnjem životu i djelovanju Provincije**.
- ⇒ Ekonomski Provincije **s. Zorka Radan** iznijela je **izvještaj o ekonomskom stanju u Provinciji**.
- ⇒ Pročelnica **Vijeća za promicanje zvanja i pastoral mladih, s. Jelena Marević**, iznijela je izvještaj o radu svog vijeća.
- ⇒ Pročelnica **Vijeća za duhovnost i Stadlerovu baštinu, s. Maneta Mijoč** pripremila je izvještaj o radu svog vijeća, kojeg je pročitala s. Marcela Žolo.
- ⇒ Pročelnica **Vijeća za odgoj i trajni odgoj, s. Sandra Midenjak**, iznijela je izvještaj o radu svog vijeća.
- ⇒ Pročelnica **Vijeća za Društvo Prijatelja Malog Isusa, s. Dolores Brkić**, iznijela je izvještaj o radu svog vijeća.

U srijedu 3. srpnja 2019., započeo je **izborni dio Provincijskog kapitula**.

Nakon uvodnih tumačenja o izborima, na temelju naših Konstitucija i Direktorija, Zakonika kanonskog prava, pristupilo se **izboru provincijske glavarice, te izborima provincijskih savjetnica**.

**Za službu provincijske glavarice izabrana
je s. Terezija Pervan.**



*Provincijalka s. Terezija Pervan
polaže zakletvu za vršenje službe.*

Članice Provincijske uprave:

- **s. Terezija Pervan**, provincijska glavarica
- **s. Marcela Žolo**, prva provincijska savjetnica i zamjenica provincijske glavarice
- **s. Anemarie Radan**, druga provincijska savjetnica
- **s. Martina Grmoja**, treća provincijska savjetnica
- **s. Brigit Rojnica**, četvrta provincijska savjetnica.

Čestitamo i molimo da ih prati blagoslov Malog Isusa u revnosti za Božju stvar!



Nova provincijska uprava



Nova provincijska uprava s vrhovnom glavaricom s. M. Marijom Banić

Nakon izbora čestitke provincijalki s. Tereziji Pervan i provincijskim savjetnicama izrekle su vrhovna poglavarica s. Marija Banić i u ime sestara Kapitularki i sestara cijele Provincije s. Dolores Brkić.

Sutradan je započeo **Radni dio Kapitula** izlaganjem referata. *Okvirna tema* Kapitula bila je "*Ponovno krenuti od Krista*", prema istoimenoj instrukciji koju je izdala Kongregacija za ustanove posvećenog života i družbe apostolskog života, 2002. godine. Izlaganje s naslovom „*Ponovno krenuti od Krista*“ pripremila je s. **Petra Šakić**, a pročitala ga je s. Martina Grmoja, a u cijelosti je donesen “Gas Kapitula”.

Nakon izlaganja uslijedio je rad u grupama. Grupe su bile podijeljene po naslovima:

- 1. Provincija i ja u pozitivnom svjetlu**
- 2. Provincija i ja u potrebi promjene**
- 3. Provincija i ja u budućnosti po Kristu, s Kristom i u Kristu**

⇒ Nakon rada u grupama iznesena su ***promišljanja, poticaji i zaključci rada u grupama***, kao smjernice novoj provincijskoj upravi i sestrama u Provinciji za daljnji hod svjedočenja.



Sestre Kapitularke, Livno, srpanj 2019.

Nastavljen je **Radni dio Kapitula** u kojem je s. Anemarie Radan iznijela analizu ankete, koja je prije Kapitula bila upućena svim sestrama Provincije. Nakon analize ankete, sestre su se podijelile u skupine i nastavile su promišljati o analizi ankete, kao i aktualnim pitanjima u Provinciji, a nakon toga je svaka skupina je dala prijedloge o upravljanju i raspolaganju nepokretnom imovinom svakog samostana. U raspravi su pokrenuta razna pitanja iz života Provincije i prijedlozi za daljnje djelovanje.

Nakon osvrta na život Provincije, imajući u vidu sadašnje stanje Provincije i perspektive za budućnost, sestre Kapitularke su donijele i usvojile Zaključke i Odluke, te manje izmjene i dopune u Statutu Provincije i Pravilniku rada Kapitula, kao novi poticaj za rast u našem poslanju i služenju bližnjima.

Na završetku **XVI. redovitog provincijskog kapitula završnu riječ je imala provincijska glavarica s. M. Terezija Pervan, i na koncu vrhovna glavarica s. M. Marija Banić, i s Papom Benediktom XVI. zaželjela sestrama da radikalno žive sadašnjoj, s nadom gledaju u budućnost i nastave hrabro naprijed i da se uvijek se iznova vraćaju na svoj put s povjerenjem u Gospodina.**

Nakon završnih riječi i zatvaranja Kapitula slijedilo je euharistijsko slavlje koje je, kao i ove druge dane, predslavio fra Tvrtko Vrdoljak.

Prema "Glas Kapitula 2019." pripremila

s. Maneta Mijoč

DUHOVNA OBNOVA U DRUŽBI

25. listopada 2019.

Osobni i zajednički hod do svetosti

Svetost je trajni poziv i zapovijed svakom pojedincu i zajednici koju je sam Jahve – Bog uputio izabranom izraelskom narodu: „Posvećujte se, dakle, da sveti budete, jer sam svet Ja“ (Lev 11,14). Bog danas upućuje isti poziv meni i tebi, sestro, na posvećenje i svetost života. Kad smo se odazvale na poziv slijediti Isusa, bio je to pravi rizik, a cilj našeg redovničkog života svetost.

Kako odvojiti osobnu od zajedničke svetosti? Zajedničkom hodu prema svetosti prethodi osobna svetost. Pojedinac u zajednici mijenja sebe, to jest svaka sestra svojim vlastitim duhovnim i tjelesnim snagama radi na izgradnji svoje vlastite osobnosti i svetosti. Važno je svakodnevno preispitivati se kako bismo lakše uočile svoje mane i pogreške i čistile ih iznutra. Ovo je mukotrpan posao, zato je potrebno:

1. Prihvatići samu sebe.
2. Ući u ono što je u nama nečisto, suprotstaviti se zamračenju i prljaju svoje nutrine.
3. Prepoznati što me to onečišćuje i uvijek se iznova čistiti priznavanjem samoj sebi.

Uza sve naše nastojanje nikad nećemo biti potpuno čisti jer posrćemo i padamo, ali se ujedno iznova dižemo kao malo dijete. Važno sredstvo čišćenja je da pripazimo na svoj govor. Onečišćeni govor i ogovaranje pomućuju odnose u zajednici. Jer u zajednici i po zajednici izgrađujemo stavove svoga redovničkog života. Važno je u zajednici bez straha izreći svoje želje i probleme, a ne gurati ih pod tepih. Velika je hrabrost i veličina ispričati se za pogreške koje se učine i protiv zajednice. Isus nas je naučio u molitvi *Očenaš* da molimo za oproštenje i praštamo jedni drugima jer tako se najbolje njeguju međusobni odnosi. Praštanje je odlučujuće sredstvo čišćenja da se iznutra mijenjamo i idemo prema svetosti. Svaka sestra u zajednici mijenja sebe, i mijenjajući sebe, događa se nešto čudesno. Jer moja promjena na svetost nije samo moja, ona djeluje na druge. Sveti Franjo Asiški je rekao: “Posveti sebe i posvetit ćeš zajednicu.”

„Što gledaš trun u oku brata svoga, a brvna u svom oku ne opažaš: De da ti izvadim trn iz oka, a eto brvna u oku tvom“ (Mt 7,3 - 4). Najprije ukloni svoje brvno (svoje mane i pogreške), a drugi će se preko mene sami mijenjati. Nije svetost dokazivanje, hvaljenje i gospodarenje nad drugima i drugaćnjima, to vodi do oholosti koja je majka svih grijeha. Svetost je biti ponizna, skromna i samozatajna poput Marije, Isusove i naše majke. Ona nam je najizvrsniji primjer svetosti po kojoj je Bog izveo veličanstvena djela svoje ljubavi. Po djelovanju i izlijevanju Duha Svetoga Marija je u svojoj poniznoj poslušnosti od Boga prihvatile anđelov poziv da bude majka Njegova sina Isusa Krista. I andeo joj reče: „Zato će to čedo i biti sveto“ (Lk 35). Dubokoj Marijinoj vjeri prethodila je njezina poslušnost Riječi Božjoj koju je svakodnevno razmišljala i pohranjivala u svoje srce. Bez te duboke povezanosti s Božjom Riječju, koja je sam Bog, ne možemo duhovno rasti, posvećivati se i biti svete. Iz Riječi Božje izviru milost i snaga Duha Svetoga koja nas napaja i nadahnjuje živjeti kao Marija, u poslušnosti, čistoći srca i siromaštva. Tako raste naša osobna svetost koja se „preljeva na zajednicu u ljubavi Kristovoj“.

Da naša duhovnost bude plodna poput Marijine, „nužno je potrebno pristupiti u obnovljenoj potrebi za molitvom s novim žarom Duha Svetoga“. Neka Duh Sveti u nama rasplamsa oganj svoje ljubavi kako bismo ostale otvorene i poslušne duhu Stvoritelju koji stvara sve novo. Stoga je potrebno „ponovno krenuti od Krista novim žarom molitve“ (dokument *Ponovno krenuti od Krista*, str.18). „Molitva su vrata kroz koja Duh Sveti ulazi u čovjeka“, rekao je Ivan Pavao II.

Bez snage Duha Svetoga upadamo u osrednjost u duhovnom životu. „Zahvaća nas mentalitet građanskog staleža, kao i potrošačkog mentaliteta. Moramo reći da živimo u društvu gdje vlada kultura smrti koja može postati i izazov da još većom snagom budemo svjedoci evanđeoskih savjeta čistoće, siromaštva i poslušnosti koje je Krist živio u punini svoje ljudske naravi kao Sin Božji (dokument *Ponovno krenuti od Krista*, str. 20). To je Put našeg redovničkog života, neustrašivo svjedočiti svijetu: siromašna, poslušna, raspeta i uskrsnula Gospodina. Krist je rekao: “Ne bojte se. Ja sam s Vama u sve dane.“ Ne smijemo se bojati ako nas je malo, jer i malo zdrava kvasca može ukvasati cijelo tjesto. Mala šačica Isusovih učenika, primivši snagu Duha Svetoga, pronijela je evanelje po cijelom svijetu. Na zapovijed Isusovu molili su i bdjeli s Marijom, Isusovom majkom, čekajući obećana Duha Svetoga koji ih je u potpunosti promijenio. I naš duhovni život mora biti na prvom mjestu unatoč ostalim našim obvezama. Dopustiti Duhu Svetom da nas mijenja. Da mijenja cijelo naše srce: srce naših misli, srce očiju, srce ušiju i srce našeg govora. “Ta duhovna novost, koju potiče snaga Božjeg Duha, daje nam mogućnost da ponovno krenemo od Krista, polazeći

od evanđeoskih savjeta, preispitivanja vlastite karizme, vlastitih konstitucija, otvorene novim i sve zahtjevnijim tumačenjima" (dokument *Ponovno krenuti od Krista*, str. 32). U ovom dokumentu koji me je donekle vodio razmišljanju o svetosti života, govori se o potrebi trajne formacije gdje se kaže: "Bit će važno da svaka posvećena osoba bude formirana tako da uči cijeli život, u svakom životnom dobu i razdoblju. Nadasve će morati učiti da ju formiraju svakodnevni život, vlastita zajednica, braća i sestre, obične i izvanredne stvari, molitva i apostolski trud, kontemplacija i euharistija, te radost i trpljenje" (dokument *Ponovno krenuti od Krista*, str. 23.).

Težiti za svetošću i biti svet nije nimalo lako, ali je moguće. Isus nam je svojim životom ostavio primjer, pokazao nam je Put da idemo stopama Njegovim. Rekao nam je: "Ja sam Put, Istina i Život" (Iv.14,6.).

Primjer su nam pokazali toliki svetci i svetice koji su Krista naslijedovali. I naš utemeljitelj sluga Božji Josip Stadler koji je svojom molitvom bio stalno u Božjoj blizini, a svojim djelima ljubavi prema onima koji su živjeli na rubu društva.

Molimo svoje nebeske zaštitnike da nam pomognu što svetije živjeti i Boga svojim životom proslaviti onako kako su to i oni za života činili. Amen!

s. M. Ružica Ivić

25. studenog 2019.

Njegovanje gostoljubivosti – otvorenost prema svima, osobito potrebnima

Duboki smisao gostoljubivosti pronalazimo u evanđelju. Meni osobito drag tekst Lukina evanđelja (LK. 1. 39-56) susret Marije i Elizabete. Pri susretu dviju žena zaigralo je srce od radosti. Kakvi su naši susreti u zajednici i izvan zajednice prema drugima?

Evanđelist Luka u ovom evanđeoskom tekstu donosi nam slike Marije i Elizabete da i mi redovnice možemo puno naučiti za naš redovnički život. Kroz ove slike dviju žena prepoznajmo koje su naše slabosti i što Bog želi od našeg života.

Kako graditi gostoljubivost?

Gostoljubiva osoba, sestra... dobro su došli u svakoj zajednici. Gostoljubivu osobu prepoznajemo po osmijehu, jednostavnosti, smirenosti. Svaka od nas treba gajiti gostoljubivost u sebi i svakim danom težiti da budemo bolje.

Nije uvijek lako biti gostoljubiv. Vrijeme u kojem živimo i brzi dotok informacija često su nam prepreka za gostoljubivost. Činjenica je da se osjećamo malo potišteno kada ne postignemo što smo željeli. To nam je pokazatelj da uvijek pokušamo iznova.

Ljubaznost iziskuje oproštenje. Znati opravdati velika je vrlina. Zamislimo se kako bismo bili zakinuti, ograničeni i nesretni da ne znamo opravdati.

Svaka sebi postavimo pitanje - Koje i kakve riječi izgovaramo?

Često naše riječi upućene prema drugoj znaju biti teške, riječi koje nas vrijedaju, tu nema ljubaznosti. Upamtimo da uvijek više vrijedi onaj tko zna slušati, nego onaj tko zna govoriti.

Gostoljubivost redovnice mjeri se po njezinu ponašanju, stavu, a najviše po njezinu rječniku. Podsjetimo se na evanđeoski tekst kad je đavao napastovao Isusa, tražio je da pretvori kamenje u kruh. Isus mu odgovara: „Ne živi čovjek samo o kruhu, nego o svakoj riječi što izlazi iz Božjih ustava...“ (Mt. 4,4). Zaustavimo se na Isusovoj ljubaznosti. Isusova riječ je kao sjeme što padne na zemlju. Ta zemlja su naša srca. Nema obraćenja, nema gostoljubivosti bez srca. Učimo i nadahnjujmo se na Isusovim riječima koje su vrelo iz kojeg možemo crpsti neizmjerne milosti.

Nadalje u Matejevu evanđelju čitamo: „Ne dajte svetinje psima, niti svoje biserje bacajte pred svinje da ga ne pogaze nogama pa se okrenu i rastrgaju vas“ (Mt. 7 – 16).

Snažna je ova poruka. U današnje vrijeme Crkva živa i oni koji vode Crkvu promatraju se dvostrukim očima. Ne zaboravimo da i nas redovnice promatraju, našu ljubaznost, vežu se za naše riječi i prepričavaju ih. Događa se, nažalost, da pred drugima znamo glumiti kad je u pitanju gostoljubivost. Ponašamo se onako kako to oni žele. Uvijek imajmo svoje dostojanstvo.

U Mt. 5. 42 piše: „Tko od tebe što zaište, podaj mu i ne okreći se od onoga koji hoće da mu pozajmiš.“

Što je to što ljudi u današnje vrijeme trebaju i traže od nas?

Ovaj stil i tempo života zahvaćaju pojedince i zajednice, tako da i mi duhovne osobe nismo pošteđene takva stila života. Koliko smo otvorene prema Bogu, toliko ćemo biti otvorene i prema drugima. Naša otvorenost prema Bogu odražava se preko molitve, a otvorenost prema drugima odražava se ljubaznošću. Da bismo u tome uspjele, potrebno je imati hrabrosti i započeti svaki dan otvorenosću i spremnošću za drugoga, novi polet. Snaga, volja, inicijativa - sve je to moguće uz veliki rad na sebi.

Gostoljubivost u Stadlerovu životu i životu redovnice

Isus je došao u Jeruzalem donijeti spasenje svijetu da ga oslobodi od ropstva. Ovaj evandeoski događaj možemo povezati sa slugom Božjim Stadlerom. Dolazi u siromašnu Bosnu, svoju otvorenost i gostoljubivost svima jednako iskazuje. Znamo da sluga Božji Stadler nije materijalna dobra usmjerio na sebe, usmjerio ih je na čovjeka u potrebi u kojem je prepoznao Maloga Isusa. Čovjek je u svojoj naravi usmijeren na samoga sebe. U životu sluge Božjega u svakoj životnoj situaciji iščitava se gostoljubivost. Ne samo da je osobno to činio, i nama je, drage sestre, ostavio našu karizmu. Stavio je svoj život u službu Boga i bližnjega. Zato i danas živi u mnogim srcima upravo zbog svoje gostoljubivosti. Otvorio je svoje srce Bogu i drugima. Drugi nas mogu prepoznati samo po gostoljubivosti. U Utetmeljiteljevu srcu dominantna je Isusova poruka: „Što god učinite jednome od moje najmanje braće, meni ste učinili“ (Mt. 25.40). Svatko od nas traži ljubav, dobrotu, pomoć. Želimo da su drugi ljubazni prema nama. Nažalost, ne uspijevamo uvijek u tome. Sluga Božji Stadler nam i danas govori: „Ljubav je dragulj čija cijena nadilazi sve. Ljubav je samo nebo, jer kad nju imamo, onda cijelo Presveto Trojstvo silazi u naše srce.“ A sveti Pavao piše: „Radujte se u Gospodinu, uvijek ponavljam radujte se“ (Fil 4,4.).

Evo nam zadaće da uvijek možemo i trebamo gajiti otvorenost prema drugima.

Koliko sam spremna izići iz svoje komotnosti da bih bila na raspolaganju drugima?

Biti blizu drugima, njihovim patnjama i potrebama.

„Dođite svi meni koji ste umorni i opterećeni i ja ću vas okrijepiti.“ „Uzmite jaram moj na sebe i učite se od mene jer sam krotka i ponizna srca, i naći ćete spokoj dušama svojim“ (Mt. 11, 28-30).

Ovaj biblijski tekst nam ne želi reći da mi izlazimo na ulice i zovemo ljude k sebi. Ljudi izvana u nama trebaju prepoznati da smo otvorene, ljubazne, strpljive i uljudne. Da bismo uspjele u tome, prvo u sebi trebamo gajiti ove navedene vrline.

Srce redovnice treba uvijek biti radosno. Radost treba ispunjati naše srce. Da bismo bile radosnije, ljubaznije u zajednici, trebamo izbjegavati neljubaznost. Opterećene smo raznim predrasudama, kad bih bila ovdje ili ondje, bila bih bolja i bilo bi mi bolje. Nijedan razlog ne bi trebao opravdati našu neljubaznost. Sve dok smatramo da su ovozemaljske okolnosti osnova za radost, ne možemo razumjeti što su to istinska radost i sreća. Sveti Jakov nas opominje: „Pravom radošću smatrajte, braćo moja, kad upadnete u

razne kušnje znajući da prokušanost vaše vjere rađa postojanošću“ (Jak. 1, 2.3).

Koliko smo spremne na praštanje? Osoba koja je spremna oprštati, druge stavlja u prvi plan. Sve što proizlazi iz čista srca, ima svoj temelj u Bogu. Da bismo napredovale u radosti, trebamo slušati i slijediti Gospodina. Bez prave istinske poslušnosti ne može se živjeti radost. Istinska radost dolazi iz srca i jedino od Boga, i ne mora imati nikakve veze s našim ljudskim ograničenjima i interesima. Gostoljubivost je dijeljenje iz ljubavi, suprotno tome je laskanje iz licemjerstva. Klonimo se toga. Mi ne živimo zajedno u zajednici da laskamo jedna drugoj i drugima. Načelo gostoljubivosti ima svoje duboke korijene u prvoj kršćanskoj Crkvi. Kršćani su se brinuli o onima o kojima se nitko drugi nije brinuo. Duh našeg oca Utjemeljitelja živi po karizmi. Karizma jednak je ljubaznost, jer to je blago Božjeg kraljevstva. To je blago o kojem Isus govori da ga treba slijediti. Prisjetimo se situacije kad su drugi bili ljubazni prema nama kako nam to godi. Svi mi volimo i cijenimo gostoljubivost drugih. I Isus nam na to kaže: „Idi pa i ti čini tako....“ U današnjem svijetu teško je naići na ljubaznost. Prisjetimo se prispodobe o milosrdnom Samarijancu. U ovoj prispodobi ljubaznost ne dolazi od levita ni od svećenika. Od njih se to očekivalo da u ranjeniku prepoznaju bližnjega. Ranjenik prima ljubav od nepoznata čovjeka. Svaka od nas treba svakodnevno razmišljati - Tko je moj bližnji? Gostoljubivost govori sve jezike ovoga svijeta, ne poznaje granice, nema predrasude. Tu se prepoznaje osobnost svake od nas. Ne smijemo stati na razmišljanju, nego činiti. Puno je važnije da nam riječ Božja bude temelj za osobna djela i da djelima svjedočimo. Što mi Gospodin želi reći? Mogu li prepoznati njegovo djelovanje u srcima drugih? Može li Gospodin preko mene liječiti? Naš Gospodin je nepromjenjiv i to može učiniti i danas samo ako nađe vjere i poniznosti. Njegovo moćno poslanje na zemlji započelo je u liku mala i nemoćna Djeteta. I na samom kraju ovog razmišljanja prisjetimo se još jedne prispodobe: „I gle, ljudi doniješe na nosiljci čovjeka koji je bio uzet“ (Lk. 5.18). Doniješe ga u Isusovu blizinu, ali pristupiti Isusu ne bijaše im moguće zbog mnoštva. Tražili su način da uzetog stave pred Isusa: oni ne odustaju pred preprekama. Zalažu se za onog koji ne može hodati. Oni su postali njegove ruke, njegove noge. Snagu zajedništva nalaze u služenju. Upitajmo sebe jesmo li mi pozvane dovoditi Isusu ljudi? Danas svaki dan imamo priliku razmišljati i odlučiti pomoći drugima. Budimo dosjetljive poput ovih ljudi iz Lukina evanđelja koji znaju što hoće.

Kad bi Isus danas došao među nas, komu bi se prvome obratio? U ovom Lukinu izvješću Isus se prvo obraća onima koji djeluju srcem. Njihovom gestom ljubavi bolesnik ozdravlja. Kad bi Isus došao među nas, kako bi se osjećao?

Naš Bog postao je čovjekom da bismo mi postali ljudi. Završit će izrekom sluge Božjega Stadlera: „Ništa nije plemenitije od ljubavi. Ona je kraljica svijeta.“

Gdje ima ljubavi, ima i gostoljubivosti. Ljubav je ona koja daje snagu, ona se umnaža i daje se.

Molimo Gospodina da po želji i zamisli sluge Božjega možemo svakodnevno klicati: „A ti, Bože, jer twoje zapovijedi nije nemoguće obdržavati, daj nam snagu i milost da te onako ljubimo kako ti hoćeš i da nam bude po tvoj milosti.“

s. M. Marinela Zeko

25. prosinca 2019.

Odmor u zajednici rekreacija, korištenje slobodnog vremena

Ova tema bi se mogla obrađivati s nekoliko aspekata. Ima svoje uporište i u Sv. Pismu, u raznim crkvenim dokumentima, profanoj literaturi, a i u našim Konstitucijama i Direktoriju.

No, najprije da vidimo pojmove što je to odmor? Za odmor imamo dvije definicije:

1. To je prekid duševne ili fizičke djelatnosti kako bi se organizam regenerirao, odnosno spriječio ili otklonio umor.
2. Pravo radno razdoblje u kojemu je radnik oslobođen obvezе (dnevni, tjedni, godišnji odmor).

Ipak pristupimo obradi s gledišta Sv. Pisma. Zaustaviti ćemo se na tjednom odmoru, a to je većinom dan posvećen Gospodinu.

Dan posvećen Gospodinu

Ako uzmemmo činjenicu da nas je Gospodin Bog stvorio na svoju sliku i priliku, svakome od nas je dao sposobnosti za fizički i intelektualni rad koliko je htio. Iako je u početku stvaranja čovjeku ostavio mogućnost da i sam stvara i uživa u toj stvaralačkoj moći, i sam je pokazao primjerom kako je on šest dana stvarao, a sedmi dan se odmarao, posvetio ga (usp. Post.2,3). Dakle, ostavio nam je jedan dan u tjednu. U Starom zavjetu je to bila subota, a u Novom nakon Uskrsnuća Isusova je to postala nedjelja za odmor. Najprije posvetiti ga Gospodinu, a onda se i odmoriti od svakodnevnih briga.

U našim redovničkim zajednicama za one koji ne bi mogli koristiti odmor nedjeljom, trebalo je za nagradu dati jedan drugi dan za odmor ili ih izmjenjivati taj dan tako da i njima ne bude naporno, odnosno preteško.

Gospodin nas je obdario tjelesnom i psihičkom snagom. Trebamo mu biti zahvalne na tome. Te snage su poput motora u našim vozilima. Od vremena do vremena trebaju nam servisi. Potrebno je malo stati, zaustaviti se i promisliti kamo ide ta naša snaga. Možemo li dalje u nedogled? Volja bi htjela, motivacija je također ponekad i povelika, ali valja razborito uporabljivati ono što nam je Gospodin podario.

Nismo gospodari svih tih darova, nego samo korisnici. Razumljivo, korisnici najprije za sebe da ne budemo teret drugima, a u drugom planu korisnici za svoje bližnje, za svoje sestre, svoju zajednicu, Provinciju, Družbu i druge.

I naš Utemeljitelj kad nas je zamislio kao zajednicu onih koji su za najpotrebnije, ostavljene, nezbrinute također je uzimao u obzir sve ovo što je i dragi Bog upisao u srca ljudi i ostavio kao zakon. Taj dan obavljali bi se nužni poslovi, za stare, nemoćne, djecu, a gdje je postojalo blago na ekonomijama, radili bi se samo najpotrebniji poslovi.

Uvijek se zanimalo za sestre, za zdravlje sestara, raspoloženje sestara. *Želio je da se veselim srcem služi dragom Bogu, Malom Isusu.*

Jedno vrijeme naš Generalni kapitul je također donio odluku da svaka sestra u mjesecu obvezno ima svoj slobodan dan. Ovisno o mogućnosti i opsegu poslova, neke su to koristile, a neke i nisu!

Naš dir čl. 86 kaže: „*Sestre će dogovorno tako uređiti svoje poslove da svaka može preko dana imati nešto slobodna vremena za svoje potrebe. Sestrama se veoma preporučuje da to vrijeme iskoriste za čitanje dobrih knjiga, na koji način obogaćuju i proširuju svoje vjersko znanje i opću kulturu.*“

To je prigoda i vrijeme da malo posložimo svoje osobne stvari, nešto uredimo za sebe, malo se više zadržimo na duhovnim aspektima kako bismo mogli kvalitetnije nastaviti svoj radni dio dana.

Odmor je potreban, znači, ne samo jedan dan u tjednu, nego uz to dovoljno spavanja za organizam.

Razmislimo danas koristimo li svoje vrijeme odmora i kako, te koliko vremena posvećujemo čitanju duhovne literature i spavanju.

Rekreacija

Sama riječ *rekreacija* znači uspostavljanje radne sposobnosti nakon naporna rada ili bolesti.

Svetovne osobe to koriste šetnjom po svježem zraku, sunčanjem, nekim sportom, plivanjem i sl.

Naš Utemeljitelj je znao često svoje rekreativno vrijeme provoditi u šetnji. Tada bi mu se otvarale misli za mnoge naizgled ranije nerješive stvari. Duh Gospodnji bi ga upravo tada nadahnuo što i kako činiti.

Naše Konstitucije u čl.101. govore: „*Da bi se razvijala sestrinska ljubav i osvježile duševne i tjelesne sile, sestre se dnevno odmaraju u zajedničkom razgovoru. Vrijeme odmora određuje predstojnica sa sestrama.*“

Također naš dir. čl.82. razrađuje tu točku o rekreatiji koja spada u dnevni red.

To se osobito iščitava u dir. čl.85. koji glasi: „*Sestre imaju svaki dan zajedničku rekreatiju i sve neka nastoje sudjelovati u zajedničkom odmoru koji služi stvaranju vedra raspoloženja, tjelesna zdravlja i izmjeni iskustava. Predstojnica će se pobrinuti da sestre bez dostatna razloga ne izostaju od zajedničke rekreatije. Nedjeljom, svetkovinama i u drugim posebnim zgodama rekreatija može duže trajati.*“

Rekreacija je potrebna u svakoj dobi života, nekima više, nekima manje.

U većim zajednicama kada su se mnoge stvari obavljale ručno, dobro je došla svaka ruka. Netko bi čistio orahe, netko krumpire, mahune i slično. I ručni radovi su tu nastajali. Sve je to bilo popraćeno smijehom, pjesmom, lijepim dosjetkama.

Danas već imamo prilike služiti se raznim strojevima, tako da i ne ovisimo o tim pomoćima.

Vrijeme se u potpunosti izmijenilo. Hvala Bogu na tom darovanu vremenu. Uvezši u obzir današnje prilike, potrebno je poraditi na kvaliteti toga vremena. Nije važan toliko odmor, odnosno prekid rada, koliko unošenje kvalitetnije komunikacije među sestrama. Unatoč tomu što se sve redovničke zajednice služe sredstvima društvenog priopćavanja, izdaju svoja glasila, potrebno je da se i sestre osobno nađu zajedno. Treba razgovarati o važnim pitanjima, pitanjima koja se tiču zajednice, a ne nekim rubnim i nepotrebnim. Ne dopustiti da nam rekreatije zamjenjuje televizija i slično. Prebaciti se s društvenih mreža na „mreže svoje zajednice“!

U zajedničkom razgovoru i opuštenosti međusobno se upoznajemo, čujemo jedna drugu, osobito ako smo na sličnom zajedničkom poslanju kao zajednica.

Ukoliko je nedovoljna, komunikacija među sestrama redovito rađa slabljenjem sestrinstva zbog nepoznavanja onoga što živi druga osoba. To sestru čini strancem i odnos bezimenim. To su prava pravcata stanja odvajanja i samoće, dakle daleko od zajedništva, pjesme, radosti... što smo zajedno.

Nema međusobnih dijeljenja darova Duha kojeg ipak ima u zajednicama. Bez dijaloga i slušanja postoji opasnost da vodimo živote koji se odvijaju jedan pokraj drugog ili usporedno, a to je daleko od idealna bratstva, odnosno sestrinstva. Rekreacije s dobrom komunikacijom su trenutci za rušenje zidova podjele u zajednici. Dokument kojeg je izdala KONGREGACIJA ZA USTANOVE POSVEĆENOG ŽIVOTA I DRUŽBE APOSTOLSKOG ŽIVOTA pod nazivom *Bratski život u zajednici* navodi u Poslanici Filipljanima kako trebamo biti složni, istu ljubav njegovati, biti jednodušni, jedne misli; u poniznosti jedne druge smatrati višima od sebe; ne starati se samo svaka za svoje, nego i za ono što se tiče drugih. Neka u nama bude isto mišljenje kao i u Kristu Isusu (usp. Fil 2,2-5).

To bi bilo dobro za „otvorena vrata“ za pristup novih članica kao što su ovih dana betlehemske pastiri otvorili svoje obitavalište za Malog Isusa. Isus je s nama na svakom mjestu, a posebno kad smo zajedno u njegovo ime: „Gdje god su dvojica ili trojica u moje ime sabrana, i ja sam s njima“ (usp. Mt 18,20).

Osvrnimo se danas na naše rekreacije i pogledajmo koliko su to trenutci susreta i sestrinske blizine.

U svakom slučaju, vrijeme svoga odmora, svoje rekreacije lijepo je koristiti protkano u duhovnoj radosti i zahvali za sve dobro što smo primili i posjedujemo na slavu i čast Malom Isusu.

s. M. Jadranka Lacić

SESTRINSKO ZAJEDNIŠTVO

Gromiljak

Duhovne vježbe za sestre

Na uočnicu Duhova, 8. lipnja ove godine, 19 sestara naše provincije započelo je šestodnevne duhovne vježbe u kući Navještenja u Gromiljaku, koje je predvodio vlč. dr. Dubravko Turalija, profesor na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Sarajevu

Pod izvrsnim vodstvom našeg duhovnika vlč. Dubravka prošle smo kroz biblijske događaje i mjesta od sjevera do juga Galileje, preko Samarije do Jeruzalema. Jeruzalem je u teološkom smislu središte cijelog svijeta, sveti grad, grad mira, Davidov grad, grad pun cvijeća, voća, povrća i ugodnih mirisa. U Svetom Pismu spominjan je puno puta. U Jeruzalemu su Isusovi apostoli slavili Duhove. Bilo je to radosno slavlje, dan ispunjenja srdaca. Kada su se apostoli napunili Duha Svetoga, obraćali su se Isusu i oslovljavali ga Spasitelj – Životvorac, a ne više Učitelj.



Na poučan način duhovnik nas je uveo u Euharistiju. Prva vrata su sabranost, čišćenje, pokajanje... Druga vrata su Služba Riječi, poučavanje. Čovjek bez Božje Riječi je duhovno nepismen. Treća vrata su zajedništvo, a Duh Sveti je simbol zajedništva. Nema zajedničkog lomljenja kruha, primanja Euharistijskog Isusa bez zajedništva. Nema Crkve, nema obitelji bez slušanja Riječi Božje, bez zajedništva, bez lomljenja kruha, bez osobne molitve. Molitva nas povezuje i daje smisao svakom našem djelu, stvara slogu, ljubav i mir u našoj svakodnevici. Rađa zajedništvo bez kojeg smo nitko i ništa. Bez osobne molitve, razmatranja Riječi Božje čovjek jednostavno podivlja. I u molitvi se propituje, molitva ga prosuduje. Sindromi koji nas udaljuju od Euharistije su nametanje, samovolja, ugađanje samoj sebi, podcjenjivanje, kritiziranje, rovarenje... Čestitost i dobrota izgrađuju sve na pozitivno, blagoslivljuju neprijatelje i istinu iz srca zbole.

Duhovnik nam je također izvrsno osvijetlio biblijske likove i na jasan način istaknuo njihove sposobnosti i nedostatke kao da je s njima živio. Dvanaest apostola: svi su imali svoje naravi, svi su, osim jednoga, oblikovali svoje srce prema Srcu svoga Učitelja. Isusov prvi dobri apostol Andrija nas je oduševio. Ali u služenju i slijedenju Isusa moramo iskusiti i pustinju Ivana Krstitelja. Pustinja u nama progovara koji su naši apetiti, naše mogućnosti. Andriju privlači nešto više. I naš utemeljitelj sluga Božji Josip Stadler je iz profesorske fotelje, tople kuće krenuo u turski vilajet - u Ivanovu pustinju, u Bosnu. Isus pomaže Ivanu, pomaže Stadleru i nama želi pomoći, uzeti naš tarač, krpu, naše račune. On ispravlja ono što smo krivo učinili.

Isusovi izabranici - njih pet, Ivanovi učenici - njih sedam, slijedili su i živjeli svoj poziv. Slijedili su svoga Učitelja i Pastira. Pastir je samo jedan. Čiji smo mi apostoli? Tko strši, ne pripada Isusovu stadu. Vlč. Dubravko veoma je lijepo istaknuo kvalitetu ovce koja se ističe u zajedništvu. Ovce idu uvijek zajedno: one zdrave, kao i bolesne i šepave, i zdrave ih podnose. Tolerantne su. Kada pasu, svaka ima svoje mjesto. One ne progone jedna drugu, niti jedna drugoj smeta u bilo čemu. One su poslušne, lagano hodaju da mogu čuti i slušati svoga Pastira. Isus od nas traži snošljivost, toleranciju, međusobno poštivanje. Polako hodati ovim životom, biti tiha da čujem Isusa. Podnošljivost sa sobom. Kako želim sebi ugađati, tako trebam i drugima. Tko nema osjećaja za drugoga, nije prikladan za Kraljevstvo Božje. Tko ne vidi tuđu potrebu, taj je zatomio osjećaje iznutra. Ako zajednica međusobno surađuje, ako je složna, ako u njoj vlada zajedništvo, ne može propasti. Strančarenje u zajednici sve razara i ništa ne može ići naprijed. U izgradnji zajedništva s Isusom i apostolima primjer nam je apostol Barnaba. Bez „naših Barnaba“ zajednica ne bi mogla funkcionirati. Svaka zajednica ima i Petrovu punicu koja je do kraja samozatajna, zauzeta u

služenju drugima. Ukratko, skrivena svetica. I mi smo pozvani na svetost i same smo krive ako to nismo. Srce je organ koji je povezan s Bogom. Samo zdravo srce može biti stabilno. Mozak razmišlja, a srce je ključno hoću li ili ne... Obrezanje srca znači ukloniti nešto što ga kvari, vratiti ga u njegovo sjedište. Ne dopustiti da bude iščašeno. Operativni zahvat srca izvodi samo jedan kirurg - Isus. Neka Srce Isusovo učini i oblikuje naša srca po Srcu svome. Mi sada nastavljamo svoj hod po svojim zajednicama.

Neka nam Riječ Božja bude vodič. Ovim želim u ime sestara, sudionica duhovnih vježbi, još jednom od srca zahvaliti vlč. Dubravku na iznimno lijepim izlaganjima i primjenama na život. Želimo mu da i dalje sretno hodi i bude tumač Riječi Božje po ovoj ispaćenoj našoj Bosni.

s. M. Pavka Dujmović

Mostar

Susret sestara juniorki

U ponedjeljak, 10. lipnja 2019. u prostorijama Rehabilitacijskog centra "Sveta Obitelj" u Mostaru održan je cijelodnevni susret sestara juniorki Sarajevske provincije Družbe Služavki Maloga Isusa. Susret je organizirala magistra juniorki **s. M. Ljilja Marinčić**. O uzvišenosti nasljedovanja Krista juniorkama je govorio biskup u Mostaru **mons. Ratko Perić**.

Susret je započeo jutarnjim misnim slavljem koje je u sestarskoj kapelici predslavio **don Pero Miličević**, biskupov tajnik. Na početku je don Pero rekao da iako dolazimo iz različitih krajeva, imamo istog Oca Nebeskoga i istu duhovnu Majku Mariju kojoj je posvećena mostarska katedrala. Podsjetio je da nismo uvijek dostoјna Marijina djeca, ali se Majka Crkve zauzima za nas kod milosrdna Oca.

Oko 9 sati počeo je susret na temu *Uzvišenost redovničkog života – siromaštvo*, kako ga predstavlja koncilski Dekret o redovništvu *Perfectae caritatis*, br. 13. Razmatranja su nastavljena u 11 i u 14.30 sati. Navodimo neke misli:



1. **Dragovoljno siromaštvo** – koje II. vatikanski sabor naglašava, jest svjesno i namjerno prihvaćanje siromaštva kao takva. Glavni motiv takve odluke jest naslijedovanje siromašna Krista od njegova rođenja do smrti. Biskup nam je usmjerio pogled na Isusa koji je, ne samo živio siromašno, nego je bio simpatizer sirotinje. Redovnica treba biti ponosna što je dragovoljno siromašna.
2. **Stvarno siromaštvo** – jest ono koje se očituje već time što o nekome ovisimo. No, siromaštvo poradi Krista podrazumijeva da članovi budu siromašni doista i stvarno, materijalno i u duhu, živeći u nadi da je njihovo blago na nebu. Oni koji zavjetuju evanđeosko siromaštvo, pokazuju da ne ovise o materiji, nego o Bogu. Biskup je spomenuo da ne smijemo nikada izgubiti iz vida ove tri vjerske istine u životu: Bog nas je stvorio; Bog nas uzdržava, i Bog će nas suditi u vječnosti. Svima nam je stati pred sudište Božje.
3. **Zajednički zakon rada** – prema svetim zavjetima, sestra pripada zajednici, i zajednica sestri. Kao što je potreban zajednički rad, tako je potrebna i zajednička sestarska rekreacija. Naime, zajednica ima pravo i na naš rad i na našu šalu i osmijeh. Ona koja se bez razloga izmiče zajedničkoj rekreaciji, zapravo je zajednici ukrala samu sebe. Podsjetio je na primjer bračnoga para **Ananije i Safire** (Dj 5,1-11) koji su od utrška imanja nešto zadržali za sebe, a prijavili da su sve dali. Eto krađe, eto laži! Ne zna se što je pogubnije za jednu zajednicu.
4. **Baština** – Koncil podsjeća da se svaka redovnica, prema svojim konstitucijama, može odreći baštinskih dobara, bilo onih već stečenih ili onih koje bi mogla steći.
5. **Siromaštvo koje se razdaje** – Sabor također govori o svjedočenju siromaštva, ne samo kod pojedinaca, nego i cijele zajednice, družbe. Takvo se svjedočanstvo pokazuje kada družba ima sluha za potrebe misija, siromaha i cijele Crkve. Istina, kao pojedinci ne možemo novčano pomoći siromasima, ali im možemo darovati dio vremena, pružiti lijepu riječ, moliti za njih.
6. **Međupomoć** – u ovaj sklop ide i razvijanje osjećaja za potrebe drugih redovničkih kuća iste zajednice. Ne dopustiti da jedne oskudijevaju, a druge obiluju.
7. **Suvišak** – oslanjajući se na riječi Sabora, dobro je imati kuće i sve potrebno u njima. Ali valja izbjegavati svaku – pa i prividnu – raskoš ili gomilanje materijalnih dobara.

Nakon biskupovih nagovora sestre juniorke su ostale u zajedničkom razgovoru i molitvi sa svojom magistrom. Pustile su da pred licem Božjim i pred Marijom odjeknu u njihovoј nutrini koncilske riječi kako bi s Božjom pomoću donijele ploda.

s. M. Pia Pilić i s. M. Nikolina Džavić

Sarajevo

Jeruzalemski nadbiskup mons. Fouad Twal u posjetu samostanu Egipat

U četvrtak, 4. srpnja 2019. u samostanu *Egipat* vladalo je posebno radosno ozračje. Naime, sestre i djeca iz Stadlerova Dječjeg doma *Egipat* iščekivali su u dvorištu samostana posebna gosta koji je stigao iz Svetе zemlje – mons. Fouada Twala, umirovljenog katoličkog nadbiskupa Jeruzalema. Nakon što je mons. Twal stigao u pratnji Uzoritog kardinala Vinka Puljića, i srdačnog pozdrava u dvorištu samostana, svi okupljeni uputili su se u samostansku kapelu gdje su zajedno zapjevali jednu pjesmu Blaženoj Djevici Mariji, te je mons. Twal dijelio svim nazočnim svoj blagoslov. Potom su svi zajedno pošli u sestarsku blagovaonicu gdje su se počastili kolačima, sladoledom i raznim drugim slasticama, a najljepše su bile priče i zgode jeruzalemског nadbiskupa koje je podijelio sa sestrama. Bio je to nevjerljivo lijep i blagoslovljen trenutak, sjediti za stolom s jeruzalemским nadbiskupom, imati priliku pitati toliko toga o Svetoj zemlji, kršćanima koji тамо žive i još puno toga što je sestrama bilo на srcu. Mons. Twal je posebno primijetio radost koju je video na licima sestara, i lijepu atmosferu



koja vlada u samostanu. Nakon okrjepe sestre su pozvale mons. Fouada u razgledavanje samostana, te su tom prilikom posjetili i Vrtić *Srce* te Stadlerov Dječji dom *Egipat* gdje se jeruzalemski nadbiskup upoznao s djecom i razmijenio s njima pokoju riječ. Vrijeme zajedničkog druženja je brzo prošlo i tako je došao trenutak ispraćaja nadbiskupa mons. Fouada Twala i našeg Uzoritog kardinala Vinka Puljića. Mons. Twal je zahvalio sestrama na srdačnu gostoprimgstvu i bratsko-sestrinskom druženju, te ih je pozvao da nastave radosno i vjerno služiti Kristu u onim najmanjima i najpotrebnijima.

Zahvalne Gospodinu na velikoj milosti i dirljivu susretu s ovim poniznim slugom Kristovim, ostajemo povezani u molitvi s jeruzalemskim nadbiskupom u miru mons. Fouadom Twalom i svim kršćanima u Svetoj zemlji.

s. M. Pia Pilić

Drinovci

Zlatna misa don Kreše Pandžića

U srijedu, 10. srpnja 2017. u crkvi sv. Mihovila u Drinovcima proslavio je svoju Zlatnu misu don Krešo Pandžić, svećenik Mostarsko-duvanjske biskupije i brat naše pokojne s. M. Livije Pandžić. Svečanu Svetu misu predvodio je zlatomisnik, uz koncelebraciju biskupa mons. Ratka Perića, te još 40 svećenika. U čast zlatomisniku upućene su srdačne čestitke njegovih nećakinja i drinovačkog župnika fra Josipa Mioča. Prigodnu propovijed održao je mons. dr. Ratko Perić, biskup mostarsko-duvanjski i adekvatni kolega don Kreše. Biskup je u svom lijepom stilu istaknuo bogat svećenički život don Kreše ukrašen krjepošću vjernosti i odanosti Crkvi, mjesnim biskupima, vjernicima svih župa na kojima je bio. Misno čitanje imala je naša provincijalka s. M. Maria-Ana Kustura. Na svršetku Sv. Mise zlatomisnik se osvrnuo na svoj 50-godišnji svećenički život i zahvalio Bogu za svoje pokojne roditelje, brata, sestre, rodbinu i sve koji su mu bili vjerni pratioci na dugom pedesetogodišnjem putu njegova svećeništva. Zahvalio je i svima koji su sudjelovali na ovom slavlju i priredili ga, koje se nastavilo u restoranu *Grizelj* u Sovićima.

Zlatna misa don Kreše veliki je i radosni događaj za njega, njegovu obitelj, Mostarsko-duvanjsku biskupiju, rodnu župu Drinovce, a na poseban način i za nas sestre Služavke Maloga Isusa u čijoj je Družbi bila sestra don Kreše, naša s. M. Livija. Sve što je izrečeno o don Kreši na dan njegove Zlatne mise služi mu na ponos. I naša s. M. Livija da je živa, za Veliku Gospu bi ove godine slavila 50. obljetnicu svojih zavjeta. Umjesto na zemlji, ona će ih

slaviti u Nebeskom Jeruzalemu. Zasigurno bi se i na nju moglo primijeniti riječi: Bila je vjerna Bogu, Crkvi, svojoj Družbi i poslanju koje je vršila. Osam sestara Služavki Maloga Isusa, na čelu s provincijskom glavaricom s. Marijom-Anom Kusturom, sudjelovalo je na ovom svečanom slavlju u rodnoj župi don Kreše - Drinovcima. Srcem smo oživjele sjećanja na s. M. Liviju, kako je bila ponosna na svog brata svećenika don Krešu, kako ga je pratila molitvom i u svim važnijim događajima župe bila mu pri ruci. Uvijek je iskazivala zahvalnost svojoj redovničkoj zajednici za razumijevanje da ode kod svoga brata. Oživjele smo i sjećanja i na don Krešu kako je bio bliz s. M. Liviji u njezinoj teškoj bolesti. Bratski joj je iskazivao pažnju, brigu i bio na raspolaganju u svemu da joj pomogne. Tako i cijela njezina obitelj. Nije krio suzu kad bi je video onako bolesnu i nemoćnu.

I ovim putem mi sestre Služavke Maloga Isusa od srca čestitamo Zlatnu misu don Kreši. Zajedno sa s. M. Livijom, koja zasigurno uživa nebesku slavu, zahvaljujemo za divna djela koja je Gospodin po njemu učinio i neka i nadalje uživa sreću i radost u svetoj službi. Sa svetim Pavlom kličemo don Kreši: Dobar si boj bojevaو, ali trku još nisi završio. Ne znamo dužinu preostala puta, ali vjerujemo da će don Krešo do kraja svoga života radosno slaviti čudesni događaj Misne žrtve i vjerno živjeti svoje posvećenje za Crkvu i narod mu povjereni. Mi sestre Služavke Maloga Isusa po s. M. Liviji ostajemo trajno njegove sestre, a on naš brat. Neka nas u tome povezuje jako divno duhovno zajedništvo po zagovoru naše Majke Marije.

s. M. Genoveva Rajić

Split

Svećenička bratska i naša redovnička povezanost

14. srpnja 2019., fra Marko Đerek proslavio je svoju mladu misu u župnoj crkvi Sv. Križa u Velom Varošu u Splitu. Na slavlju mlade mise su bile i sestre iz samostana Svetе Ane na čelu s provincijalkom s. M. Terezijom Pervan. Mladomisnik je prije završetka Euharistijskog slavlja istaknuo zahvalnost i sestrama Služavkama Malog Isusa iz samostana Svetе Ane u Velom Varošu s kojima je povezan od malena, koje su mu bile vjeroučiteljice i pratile ga u duhovnom pozivu.

21. srpnja 2019. dušobrižnik u Hrvatskoj katoličkoj župi u Münchenu fra Marinko Vukman, brat naše s. M. Amablis, proslavio je u nedjelju u Hrvacama 40. obljetnicu misništva. Svečano Misno slavlje u crkvi Svih Svetih u Hrvacama predvodio je slavljenik fra Marinko u zajedništvu s još nekoliko svećenika. Na slavlju su uz s. M. Amabilis bile i naše s. M. Gordijana Lovrić, s. M. Gonzaga Mušterić, s. M. Anemarie Radan i s. M. Zorka Radan.

Nakon Misnog slavlja bio je svečani ručak. Fra Marinko je u više navrata materijalno pomagao našim samostanima koji brinu o osobama s poteškoćama u razvoju i kod gradnje samostana u Solinu.

Župnik Mejaša u Splitu don Andelko Dukić, koji je službu župnika u Mejašima vršio 31 godinu, zbog navršene kanonske dobi, stavljen je u stanje mira. Kao župnik Mejaša don Andelko je skladno surađivao s našim sestrama koje pastoralno pomažu u ovoj splitskoj župi. Službu vjeroučiteljice i voditeljice crkvenog pjevanja zadnjih godina vrši s. M. Loreta Leventić. Ovom prigodom je izdana i župska Monografija „Župa sv. Spasa, Split-Mejaši (1975. – 2019.)“, u kojoj je prikazan i rad naših sestara u toj župi. Monografija je predstavljena 21. srpnja 2019., u prigodi proslave blagdana sv. Liberana u župi Sv. Spasa u Splitu.

Na spomendan Sv. Ane 26. srpnja 2019. koja se u Cisti Velikoj slavi kao suzaštitnica župe, župnik don Danijel Guć proslavio je pedesetu godišnjicu svećeničkog ređenja i župničke službe. Svečano Misno slavlje je predvodio kotorski biskup mons. Ilija Janjić, u koncelebraciji s više svećenika, a liturgijsko slavlje pjevanjem je uzveličao župni zbor pod ravnanjem s. M. Vlaste Tadić, koja dugi niz godina u ovoj župi radi kao vjeroučiteljica i voditeljica crkvenog pjevanja. Za vrijeme ručka je pročitana čestitka naše provincijske glavarice s. M. Terezije Pervan, u kojoj je zahvalila don Danijelu za svestranu i plodnu pastoralnu suradnju s njezinim sestrama koje u župi Cista Velika djeluju više desetljeća na dobro Božjeg naroda. Uz s. M. Vlastu Tadić tu je s. M. Veronika Majić, a donedavna i s. M. Renata Raos.

Don Danijel Guć odlazi u zasluženu mirovinu.

s. M. Maneta Mijoč

Livno

Duhovne vježbe

Nakon pet dana sabranosti, pobožnosti, molitve, meditacije, razmatranja, adoracije i sv. Mise, završile su duhovne vježbe održavane od 22. do 27. 7. u duhovnom centru „Djeteta Isusa“ u Livnu. Započele su zazivom Duha Svetoga, a završile zahvalom Bogu „Te Deum“. Voditelj je bio don Đulijano Trdić, svećenik iz Rijeke.

Uoči početka duhovnih vježbi sve pristigle sestre (33) pozdravila je novoizabrana provincijska glavarica s. M. Terezija Pervan, poželjela obilje milosti Duha Svetoga i preporučila u molitve Družbu, Provinciju, zajednice iz kojih dolazimo i nju osobno.

Teme o kojima smo razmišljali bile su širokog spektra, tako da je svaka sestra mogla birati ono što bolje odgovara njenoj duhovnoj zrelosti i potrebi duha. Početna „Svetost-trajna ljepota, znači da je Bog s nama“, „Mnogo ljubi kome je mnogo oprošteno“ sadržaji prvog dana dali su naslutiti da je redovnički poziva dar Duha Svetoga osobi koju On nadahnjuje i vodi u vršenju Božjeg plana sa svakom ponaosob, a također i ljepotu suradnje s Božjom voljom i planom kojeg za svaku od nas ima. Svetost je imperativ, a svaki čovjek ima svoj vlastiti put posvećenja. O suradnji s Duhom Svetim i poslušnošću Njegovim nadahnućima ovisi savršenstvo svake osobe. Dok živimo u svijetu koji zahvaća sekularizam, nije lako prepoznati nadahnuća, a još ih je teže slušati. Upoznale smo prepreke na tom putu, a i lijek za njih. Ono što je čovjeku najteže jest upoznati samog sebe, svoju nutrinu, te priznati samom sebi istinu o sebi. Nutarnji afektivni neredi otežavaju nam put ka savršenstvu, suočavanja s njima i borba protiv tih nereda: ljubomore, srdžbe, osvete, licemjerja, nepraštanja, emocionalne nečistoće, manipulacija, usamljenosti, sijača kukolja zahtjevan je i težak rad. Jedino snagom i pomoći Duha Svetoga kojeg nam dariva Otac u izobilju, možemo nadvladati navale svijeta i tijela. Bez molitve, sakramenata, Euharistije, pobožnosti Majci Božjoj i štovanja Isusa u Presvetom sakramentu, na ovom putu sigurno ostajemo gubitnici. Samo uz Božju pomoć, koju nam daje preko svoga Duha, možemo uz padove i posrtanja rasti u poniznosti, ljubavi, vjeri i krepostima. „Vi ste



svjetlo svijeta“ ljepotu ovog određenja doživjeli smo 25. srpnja, kada su na zajedničkoj sv. Misi i euharistijskom klanjanju bili nazočni i Prijatelji Malog Isusa iz Livna. Vidjevši njih u kućnoj kapeli u nama se pojavila emocija zahvale za njihovu privrženost i pobožnost Malom Isusu. Sestre među njima zaista su bile „svjetlo“, pa se spontano u srcima javila molitva: „Isuse, zbog ovih ovdje i svih gdje naše sestre žive i djeluju, nemoj dopustiti da se to svjetlo ugasi!“

Pjevanje pod sv. Misom i adoracijom animirala je s. M. Mirta Lišnić, dok je ljepotu svetišta svojim umjetničkim darom i iskrenom požrtvovnošću obogaćivala s. M. Dolores Brkić. Sestre koje su se svakodnevno izmjenjivale u predmoljenju, raznolikim melodijama pjevanja himni i psalama uljepšavale su zajednički molitvu. Za raznoliku tjelesnu okrepnu uspješno su brinule s. M. Sandra Midenjak, s. M. Nevena Cvitanović i s. M. Ines Marić.

Zadnji dan duhovnih vježbi, 27. srpnja sestre su otputovale u Drvar, gdje je bio blagoslov zemljišta za novi pastoralni centar., a ujedno je po 18. put održan „Dan molitvenog sjećanja na mučenike i žrtve Banjolučke biskupije“ kojim su komemorirani svi mučenici i žrtve ratova i totalitarizama XX. st. s područja Banjolučke biskupije. Molitveni program u Drvaru, u privremenom župnom bogoslužnom prostoru, započeo je pobožnošću križnog puta mučenika kojeg je predvodio banjolučki župnik vlč Žarko Vladislav Ošap, koji je kao nekadašnji drvarske župnik inicirao i pokrenuo tu komemoraciju u Drvaru. Potom je slavljena svečana sveta misa koju je predvodio apostolski nuncij u BiH mons. Luigi Pezzuto, u zajedništvu s banjolučkim biskupom mons. Franjom Komaricom i sedmoricom svećenika. Na misi je pjevalo 30-ak časnih sestara Služavki Malog Isusa Splitske provincije kojima je to bio svršetak sedmodnevnih duhovnih vježbi koje su imale u Žabljaku kod Livna. Na misu su, osim domaćih vjernika pristigli i vjernici iz Zagreba, Banje Luke, Bihaća, Bos. Grahova, Livna, Knina, Siverića, Drniša, Imotskog a iz Cetinske krajine pristigli su u tradicionalnim narodnim nošnjama.

Nakon svete mise svi su se uputili pred obnovljeni spomen-križ poginulih hrvatskih branitelja kojeg su nedavno obnovili članovi drvarske podružnice Udruge branitelja HVO-a uz pomoć braniteljske udruge iz Livna, gdje su izaslanstva položila vijence i svijeće a potom je biskup Komarica predvodio molitvu odrješenja za pokojne.

Po svršetku komemoracije svi su se iz crkve uputili na zemljište s pratećim objektom koje je Župa Drvar, uz pomoć brojnih dobročinitelja, kupila prošle godine i gdje je planirana izgradnja novoga župnog pastoralnog centra. Obred blagoslova zemljišta predvodio je apostolski nuncij Pezzuto koji je u nagovoru zahvalio biskupu Komarici, i ohrabrio njega i vjernike u novim

koracima i poduhvatima koje planiraju poduzeti, kako bi katolički vjernici u tome gradu napokon dobili doličan i prikladan prostor za svoje brojne duhovne i druge društvene aktivnosti.

s. M. Laudes Bosančić

Sinj

Hodočašće Gospi Sinjskoj

Svake godine prije svetkovine Velike Gospe u Sinju se sastanu svećenici, redovnici, redovnice, bogoslovi i sjemeništarci rođeni u cetnskom dekanatu. Njihovo druženje je hodočasničkog karaktera, znak zahvalnosti Gospi Sinjskoj za milosne darove koje su od nje primili. Ove godine odabran je koncem mjeseca srpnja tj. 31. sedmog.



Među redovnicama iz ovog kraja bile su nazočne i mnoge naše sestre, one koje su mogle prisustrovati s obzirom na svoja zaduženja i zdravstveno stanje. (SMI)

Livno

Duhovne vježbe za sestre

U srijedu 7. kolovoza 2019. molitvom Povečerja i zazivom Duha Svetoga započele su duhovne vježbe u Duhovnom centru „Kuća Djeteta Isusa“ u Livnu (Žabljak). Duhovne vježbe obavlja 30 sestara u zajedništvu s provincijskom glavaricom s. M. Terezijom Pervan pod vodstvom don Ivice Žižića, profesora liturgike na Katoličkom bogoslovnom fakultetu Sveučilišta

u Splitu i na Papinskom liturgijskom institutu sv. Anselmo u Rimu. One su ujedno i priprava za slavlja obljetnica 50 godina zavjeta sestara, za obnovu privremenih zavjeta te za oblačenje.

Sestre se za navedena slavlja pripravljaju u molitvi i sabranosti, a don Ivica Žižić obogaćuje tu pripravu razmatranjima. U njima potiče sestre da ne žive svoje redovništvo u svakodnevnim brigama i zabrinutostima već u gledanju Boga i Njegovih veličanstvenih djela oko njih i u njima, da žive svjesne sebe, svojih neumjerenih težnji, ali u zdravoj ljubavi prema sebi. Samo onaj tko je slobodan, tko ne traži svoju sreću i zadovoljstvo u priznanju, vlasti i posjedu ili užitku, već u istini da je ljubljeno dijete Božje, samo on može biti istinski sretan. Put radosti je put sastavljanja razbijenih dijelova našega bića. Pukotine našega duhovnog života treba ispuniti ljubavlju i tako od njih napraviti nešto što je još ljepše nego je bilo prije, a time zapravo nastavljamo djelo stvaranja samih sebe. Samo onaj tko je u sebi slobodan, sposoban je za ljubav.

Don Ivica Žižić je sestrama preporučio i nekoliko sredstava za jačanje slobode, samopouzdanja i povjerenja. Ta sredstva su mašta – koja ima snagu obratiti naš pogled i koja je temelj svakog velikog ljudskog djela; humor – koji stvara zajedništvo i koji nam omogućuje promatrati vlastite probleme i smijati im se; i ljepota – koja nam pomaže da uvidimo kako je ovaj život dobar te da kažemo svoj „DA“ životu. Zatim je govorio o oproštenju sebi i drugima, o zdravoj ljubavi prema sebi koja je preuvjet iskrene ljubavi prema drugima, o zavidnicima koji su žrtva svoga vlastitog



pogleda i nerealnih osjećaja, ali i o tome kako se obraniti od zavidnika razlažući nam primjer iz biblijske priče o Josipu koji je prodan u roblje. Govorio je također i o molitvi kao najintimnijem prostoru stvaranja u kojoj otkrivamo Božje želje za naš život. Brbljanje treba zamijeniti povjerenjem jer zna naš Otac što nam je potrebno. Molitvom vjere možemo vidjeti puno šire od naših pojedinačnih potreba.

Tako su sestre nakon toga jedan dan provele u klanjaju pred Presvetim Oltarskim Sakramentom povjeravajući sebe same Nebeskom Ocu i Njegovim željama za njih.

Svoju duhovnu pripravu završit će u utorak, 13. kolovoza neposredno pred veliko slavlje u kojem će radosno zahvaliti Bogu za sve one milosne trenutke u kojima su se kroz tolike godine mogle Njemu darivati, ali i za one koji ih tek čekaju, moleći za milost da s ljubavlju nastave služiti svome Gospodinu do zadnjeg daha.

s. M. Tajana Andrle, novakinja

Zagreb

Duhovne vježbe "Prigoda za dobru reviziju života"

Po daru milosti Božje, nas dvadeset sestara, okupile smo se u kraljevečkoj oazi mira na milosne dane duhovnih vježbi od 7. do 13. kolovoza pod vodstvom vlč. Ivice Cujzeka. Bili su to dani u kojima smo na razne načine bile poticane i pozivane vratiti se samima sebi, posložiti vlastitu nutrinu, odgovoriti na pitanje - Tko je Isus za mene?



Bog je svaku od nas posve jedinstveno, tiho, ustrajno i vrlo pažljivo privlačio k sebi. Na bezbroj načina dao nam je vidjeti i čuti svoju otajstvenu prisutnost u Riječi, molitvi, sestrinskom zajedništvu, svježim i raspevanim jutrima, žaru podnevnog sunca, dašku vjetra, divnoj prirodi, tišini večeri... No, sasvim posebno dao se motriti u Euharistiji, klanjanju, u trpećim tijelima naših bolesnih sestara. Svime time preobražavao je naše duše i činio jasnjom svoju

sliku u svakoj od nas. Koliko je u kojoj uspio, to će pokazati dani koji su pred nama. Na samom kraju duhovnih vježbi, vlč. Ivica Cujzek potaknuo nas je da svaka s ovog svetog mjesta, iz ovih svetih dana, pošalje duhovnu razglednicu koju je sam Bog ispisivao. Potaknuo nas je da obilujemo životom u Bogu skrivenom, da se svakodnevno damo oduševiti Kristom kako bi bile Njegove vjerodostojne pokaznice u suvremenom svijetu.

s. M. Emanuela Pečnik

Gromiljak

Duhovne vježbe

Što evanđelje govori o Isusovim apostolima?

U četvrtak, 8. kolovoza 2019. u kući Navještenja u Gromljaku okupilo se u zajedništvo dvadeset i pet sestara Služavki Malog Isusa kako bi obavile duhovne vježbe kao pripravu za slavlje Velike Gospe. Voditelj duhovnih vježbi bio je doc. dr. sc. vlč. Dubravko Turalija, profesor na KBF-u u Sarajevu.

Kroz vrijeme duhovnih vježbi sestre su slušale predavanja na temu: *Što evanđelje govori o Isusovim apostolima?* promišljajući pritom o Euharistiji, Ivanovim učenicima i Isusovim apostolima, najbližim i najdaljim učenicima, o Isusovu poočimu i njegovoj majci, Blaženoj Djevici Mariji. Kako je bilo na duhovnim vježbama, što su sestre slušale i kako su ih doživjele, najbolje možemo saznati iz zahvalna govora na kraju duhovnih vježbi velečasnom Dubravku koje je izrekla s. M. Mihaela Martinović: „U ime svih sestara koje su sudjelovale na duhovnim vježbama i koje su, vjerujem, nastojale maksimalno iskoristiti ovo milosno vrijeme kako bi doživjele što bolji i plodonosniji susret s Gospodinom, vama, velečasni, želim reći jedno veliko hvala za sav trud i vrijeme koje ste odvojili kako biste nas kroz vaša predavanja, tj. razmatranja i Euharistiju doveli bliže našem prvotnom cilju - Isusu. Hvala vam za svaku poticajnu riječ, za svaku riječ ohrabrenja, za svaku riječ koja je u nama probudila neku novu spoznaju. Hvala vam na svakom odgovoru kojega smo dobile postavivši vam pitanje, hvala vam za molitvu i svaku Euharistiju koju ste predslavili i po kojoj smo se imale priliku duhovno pročistiti. Hvala vam, velečasni, što ste nam posvijestili važnost priprave za susret sa živim Bogom od kojega nas u euharistiji dijele samo tri, dobro ili loše, napravljena koraka. Hvala vam na vašem smjeranju da naša srca privedete bliže Isusu, i što ste nam kroz vrlo jednostavne primjere objasnili bit života s Isusom. Često ste nas kroz ovo vrijeme podsjećali na to kako je lijepo biti dio nečega, kako je lijepo biti dio kola, kruga, kojemu je kolovođa Isus, naš prijatelj i Bog, koji s nama dijeli svaki

trenutak života. Do ovakvih spoznaja lakše bi možda došli svi koji se hvataju u krug, kolo, kako to čine folkloraši, ipak samo nama je dana ova milost da kroz ove dane shvatimo i doživimo ljepotu tog kola. Imale smo prigodu napuniti duhovne i unaprijediti intelektualne spremnike promišljajući o razmatranjima, hvala vam i na tome, velečasni. Vjerujem da je identifikacija i karakterizacija Ivanovih i Isusovih učenika pomogla svakoj od nas shvatiti kako nas naš Bog ljubi bezuvjetno. I što za kraj još reći, velečasni, nego velika hvala vama i našemu Gospodinu koji nam je dao ovu priliku da ga kroz ove dane i pripravu za svetkovinu Velike Gospe još više slavimo i hvalimo.“

Milosne dane duhovnih vježbi, razmatranja i osluškivanja Riječi Božje završili smo u srijedu, 14. kolovoza 2019. godine Euharistijskim slavlјem, pjesmom: „Tebe Boga hvalimo“ i svečanim ručkom.

s. M. Anela Oborović, novakinja

Zagreb

Zavjetovanje sestara Služavki Malog Isusa Zagrebačke provincije

U Zagrebu, 14. kolovoza 2019. godine u samostanu „Betlehem“ na Kraljevcu, održano je višestruko slavlje redovničkog zavjetovanja sestara Služavki Maloga Isusa. Svečano Euharistijsko slavlje predslavio je mons. Đuro Hranić, đakovačko - osječki nadbiskup i metropolit u koncelebraciji s tridesetak svećenika. U središtu slavlja bile su sestre koje su zahvalile za blagoslovljene godine služenja, sestre koje su položile svoje doživotne zavjete i sestre koje su položile svoje prve redovničke zavjete. Zavjetovanje je uvijek prilika da obnovimo svoju vjernost Gospodinu, obitelji, Domovini, prijateljima...istaknuo je, između ostalog, predslavitelj euharistijskog slavlja mons. Đuro Hranić. Uoči



svetkovine Uznesenja BDM, sestre su javno pred Crkvom, roditeljima, rodbinom, prijateljima i svim sestrama izrekle svoj „DA“ odabranom Zaručniku, Gospodinu Isusu.

Za 50 godina predanog služenja zahvalile su s. M. Alojzina Mijatović i s. M. Ljubica Đurašin, te s. M. Mihela Slakoper u Burgkirchen. Nakon dana provedenih u intenzivnoj pripremi tijekom duhovnih vježbi, u samostanu „Betlehem“, svoj doživotni „DA“ Isusu po doživotnim zavjetima obećale su: s. M. Kristina Maslać i s. M. Margaret Ružman.



Na godinu dana zavjete je obnovila s. M. Monika Maslać, a svoje prve zavjete položile su s. M. Snježana Bjelobrk i s. M. Zrinka Šutalo. Sestre su položile zavjete pred vrhovnom glavaricom Družbe sestara Služavki Maloga Isusa s. M. Marijom Banić. Zavjetovanju je prisustvovala s. M. Petra Marjanović, provincijska glavarica.



Zahvaljujemo Gospodinu za svaki milosni dar koji je našoj Provinciji udijelio po odazivu i služenju sestara, te molimo za njihovu ustrajnost i predano služenje!

s. M. Viktorija Predragović

Livno

“Evo me Gospodine, pozvao si me!”

Ovim riječima odazvale smo se na Gospodinov poziv još jednom, danas, na spomendan Sv. Maksimilijana Kolbea, a uoči svetkovine Uznesenja Blažene Djevice Marije. Odazvale su se sestre koje mu vjerno služe već 50, 60 i 70 godina u redovničkim zavjetima. Odazvale smo se mi koje mu služimo tek nekoliko godina u privremenim redovničkim zavjetima.

Odazvala se također i jedna hrabra sestra novakinja te primila redovničko odijelo da ga nosi kao znak svog posvećenja Bogu.

Srijeda je. Za neke tek još jedan dan u tjednu. Običan dan. Ali ne i za nas. U Kući Djeteta Isusa u Livnu danas Gospodin spušta na nas kišu milosti. Imam osjećaj kao da je čitavo Nebo prisutno na zemlji, među nama, u ovoj kapeli. Zapravo, sigurna sam. Svi su došli i svi se raduju s nama. Raduje se proslavljenja Crkva jer pozvane duše danas svoja srca i svoje živote potpuno

predaju Zaručniku. Raduje se i zahvaljuje putujuća Crkva za sve primljene milosti.

Zahvalili smo slaveći Sv. Euharistiju koju je predslavio don Tomislav Čubelić, župnik katedrale sv. Dujma u Splitu, u koncelebraciji s 15-ak svećenika. Na početku Sv. Mise sve prisutne je pozdravila s. M. Terezija Pervan, provincijska glavarica, obrativši se s nekoliko prigodnih riječi sestrama svećaricama i ostalim prisutnim sestrama koje su došle iz svih zajednica te rodbini i prijateljima svećarica koji su svojom prisutnošću uzveličali slavlje. U ime Vrhovne uprave naše Družbe bila je prisutna vrhovna savjetnica s. M. Vedrana Krstičević.



Iskreno, homilija don Tomislava Čubelića ostavila me bez teksta. Oduševila. Tako jednostavno, tako iskreno i tako istinito! Pozvao nas je da prepoznajemo Boga u svojoj svakodnevničici, u sestrama, u siromasima koji nam pokučaju na vrata samostana – jer često nam se to čini „nemogućom misijom“. Oni ne traže samo komad kruha, nego „komad naše ljubavi“. Don Tomislav je nastavio homiliju s mislima kako je lako „zalijepiti se“ za onoga koji nam pomogne nositi naš križ, međutim, naš poziv se sastoji u tome da MI pomognemo nositi drugima njegov križ. I to s osmijehom na licu. Teško je odreći se samoga sebe i dati se drugima. Ali se isplati. Tim činom zaslužujemo samo Nebo. Tim činom uistinu nasljeđujemo Onoga koji nas je pozvao. Bog nas neće gledati, niti nas sad gleda kroz naše „titule“, „pozicije u Crkvi“. Njemu je važno koliko smo ponizni, koliko ljubimo, koliko se

dajemo. Don Tomislav je naglasio da smo često u Crkvi-samostanima – zaštićeni, ali ne i ostvareni. Sve nam je dao, ali zapitajmo se na kakav način Mu vraćamo ljubav?

Također, pozvao nas je da osluškujemo i slušamo Božji glas i Božju volju. Kaže li Bog isto što i poglavar? Uvjeravamo li Boga da je Njegova volja ista kao i naša? Smatram da na temelju apsolutno svake rečenice izgovorene za vrijeme današnje homilije možemo zastati i preispitivati se danima i satima. Ali neka ne ostane sve samo na pukom razmišljanju jer znamo da je vjera bez djela mrtva. Krenimo malim koracima naprijed, u nove pobjede.

Jednostavno budimo ono što smo jesmo. Ono što smo odabrale, ono na što smo se odazvale. Zaručnice. Da ponovim – zaručnice! Budimo slične Zaručniku, to je sve što se od nas traži. Ako ne znamo kako, zapitajmo se ŠTO BI ISUS UČINIO NA NAŠEM MJESTU? Doći će odgovor. Samo ako ga želimo čuti. Jer on sa sobom nosi križ. I odricanje, ali i RADOST.



Nakon Sv. Mise slavlje se nastavilo svečanim ručkom, koji je protekao u vedrom raspoloženju. Za to su posebno zaslужna djeca koja su svojim glasom i pjesmom slavili Gospodin i tako obradovali i pozvali sve prisutne da zajedno dajemo hvalu Onome koji nas je pozvao da ga slijedimo i koji nas neprestano poziva. Odazovimo se, i odazivajmo se dok još nije kasno, dok još imamo vremena – kako nas je i savjetovao don Tomislav danas za vrijeme homilije. Amen. Aleluja.

s. M. Faustina Zemunik

Sarajevo

Proslava zavjeta sestara Služavki Malog Isusa Sarajevske provincije BZ-a BDM-e

„Uđi u radost gospodara svoga!“

U četvrtak, 15. kolovoza 2019. sestre Služavke Malog Isusa Sarajevske provincije BZ-a BDM-a svečano su proslavile svetkovinu Uznesenja Blažene Djevice Marije na nebo, i slavlje redovničkih zavjeta u sarajevskoj katedrali Srca Isusova. Svečano Euharistijsko slavlje predvodio je nadbiskup, metropolit vrhbosanski, kardinal Vinko Puljić, uz koncelebraciju mons. Pave Jurišića – kanonika i postulatora kauze za proglašenje blaženim sluge Božjega dr. Josipa Stadlera, preč. Zdenka Spajića – rektora Vrhbosanskog bogoslovnog sjemeništa u Sarajevu, mons. Mate Zovkića, preč. Franje Tomića, p. Marijana Zubaka (CPPS), vlc. Josipa Kneževića, vlc. Nikole Lovrića i vlc. Konrada Hubera – našeg dugogodišnjeg prijatelja i dobročinitelja iz Njemačke. Slavlju su se pridružile brojne sestre Služavke Maloga Isusa iz cijele provincije, članovi obitelji, Prijatelji Maloga Isusa te drugi vjernici.



Obredom ulaska u drugu godinu novicijata, prije Svete Mise, dvije sestre novakinje: s. M. Mihaela Martinović i s. M. Rita Oborović odjenule su

redovničko odijelo kao znak posvećenja i pripadnosti Družbi i tako nastavile put redovničke formacije ulazeći u drugu godinu novicijata.

Nakon pokajničkog čina te Bogoslužja riječi uslijedila je prigodna homilija Uzoritog Vinka kard. Puljića u kojoj je pozdravio sve nazočne sestre i njihove poglavarice, a na osobit način sestre jubilarke koje slave divni jubilej, te one koje su tek na početku svog redovničkog hoda. „Siguran sam kako sluga Božji Josip Stadler s radošću promatra produžetak svoga djela u vama. Danas slavimo Uznesenje Blažene Djevice Marije dušom i tijelom na nebo, ona je prva od ljudskih bića doživjela ono za čim svatko od nas čezne, a to je vječna sreća. Prva veličina Marijina bila je ta da je bezgrješna, čista od grijeha i da je Majka Božja. Druga njezina veličina je ta što je povjerovala i prihvatile Božju riječ i živjela ju. Opredijeliti se za Božji put trajna je borba protiv grijeha. Uvijek ćemo imati borbu s grijehom, no važno je nikad se ne pomiriti s grijehom, nikada mu ne popustiti“, rekao je nadbiskup te nastavio: „Marija je svima nama putokaz, divni primjer kako trebamo živjeti, zbog toga i svaka od vas nosi u svome redovničkom imenu ime Marija.

'Blažena što povjerova', to znači biti poslušan Duhu Svetom, to je dar, kao što je i naš duhovni poziv dar od Boga. Onog trenutka kad prestanemo biti poslušni Duhu Svetom, mi padamo! Stoga nemojmo nikada tražiti svoju ugodu, nego volju Božju, a to može samo onaj tko je slobodan. Zbog toga polažete zavjet siromaštva kako biste bile slobodne za Boga i Njegov plan. Bogu služiti, Bogu biti na raspolaganju, to je upravo i sl. Božji Josip Stadler zamislio kada vas je osnovao kao Družbu – služiti iz ljubavi, znači predati se, biti Majke! Vi kao redovnice duhom rađate, rađate vjerom. Vaša vanjska odjeća nužno ukazuje *'za Boga sam se opredijelila!'*.

Danas je Marija uznesena na nebo, zamislite s kojom radošću Presveto Trostvo dočeka Mariju, kako je grle i krune za Kraljicu neba i zemlje. Jeste li ikada zamišljali da gledate sebe kako idete u nebo? Hoće li Bog jednog dana tebe zagrliti? Mi nismo ni svjesni koliko nas Bog voli! 'Kad bismo bili svjesni koliko nas Bog voli, poludjeli bismo od radosti', kaže sv. Ivan Arški. Ako ustrajemo, ako ostanemo vjerni Bogu, potpuno predani Njegovoj svetoj volji, nakon smrti Presveto Trostvo, kao što je Mariju zagrlilo, i nas će zagrliti. *'Uđi u radost Gospodara svoga!'*, za to se isplati živjeti, za to se isplati žrtvovati i svega odreći! Zato ova svetkovina u nama budi vjeru u vječni život, te nas hrabri da ostvarimo svoje poslanje na ovoj zemlji. Pogotovo vas Služavke Malog Isusa sluga Božji Josip Stadler je uputio kako to ostvariti, pa neka danas on moli i s vama se raduje, a i ja zahvaljujem Bogu za dar jer vi ste dar ovoj mjesnoj Crkvi i želim da Crkva bude obogaćena vašim darom, vašim predanjem, vašim služenjem, vašim

posvećenjem. U tom duhu zajedno s Marijom molim: i nama pomozi da budemo blaženi što smo povjerovali. Amen.“

Nakon nadbiskupove homilije zavjete su na godinu dana obnovile dvije sestre juniorke - s. M. Nikolina Džavić i s. M. Pia Pilić. Zatim su svečarice s. M. Mirka Iličić, s. M. Tatjana Batista, s. M. Vitomira Bagić, s. Marija Filipović i s. M. Rozelina Knežević zahvalile Bogu na daru 50 godina redovništva i služenja u Družbi sestara Služavki Malog Isusa.



Obred slavlja redovničkog zavjetovanja završio je prinosom darova. Kardinal Puljić preuzeo je darove vode i vina, hostije, Gospinu sliku, kalendar - izreka nadbiskupa Stadlera, film *Stadler i Družba* i Lukino evanđelje.

Nakon popričesne molitve, u ime sestara jubilarki, s. Marija Filipović prigodnom je molitvom zahvalila Bogu za 50 godina redovničkog života u Družbi. Potom je svoju riječ uputila provincijska glavarica s. M. Maria-Ana Kustura čestitajući svečaricama, a mladim sestrama poručila je da slijede njihov primjer. Također, zahvalila je svima onima koji su svih ovih godina pomagali njihovu Provinciju te je svim nazočnim uručila i prigodne darove.

Liturgijsku asistenciju vodili su bogoslovi Nadbiskupijskog misijskog međunarodnog sjemeništa *Redemptoris Mater* iz Vogošće, zajedno s

bogoslovom Josipom Dedićem iz VBS-a, pod vodstvom ceremonijara vlč. Bojana Ivešića.

Sveto misno slavlje skladnim pjevanjem animirao je katedralni mješoviti zbor *Josip Stadler*.

Po završetku Euharistijskog slavlja uslijedio je svečani domjenak i druženje oko obiteljskog stola, priređeno za sve uzvanike u Svećeničkom domu Vrhbosanske nadbiskupije.



U večernjim satima u samostanu *Egipat* upriličena je svečana večera za sve jubilarke Sarajevske provincije, te su im se za tu prigodu pridružile i sestre jubilarke Splitske provincije koje su, u poslijepodnevnim satima na čelu sa svojom provinčijskom glavaricom s. M. Terezijom Pervan, doputovale iz Livna.

Zahvaljujemo Gospodinu za veliki dar svetog poziva, i za dar odziva svih naših sestara, osobito naših jubilarki koje već pola stoljeća radosno i vjerno služe Gospodinu. Neka nam Gospodin po zagovoru Blažene Djevice Marije udijeli milost svete ustrajnosti i potpune vjernosti svome nebeskom zaručniku, kako bismo jednog dana doživjеле radosni susret s Presvetim Trojstvom u nebu, te čule riječi: "Uđi u radost Gospodara svoga, Zaručnice moja!"

s. M. Pia Pilić

Zahvala S. Marije Filipović - 50. obljetnica zavjeta

Sarajevo, Velika Gospa, 2019.

Vjerujem da ovim što ću sada izreći dijelim mišljenje svih mojih susestara slavljenica, da u ovom svečanom trenutku svaka od nas želi iskazati zahvalnost najprije dragom Bogu za dar života, za dar pripadnosti obiteljima kojima pripadamo, za dar pripadnosti Katoličkoj Crkvi u čijem smo okrilju krštene i odgojene, te za dar pripadnosti vjerničkom hrvatskom puku, kao i dragoj nam Družbi sestara Služavki Maloga Isusa koja nas je primila u svoje okrilje i pratila tijek našeg životnog hoda do dana današnjeg. Sve bih to rado izrekla pjesmom: *Tebi pjevam, Tebe blagoslivljam...*

Obljetnice uvijek imaju i svoju dublju dimenziju, što se posebno može uočiti u našem redovničkom životu, a to je Božja nevidljiva i trajna prisutnost Boga koji nas neizmjerno ljubi i da nas upravo ta Njegova ljubav ospozobjava za ljubav prema Njemu i bližnjemu. Zato je potrebno neprestano se usavršavati u ljubavi koja se prvenstveno odražava u vršenju Božje volje. U redovničkom životu to znači ići kroz život putom kojim je On sam išao, putom poslušnosti Bogu Ocu, putom naviještanja Njegova nauka, putem služenja u mjestima gdje nas je po zavjetu poslušnosti Providnost postavila, darivanjem sebe, svoga vremena, svoga trpljenja za one kojima smo poslane.

Kroz svoj redovnički život imale smo jasan stav da sve svoje snage i sve što činimo stavljam u ruke Božje Providnosti, svjesne da je Bog vodio i upravljao svime kroz ovih proteklih 50 godina našeg redovničkog služenja.

Zahvalne smo Bogu za Njegovu ljubav i milosrđe koje smo svaki dan obilno primale, svjesne da je naš poziv naviještati Kraljevstvo nebesko i vršiti volju Očevu po poslušnosti našim poglavarima. Osobno sam najsretnija bila kada sam po zavjetu poslušnosti osjetila da sam sredstvo u Božjim rukama po kojemu je On mogao ljudima kojima sam poslana pokazati svoju dobrotu i neizmjernu ljubav.

Zahvaljujemo Ti, Gospodine, što smijemo biti Služavke Maloga Isusa!
Predragi Maleni Isuse!

I dalje Ti se predajemo u službi Tvoga Kraljevstva.

Stoga, drage sestre, po primjeru našeg utemeljitelja, sluge Božjega nadbiskupa Stadlera, uronimo svojim životom u izvor ljubavi, u Otajstvo Maloga Isusa u mjestima gdje nas je Providnost poslala, kako bi svatko mogao naći mjesto u našem srcu kao onaj koji nam je darovan i da osjeti da

ga Bog preko nas neizmjerno ljubi. Sve što činimo u životu, činimo to s ljubavlju i s nakanom da se Bog u svemu proslavi!

s. M. Marija Filipović

**Uzoriti kardinalu Vinko, poštovani svećenici,
drage sestre svečarice,
poštovana i draga rodbino, prijatelji i uzvanici,
drage moje sestre!**

I ove godine o dragom blagdanu Velike Gospe, koji je na poseban način blizak svakom vjerničkom srcu, osobito vjernom hrvatskom puku, i mi Služavke Malog Isusa vežemo slavlje našeg redovničkog predanja uz našu Majku, Kraljicu i Odvjetnicu Hrvata!

Uistinu, s pravim razlogom jer njezino je "DA" promijenilo svijet, a mi koje želimo slijediti Nju i Njezina Sina, također svojim osobnim predanjem i služenjem želimo uprisutniti Božje kraljevstvo u naše vrijeme i životno djelovanje.

Stoga, najiskrenije čestitke i zahvala vama, drage naše sestre svečarice zlatnog jubileja, jer vaše služenje Bogu, Crkvi, dragoj Družbi i našem narodu ostavilo je neizbrisiv i nemjerljiv trag Božje dobrote i nježnosti Djeteta Isusa kojeg ste nosili bližnjima u svom svakodnevnom životu. Hvala vam za svaku žrtvu i primjer života koji ste nam pokazale. Eto primjera, i vama drage sestre koje obnavljate svoje redovničke zavjete i Vama koje nastavljate svoj novicijatski hod s Gospodinom. U suradnji s Božjom milošću i s ljubavlju prema Malome Isusu, sve životne prepreke su samo stepenice rasta vašeg duhovnog puta kojeg ste oduševljeno i svojevoljno odabrale. Zato, hrabro naprijed, Crkva i Družba računaju na vas!

Našim današnjim svečaricama, kao i svim nazоčnim molim zagovor nebeske Kraljice na nebo uznesene i okrunjene, te blagoslov Malog Isusa i zagovor našeg uteviljitelja dr. Josipa Stadlera, sluge Božjega! Neka nam ovo blagovanje kod stola Gospodnjega i poslije slavljeničkoga bude svima na spasenje. Svima zahvaljujem na sudjelovanju i nazоčnosti, a osobito našem duhovnom pastiru, Uzoritom Vinku kardinalu Puljiću. Hvala vam i živjeli!

Velika Gospa 2019.,

*S. M. Maria-Ana Kustura
provincijska glavarica*

**Dragi kardinale Puljiću,
draga provincijalko s. Maria-Ana,
drage sestre jubilarke, sestre Sarajevske provincije,
vama dragi prijatelji, obitelji i svi nazočni,**

molim vas da mi oprostite što danas nisam u mogućnosti biti među vama zbog pastoralnih obveza, ali vas uvjeravam da sam u molitvi, u srcu i duhu sa svima vama.

Na dan 15. kolovoza, na Veliku Gospu, živo mi je prisutno sjećanje Euharistijskog slavlja ovdje u katedrali 1992. godine, kojeg je predslavio kardinal Rože Ečegaraj, specijalni izaslanik Svetoga Oca Ivana Pavla II. To je bio bratski i prijateljski posjet kojim je Sveti Otac želio iskazati svoju solidarnost s Vama, eminenciju Puljiću, kao i s cijelim pukom u Bosni i Hercegovini u teškom ratnom vremenu.

Došao sam u Sarajevo u srpnju 1992. godine u službi vojnog kapelana francuskih postrojbi, i to je bila za mene jedna neobična prilika upoznati Bosnu i Hercegovinu i Sarajevo.

Tijekom mog višemjesečnog boravka u Sarajevu upoznao sam taj mučenički grad i otkrio težak život stanovnika ovoga grada, ali i divio sam se njihovoj hrabrosti i jakosti duha. U tim okolnostima upoznao sam Uzoritog kardinala i sestre Služavke Maloga Isusa. Od tada nas je povezalo dugo prijateljstvo, Vas, draga Majko, Vašu obitelj, Vašu kongregaciju kao i Uzoritog kardinala i Crkvu u Bosni.

Ponizno, uz pomoć francuskih vojnika, njihovih obitelji i prijatelja, učinio sam koliko sam mogao i donosio hranu i razne potrepštine za vas, za Caritas i stanovnike grada Sarajeva.

Danas vam s velikom radošću želim zahvaliti za vaša dragocjena i topla prijateljstva tijekom tog strašnog vremena provedena među vama.

Neka vam dobri Bog Otac po zagovoru nadbiskupa Stadlera pomogne danas i u buduće izvršavati vašu misiju među siromašnjima i napuštenima, kako biste što djelotvornije mogli ispuniti karizmu Uteteljitelja vaše Družbe.

Drage sestre jubilarke, hvala vam za vaše živote darovane Bogu, braći i sestrama. Hvala vam za svjedočanstva vjernosti Bogu i za poslanje koje ste dragovoljno prihvatile po zavjetu poslušnosti vaših poglavara. U redovničkom životu nitko ne bira svoju misiju, nego ju prima. Vaš znak predanja je dokaz da je i danas moguće odgovoriti na Božji poziv.

Preko Međunarodnog vojnog hodočašća u Lourdesu, kojeg svake godine pratim s ljubavlju, povezan sam s Vojnom biskupijom u Hrvatskoj te u Bosni i Hercegovini.

Što se mene osobno tiče, mislim da ne zaslužujem nikakvu zahvalu jer u evanđelju je napisano: „Kada ste učinili sve što ste trebali učiniti, recite da ste sluge nekorisne.“ Bog je onaj koji čini po našim rukama.

Budite uvjereni da ste svakodnevno u mojim molitvama. Svima želim ugodan dan i neka vas dobri Bog prati svojim blagoslovom!

Chanu, 15. kolovoza 2019.

Mons. Jean-Pierre Brard

*Pismo koje je na Veliku Gospu, 15. kolovoza 2019.,
pri završetku misnoga slavlja pročitala
provincijska glavarica s. M. Maria-Ana Kustura*

Karlovac

Časne sestre Služavke Malog Isusa u sklopu slavlja 50. godina zavjeta pohodile Josipovo svetište

Časna majka sestra Marija Banić, vrhovna glavarica Družbe sestara Služavki Malog Isusa s vodstvom Zagrebačke, Splitske i Sarajevske provincije posjetila je Nacionalno svetište svetog Josipa u Karlovcu 17. kolovoza 2019. povodom 50 godina zavjeta dvanaest sestara Družbe.

Tom prigodom mons. Antun Sente, ml., rektor Nacionalnog svetišta predvodio je misno slavlje u zajedništvu Služavki Malog Isusa te hodočasnice upoznao sa znamenitostima i poviješću Svetišta. U knjigu hodočasnika časna majka s. Marija Banić je napisala:

“Sestre služavke Malog Isusa prigodom zajedničkog hoda u sklopu slavlja 50. godina zavjeta.

Zahvalne Gospodinu za milost zvanja, došle smo u Svetište svetog Josipa moleći ga da nas prati na putu služenja. Hvala ti sveti Josipe za sve milosti koje smo od tebe primile.”

Dan ranije 16. kolovoza u svetište su hodočastili članovi katedralnog zbora Đakovačko-osječke nadbiskupije, predvođeni voditeljem mag. mus. Ivanom Andrićem. O mnoštvu hodočasnika te o brojnim uslišanjima gostima iz Slavonije govorio je rektor Svetišta mons. Sente.

Preuzeto sa:

*MISIJA / PETAR VUKOVIĆ / ZAGREBAČKA NADBISKUPIJA
<http://misija.slobodnadalmacija.com>.*

Redovnički dan

U franjevačkom samostanu Presvetog Trojstva na Petrićevcu u Banjoj Luci održan je 24. kolovoza 2019. Redovnički dan u Bosni i Hercegovini. Ovaj 22. po redu susret okupio je veliki broj redovnika i redovnica, a među njima bile su i naše sestre iz Sarajevske provincije s provincijskom glavaricom s. M. Mariom-Anom Kusturom.

Susret smo započeli molitvom, a potom nam je pozdravnu riječ uputio fra Miljenko Šteko, predsjednik Konferencije viših redovničkih poglavara i poglavara Bosne i Hercegovine (KVRPP BiH) te pomoćni biskup banjolučki mons. Marko Semren. Pozdravnu riječ, dobrodošlicu i činjenice o povijesti župe i samostana na Petrićevcu izrekao je gvardijan samostana fra Dario Šimić.

Nakon uvodnog dijela uslijedilo je predavanje nadbiskupa Henryka Hosera, apostolskog vizitatora za župu Međugorje i nekadašnjeg predsjednika Papinskih misijskih djela.



Tema redovničkog susreta bila je „Redovnici i redovnice u misijskom poslanju“. Na samom početku predavanja biskup Hoser je izrazio radost zbog sudjelovanja u ovom događaju s redovnicima i redovnicama jer je i sam redovnik palotinac. U predavanju je naglasio individualnost i originalnost svačije osobnosti te važnost prepoznavanja i ispunjena vlastitoga poslanja. Uvezši primjer Navještenja Gospodinova Blaženog Djevici Mariji, nadbiskup Hoser pokazao je kako je inicijator poziva uvijek Bog, a u trenutku našega pristajanja na njega postupno se otkriva i naša životna misija. Otkrivanje misijskog poslanja svakog redovnika uključuje tri točke: Božji poziv, naš odaziv i potvrdu autentičnosti poziva unutar redovničke zajednice.

Kada smo odgovorili svoje „Evo me, Gospodine!“, bio je to početak našeg misijskog poslanja. Također, naglasio je važnost osobne duhovnosti jer je važno izložiti se Gospodinu kako bi nas on ogrijao. Poslije predavanja uslijedila je kratka rasprava, a zatim stanka i prigoda za sakrament pomirenja s Gospodinom.

Svetu Misu predvodio je mons. Semren u koncelebraciji s mons. Hoserom, mons. Luigijem Pezzutom, apostolskim nuncijem u Bosni i Hercegovini, svećenicima članovima KVRPP-a BiH i drugim nazočnim svećenicima. Poslije Euharistijskog slavlja zajedništvo je nastavljeno u kripti crkve sv. Antuna Padovanskog gdje smo se okupili na okrjeпу. Uslijedio je posjet i razgledavanje banjolučke katedrale sv. Bonaventure i trapističke opatije Marija Zvijezda.

s. M. Judita Matić

Zagreb

Susret sestara juniorki

U samostanu „Antunovac“ dana 30. 8. 2019., sestre juniorke Zagrebačke provincije: s. M. Monika Maslač, s. M. Zrinka Šutalo i s. M. Snježana Bjelobrk susrele su se sa svojom magistrom, s. M. Viktorijom Predragović. Susret je započeo molitvom u samostanskoj kapelici i zazivom Duha Svetoga. Tema susreta bila je „Kako živjeti redovništvo u svakodnevniči“.



Dok su sestre juniorke razmišljale o izazovima svakodnevnice, s. M. Viktorija ih je poticala na vjernost pozivu i očuvanju iskrenog, sestrinskog zajedništva. Nakon radnog dijela pridružile smo se sestrama iz zajednice na molitvu Srednjeg časa i ručak. Zatim smo se ponovno okupile i produbile svoja razmišljanja uz pitanja i

komentare vezane uz naš svakodnevni život. Popodne smo provele u zajedničkoj šetnji te završile svoj susret molitvom i susretom s Milosrdnim Ocem u bazilici Srca Isusova u Palmotićevoj. Neka Gospodin blagoslov i hrabri sva naša nastojanja i naše korake na putu rasta prema Njemu...

s. M. Snježana Bjelobrk

KARIZMATSKO POSLANJE

Brač

Bog u obiteljskoj svakodnevničnosti

U subotu, 1. lipnja 2019., u Sutivan na otoku Braču, došlo je 18 djevojaka iz Pučišća, Postira, Gornjeg Humca i Pražnica u pratnji animatorice Marijete Radić i gospođe Vilme Lazaneo. Veselo društvo razveselilo je sestre koje su nam otvorile vrata svog samostana i radosno nas primile. Ovaj duhovni susret, čija je tema bila „Bog u obiteljskoj svakodnevničnosti“, pripremili su s. M. Matea Periš i s. M. Jelena Marević.

Susret smo započele razmišljajući o evanđeoskom tekstu Dj 2,42-44, koji nam govori o načinu života, zajedništvu i prepoznatljivosti prve kršćanske zajednice.

Tema i cilj susreta i zajedničkog promišljanja jest podsvijestiti obilježe prve kršćanske zajednice kroz četiri karakteristike kao mjesto jedinstva i ljubavi. Upravo kao takva može nam poslužiti kao model, naše sadašnje zajednice (obitelji), jer te četiri karakteristike uvijek moraju sačinjavati svaki oblik življenja. Prva je karakteristika ta da je ujedinjena i postojana u nauku apostolskom, zatim u bratskom zajedništvu, u lomljenju kruha i molitvama. Na temelju ovog biblijskog ulomka otkrivale smo i neke bitne činjenice koje govore o važnim koracima u našem duhovnom rastu i odnosu u našoj obitelji i prema našoj obitelji živeći svakodnevnicu ukorijenjenu u Bogu.

Uslijedio je rad u grupama gdje smo svjedočanstvo života i vjere prve kršćanske zajednice prenijele u sadašnji trenutak, osobnu svakodnevnicu i svakodnevnicu naše obitelji. Nakon zajedničkog promišljanja uputile smo se u kapelicu i sa sestrama molile Srednji čas. Bilo je to jedno novo iskustvo zajedničke molitve.

Uslijedilo je zajedničko druženje, radost i smijeh za našim samostanskim obiteljskim stolom. Kao rezime analize rada u grupama su i razmišljanja koje povezujemo s našim današnjim životom izrečeno u zaključku jedne grupe:

OBITELJ KOJA MOLI – živi posvećena Bogu i povezani su u molitvi.

OBITELJ KOJA ČUVA VJERU – prenosi vjeru drugim ljudima i nastoje pokazati život s

Bogom drugima na najiskreniji i najljepši način

OBITELJ KOJA ŽIVI RADOST – prenosi radost zajedništva i ljepotu življenja u Bogu i s Bogom, prihvaćeniji su u društvu, imaju širi krug bližnjih kojima se mogu obratiti i koji se njima mogu obratiti kada možda sami ne znaju izaći iz teških situacija i pronaći pravi put k Bogu.

Ispunjene pozitivnim mislima i pogledom na Krista koji na naše traženje uvijek daje odgovor bezuvjetne ljubavi, susret smo nastavile kreativnom radionicom i ukrašavanjem i izrađivanjem ogrlica i narukvica koje će nas podsjećati na ovaj susret.



Nakon završenog rada pridružio nam se don Toni Plenković, župnik iz Supetra. Bila je prilika za isповijed, a nakon toga smo imali Euharistijsko slavlje na kojem nam je don Toni uputio i prigodnu propovijed.

Susret smo završile kratkim zajedničkim druženjem i razmjenom dojmova današnjeg dana. Za ovaj lijepi susret koji je bio ispunjen Božjom Riječju i zajedničkim duhovnim rastom zahvaljujemo sestrama našeg samostana u Sutivanu na čelu sa kućnom predstojnicom s. M. Mariangelom Majić, s. M. Danijeli Mihić, animatorici Marijeti Radić i gospodi Vilmi Lazaneo, župniku Postira don Juri Martiniću, kao i župniku Supetra don Toniju Plenkoviću.

Nekoliko dojmova ovih mladih djevojaka:

„Ovaj dan je bio super. Osjećala sam se ispunjena novim znanjem jer sam naučila kako je molitva i zajedništvo bitno, a da su Bog i obitelj najbitniji u našem životu...“. „Nakon ovog dana donijela sam odluku kako će se nastojati prije jela zahvaliti za darovanu hranu i da će navečer prije spavanja promisliti o danu kojeg mi je Bog darovao, te kako sam ga proživjela...“.

„Danas sam naučila da je zajedništvo jedna od najvažnijih stvari. Moramo biti sretni što imamo obitelj. Osjećala sam se ugodno i razmišljala sam o stvarima koje sam čula...“.

„Danas sam naučila da pojam zajedništva nije samo pojam kojeg spomenemo, nego da ga trebamo podijeliti sa prijateljima, obitelji te ostalim ljudima...“.

„Na drugačiji način sam učila o Bogu. ... Naučila sam kako čitati i razumjeti Božju riječ...“.

„Danas je bio predivan dan u samostanu. Govor časnih sestara i slušanje svih ovih priča i isповijesti u meni je probudilo jednu notu nade i dubokih osjećaja. ...“.

„Danas sam produbila i probudila svoju vjeru. Naučila sam da Gospodin nije moderan, ali zar je to ono što On želi? Ne. On samo želi da upoznamo Njegovu ljubav i da je širimo. Služavke Malog Isusa nam Ga približavaju na suvremen način i ništa u ovome ne bih promijenila. Ako pak mene Bog pozove, molit će Ga da mi da snage da Mu kažem: „Evo me!“.

I na samom kraju ovaj kratki prikaz završit ćemo molitvom Očenaša koju su u radu u grupama uprisutnile u svoj i život svoje obitelji ove mlade djevojke.

OČE NAŠ – Kralju naših srdaca

KOJI JESI NA NEBESIMA – sjeti se naših dragih živih i mrtvih

SVETI SE IME TVOJE – neka Ti kroz misli prođe ime obitelji moje

DOĐI KRALJEVSTVO TVOJE – u srce obitelji moje

BUDI VOLJA TVOJA – s vjerom u obitelji mojoj življena

KRUH NAŠ SVAGDANJI DAJ NAM DANAS – kruh djelo naših ruku, daj mojoj obitelji danas

I OTPUSTI NAM DUGE NAŠE – i oprosti nama nepromišljenost našu

KAKO I MI OTPUŠTAMO DUŽNICIMA NAŠIM – ljubi mene i moju obitelj
kako i mi ljubimo bližnje naše

I NE UVEDI NAS U NAPAST – ne prepusti nas napasti

NEGO IZBAVI NAS OD ZLA – nego stavi nas u ruke svoje

AMEN. - Tako neka bude s vjerom u Tebe.

s. M. Jelena Marević

Metković

Edukativno predavanje službenika PP Metković u Dječjem vrtiću Služavki Malog Isusa

Metković, 4. 6. 2019. - Policijski službenici Policijske postaje Metković prošloga su petka posjetili Dječji vrtić časnih sestara - Služavki Malog Isusa u Metkoviću i, na djeci zanimljiv i prihvatljiv način, održali predavanje na temu sigurnog sudjelovanja u prometu.

Tijekom druženja s policijom djeca su saznala puno korisnih informacija o ponašanju u prometu s naglaskom na sigurno prelaženje ceste, kretanje



pješačkim prijelazima, ponašanju na semaforima, regulaciji prometa od strane policijskih službenika i važnosti korištenja sigurnosnih sjedalica u vozilima.

Djeci su pojašnjene potencijalno opasne situacije, a prilikom posjeta imala su priliku vidjeti i vozilo prometne policije koje se koristi prilikom nadzora prometa i očevida prometnih nesreća, kao i uređaje koji se tom prilikom koriste.

Na kraju druženja dječica su na poklon dobila prometne bojanke i slikovnice, a policijski službenici crteže koje su im djeca u znak zahvalnosti osobno nacrtala.

Tekst preuzet sa stranice:

<http://www.metkovic.hr>

Split

Održana Katehetska ljetna škola o katoličkom vjeroučenju u procesu kurikularne reforme

U organizaciji Nacionalnoga katehetskog ureda HBK i Agencije za odgoj i obrazovanje u Splitu je u ponедjeljak 26. kolovoza 2019. s radom započela Katehetska ljetna škola za vjeroučiteljice i vjeroučitelje u osnovnim školama. Tristo i četrdeset sudionika okupilo se u prostorijama splitskog Nadbiskupijskog sjemeništa kako bi tijekom dva radna dana aktivno sudjelovalo u tri tematska predavanja i tri pedagoške radionice na okvirnu temu „Katolički vjeroučenje u procesu kurikularne reforme“.

Nakon uvodne molitve škola je započela pozdravnim govorom organizatora i domaćina mr. Josipa Periša, voditelja Povjerenstva Katehetske škole i predstojnika Katehetskog ureda Splitsko-makarske nadbiskupije.

Podsjetivši na 20 godina dugu tradiciju održavanja Katehetske ljetne škole u Splitu, predstojnik Periš istaknuo je opravdanost ovogodišnje teme u kontekstu uvođenja „Škole za život“ u prve i pete razrede osnovne te prve razrede gimnazija. Označivši koncept ovogodišnje Katehetske ljetne škole kao promišljanje o svim važnim elementima kurikulum te njihovo povezanosti, sličnostima i razlikama u odnosu na dosadašnji vjeroučiteljski rad, mr. Periš istaknuo je važnost evangelizacijskog i misionarskog poslanja vjeroučitelja koje je ovom prilikom potaknuo na hrabro prihvatanje novih izazova i promjena pred kojima se nalazi hrvatski odgojno-obrazovni sustav.

U ime domaćina nazočnima se obratio splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić, a u ime organizatora skupa okupljene je pozdravila viša savjetnica za vjeronauk u splitskoj podružnici Agencije za odgoj i obrazovanje Sabina Marunčić koja je sadržaj ovogodišnje Katehetske ljetne škole predstavila kao razumijevanje mesta i značenja Katoličkog vjeronauka u kurikularnoj reformi s naglaskom na osposobljavanju vjeroučitelja za novi način planiranja, programiranja i izvođenja nastave.

Uspješan rad na skupu sudionicima je poželjela i izaslanica splitskog gradonačelnika Marina Protić, dok se ispred Hrvatske biskupske konferencije nazočnima obratio predsjednik Vijeća HBK za katehizaciju i novu evangelizaciju đakovačko-osječki nadbiskup Đuro Hranić, te podsjetio kako je školski vjeronauk, bez obzira na sve didaktičko-metodičke promjene, i dalje postojan u svojim teološkim, antropološkim i religijsko-pedagoškim obilježjima.

Nakon kratkog uvoda u radni dio Škole uslijedilo je prvo tematsko predavanje koje je pod naslovom „Katolički vjeronauk između poniznosti i nade“ održao predstojnik Nacionalnoga katehetskog ureda HBK i profesor na Katoličkome bogoslovnom fakultetu u Đakovu izv. prof. dr. sc. Ivica Pažin. Predavanje je prof. Pažin temeljio na odnosu školskog vjeronauka prema suvremenom društvu, evangelizaciji i konfesionalnosti te budućnosti ovog predmeta u sklopu „Škole za život“ i njegovog utemeljenja na pojmovima poniznosti i nade.

Nakon rasprave po zadanoj temi drugo predavanje pod nazivom „Povezanost odgojno- obrazovnih ishoda i vrednovanja s naglaskom na stvaralačke procese u nastavi“ održale su prof. Anita Bakovljanec i prof. Ivana Hac iz Stručne radne skupine za kurikul Katoličkog vjeronauka. Njihovo interaktivno predavanje temeljilo se na objašnjavanju procesa kurikulumskog planiranja od ishoda do vrednovanja, kroz aktivne metode. To predavanje bilo je uvod u poslijepodnevni dio prvog dana Katehetske ljetne škole koji je protekao u znaku tri pedagoške radionice.

Prvi radni dan završen je zajedničkim Euharistijskim slavljem koje je u kapelici Nadbiskupijskog sjemeništa predvodio splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić.

Katehetska ljetna škola nastavlja se u utorak 27. kolovoza kroz jedno tematsko predavanje, pedagoške radionice te okrugli stol i završnu raspravu.

Program drugoga dana Katehetske ljetne škole za vjeroučiteljice i vjeroučitelje osnovnih škola, koja se 26. i 27. kolovoza održavala u prostorijama Nadbiskupskog sjemeništa u Splitu, protekao je u znaku

jednog tematskog predavanja, tri pedagoške radionice te okruglog stola i završne rasprave.

Nakon zajedničke molitve u drugi radni dan sudionike je uveo mr. sc. Anton Peranić, predstojnik Katehetskog ureda Krčke biskupije i sveučilišni nastavnik na Teologiji u Rijeci. Uslijedilo je interaktivno predavanje „Aktivnosti u procesu vrednovanja razvoja učeničkih kompetencija – izrada zadataka“ koje su održali vjeroučitelji Zvonimir Lončar i Gordan Premuš. Njihovo predavanje bilo je koncipirano na razvoju pozitivnog stava učenika prema učenju i njegovom osposobljavanju za primjenu stečenog znanja i vještina u različitim životnim situacijama. Naglasak je stavljen na poticanju učenika za kritičko i kreativno pristupanje rješavanju problema i procesu samovrednovanja. Predavanja su osmišljena kroz radionice. Svi vjeroučitelji sudjelovali u sve tri radionice i time u potpunosti u cjelovitom programu Škole.

Po već ustaljenoj praksi program Katehetske škole zaključen je završnom raspravom i okruglim stolom na kojem su sudionici dobili informacije vezane uz novu školsku i vjeronaučnu godinu, s naglaskom na praćenju kurikularne reforme i dalnjem stručnom usavršavanju vjeroučitelja u okviru Škole za život. I tom prilikom vjeroučitelji su izmijenili svoja iskustva te izrazili zadovoljstvo koncepcijom i cjelokupnom organizacijom Katehetske ljetne škole. Škola je završila kratkim zahvalnim riječima voditelja povjerenstva don Josipa Periša i prigodnom molitvom.

Na školi su sudjelovale i naše sestre vjeroučiteljice.

Pripremljeno prema:

<http://misija.slobodnadalmacija.hr/katolicka-dalmacija/clanak/id/36712/u-splitu-se-odrzava->

katehetska-ljetna-skola-o-katolickom-vjeronauku-u-procesu-kurikularne-reforme;

<https://ika.hkm.hr/novosti/u-splitu-zakljucena-katehetska-ljetna-skola-za-vjerouciteljice-i-vjeroucitelje-osnovnih-skola/>

Pismo naših sestara misionarki

Živio Mali Isus!
Drage naše sestre!

Nalazimo se u mjesecu rujnu, mjesecu kišne sezone na Haitiju. Ovaj tjedan je pala jako velika ciklonska kiša koja je 19. rujna 2019. godine nanijela veliku štetu u gradu i mjestu Petit Goave gdje misijski djelujemo mi sestre. S obzirom da je satima padala jaka kiša popraćena velikom grmljavinom, ulice su se pretvorile u rijeke i ispred sebe sve nosile.

Prema trenutnim podatcima župe Petit Goave, kojima raspolaže župnik vlc. Boniface Senat, 2 osobe su umrle, 4 osobe nestale, preko 3.000 kuća poplavljeno, 116 kuća potpuno uništeno. Dosta obitelji iz visokorizičnih područja koja su najviše izložena klizištima i poplavama je privremeno smješteno u srednju školu. Oskudica je hrane, pitke vode, odjeće, higijenskih potrepština, obuće, madracata....Vlč. Senat je obišao neka od poplavljenih mjesta i ovo su trenutni podatci. Sa ovom poplavom nastala je velika imovinska šteta. Voda je odnijela i utopila dosta stoke, svinja, koza, volova... Uništeni su mnogi vrtovi. Ispred gradskih kuća mogu se vidjeti stabla banana koje je voda počupala i nanijela sa mnoštvom blata i zemlje. Oko 85% grada je pod vodom i u velikom blatu. Problem čišćenja grada i



pristupa kućama je dosta otežan jer vlada velika nestaćica goriva (pumpe su zatvorene), pa tako nema ni dovoljno kamiona za odvoz nanesene zemlje i smeća. Goriva za kupiti nema već više od mjesec dana. A struje nema od početka sedmog mjeseca. Samo su uoči župnog patrona Velike Gospe i na Veliku Gospu dali struju nekoliko sati i do dan danas ništa više. Vlč. Senat u suradnji sa gradskim, lokalnim i državnim vlastima traži brza rješenja. I sada smo ponovno uvidjeli i uvjerili se kako Crkva puno brže reagira nego li državne vlasti. U župi su organizirane grupe za pomoć. I mi smo se prema našim mogućnostima uključile u pomoć našim susjedima koje je pogodila ova ciklonska kiša. Potrebe su zaista velike. Zadnjih mjeseci na Haitiju neprestano su manifestacije zbog teškog ekonomskog i socijalnog stanja koje iz dana u dan postaje sve teže, a napose za one najsiroromašnije. Narod traži načina da preživi i jedni izlaz vide u borbi preko manifestacija koje i ne prolaze baš mirno, ali ipak donesu barem neku malu promjenu.

U Azilu - kući za siromahe smo također imali poplavu, ali Bogu hvala nismo imali nikakve štete i svi štićenici su dobro. Nekoliko naših dragih volontera koji nam pomažu oko siromaha su ostali bez krova nad glavom i uspjeli su nešto odjeće sačuvati pa su ovih dana kod nas u Azilu dok se ne pronađe neko drugo rješenje. Kako je pala ova velika ciklonska kiša i u samom Azilu se povećao broj osoba koje dolaze na ručak. Bogu smo zahvalne da i ono malo što imamo možemo podijeliti sa onima koji su potrebni. Iskusile smo kad s ljubavlju prepoznamo Isusa u siromasima i nastojimo ublažiti Njegovu glad, žeđ, bol, siromaštvo... da onda Bog još više provida.

Kako smo i same hodale po velikom blatu i vodi, ljudi su se malo i čudili da bijele sestre hodaju po blatu. Više ljudi i motorista nam je pokušalo reći da ne idemo kroz to blato, ali smo im rekli da trebamo otići do naših štićenika koji se nalaze u Azilu kako bismo vidjeli kako su oni i što im treba. Na to su nam rekli pa vi njih zaista puno volite a i ovaj naš narod dok po ovolikom blatu idete do njih. A naši štićenici su nas dočekivali raširenih ruku i sa puno zahvalnosti što smo unatoč teškoj situaciji došli do njih. Bogu hvala, Bog providio hrane pa ćemo imati pripremiti obrok i za one koji dođu gladni u dvorište Azila. U susretu s ljudima ovih dana smo ponovno doživjele njihovu veliku vjeru u Boga. Unatoč svemu iz njihovih usta se čuje „Bog je velik“, „Providjet će Bog“... Ovaj narod je zaista naučio živjeti teško, sa puno strpljenja i vjere! Primjer su nam da i mi budemo strpljivi i vjerni Bogu, te zadovoljni i sa malo unatoč svim nedaćama.

U vaše molitve preporučamo ovaj narod, njegove potrebe i naše misijsko djelovanje!

Vaše sestre

s. Liberija i s. Ana

POKOJNE SESTRE



**s. M. Leonija (Slavka) Vukasović
(rođ. 5. 05. 1930. - + 7. 07. 2019.)**

Dana, 7. srpnja 2019., u 90. godini života i 60. obljetnici redovničkih zavjeta, okrijepljena svetim sakramentima bolesničkog pomazanja i sv. Pričesti po rukama oca Ante Kneževića, karmelićanina, župnika na Kamenu – Split, preselila se u vječnost, naša draga s. M. Leonija Vukasović. Živjela je u samostanu na Šinama, a zadnjih par dana, uslijed pogoršanog zdravlja, bila je u splitskoj bolnici.

Sprovod je bio 9. srpnja na gradskom groblju Lovrinac. Uz rodbinu i prijatelje s. M. Leoniju su ispratile brojne sestre iz svih zajednica zajedno sa s. M. Marijom Banić, vrhovnom glavaricom, i s. M. Terezijom Pervan, novoizabranom provincijskom glavaricom, te članicama bivšeg i novoizabranog provincijskog vijeća. Svetu Misu u kapeli na Lovrincu i sprovodni obred predslavio je o. Anto Knežević, karmelićanin, u koncelebraciji sedmorice svećenika. Sestarski zbor, kojeg je animirala s. M. Eduarda Marić, uzveličao je obred Sv. Mise i sprovod.

Od s. M. Leonije u ime sestara splitske provincije se oprostila donedavna provincijska glavarica s. M. Anemarie Radan, slijedeći riječima:

„Slavka s. M. Leonija Vukasović, kći Grge i Mare rođene Kovacić, rođena je 5. svibnja 1930. u Kučićima, a krštena 18. svibnja u župskoj crkvi, a krstitelj je bio don Grgo Topić. Sakrament svete potvrde primila je 5. listopada 1947. godine u Omišu. Imala je dobar kršćanski i kućni odgoj u obitelji. Bila je revna u vjerskom životu župe, a u školi marljiva i bistra. U Kučićima je 1952. godine pohađala i završila četveromjesečni tečaj kroja odličnim uspjehom, što je kasnije i samostanu još više razvijala.

U Družbu sestara Služavki Malog Isusa došla je 7. srpnja 1955. godine. U novicijat je ušla 15. kolovoza 1956., a godinu dana novicijata bila je u samostanu u Samoboru. Privremene redovničke zavjete položila je 15. kolovoza 1957. u samostanu „Antunovac“ u Maksimiru u Zagrebu, a doživotne 15. kolovoza 1963. godine na Kraljevcu u Zagrebu. Nakon položenih privremenih redovničkih zavjeta od 1957. do 1961. godine u samostanu u Metkoviću šiva za sestre i za potrebe građana. Nakon toga više deset godina šiva reverende za svećenike i bogoslove, najprije od 1961. do 1963. u samostanu svete Ane u Splitu, zatim od 1963. do 1966. u Sjemeništu u Splitu, a nakon toga do 1973. tu službu vrši u samostanu u Solinu. Od 1973. do 1980. godine u župi Sali na Dugom otoku vrši domaćinske poslove i po potrebi šiva za mještane. Nakon toga dolazi u samostan u Omišu, u kojem čuva malu djecu u samostanu dok su im roditelji bili na poslu, jer u to vrijeme u Omišu nije bilo dječjih jaslica. Od 1983. do 1992. u samostanu u Vrgorcu vrši službu odgovorne sestre i čuva malu djecu u samostanu. Ponovno dolazi u samostan u Omišu, u kojem od 1992. do 1998. čuva malu djecu dok su im roditelji na poslu, a nakon toga u omiškom samostanu uz molitveni apostolat pomaže u kućnim poslovima prema zdravstvenim mogućnostima. Imala je vedru narav i smisao za humor. Ugodnim glasom i izoštrenim sluhom djeci koju je čuvala rado je pjevala pjesme i pričala priče, stvarala igre. U zajednici je sestrama bila na usluzi kroz šivanje, a trenutke zajedništva često je popratila pjesmom. U molitvenom životu je bila revna, a u bolesti strpljiva.

Kao starija i nemoćnija sestra premještena je 17. kolovoza 2010. u samostan na Šinama. Sestre su joj bile na pomoć, a duhovnu skrb revno su obavljali oci karmeličani kućni duhovnici. Bila je duhom povezana s Gospodinom i duhovno jačana milosnom povezanošću s Kristom trpećim i uskrasnulim. Čvrsto vjerujemo da je radosno pošla s Gospodinom u kuću Oca nebeskoga i da uživa rajsку slavu, jer je to životom i riječju isповijedala i vjerovala.

Draga s. Leonija, hvala Vam za sve dobro koje ste za života učinila za dobro Svetе Crkve, Družbe, Provincije i svog naroda. Duša ti se raja nauživala. Moli kod oca nebeskoga za naša nova duhovna zvanja.“

s. M. Maneta Mijoč



s. M. Tonka (Marija) Mandalinić

(rod. 11. 05. 1934. - +10. 07. 2019.)

Nakon dugogodišnje nemoći i bolesti, okrjepljena svetim sakramentima, u kuću Oca nebeskoga, 10. srpnja 2019. preselila se naša s. M. Tonka (Marija) Mandalinić. Blaženo je preminula u samostanu "Sv. Josipa" na Šinama. Pokopana je 12. srpnja u 14,15 sati na gradskom groblju Lovrinac u Splitu.

Svetu Misu i sprovodni obred predslavio je u kapeli na groblju o. Anto Knežević, karmelićanin, župnik župe sv. Mihovila na Kamenu, u koncelebraciji devetorice svećenika. Vrhovna glavarica s. M. Marija Banić doputovala je iz Zagreba, kako bi svojom nazočnošću izrazila zahvalnost s. M. Tonki za redovnički život i svjedočenje. Među našim sestrama bile su novoizabrana provincijska glavarica s. M. Terezija Pervan, kao i bivša provincijska glavarica s. M. Anemarie Radan. Posebno je bio ozalošćen njezin brat g. Marko Mandalinić sa suprugom Anom i odsutnom kćerkom Marijom. Bila je prisutna i ostala rodbina, prijatelji, znaci i mještani njezine rodne župe Kostanja, koji su sa sestrama Sv. Misom, molitvom i sprovodnim obredom preporučili njezinu dušu Onome kome je posvetila svoj život. Klapa „Pasika“ iz Kostanja svojim napjevom i klapskom pjesmom ispraćaj je učinila još dostojsvenijim.

Donedavna provincijska glavarica s. M. Anemarie Radan, u ime Provincije se oprostila od s. M. Tonke slijedećim riječima:

"Prije tri dana u ovoj kapeli i na ovom groblju ispratili smo na vječno počivalište našu dragu s. M. Leoniju Vukasović, a danas se oprštamo od naše s. M. Tonke Mandalinić. Njih dvije su Božjom milošću toliko toga zajedno živjele i dijelile: od rodnih Poljica, iste redovničke Družbe, zajedničkog novicijata i polaganja redovničkih zavjeta, zajedničkog života i djelovanja u Metkoviću i Omišu, i zadnjih godina život u samostanu na Šinama.

Marija s. M. Tonka Mandalinić, kći Mate i Matije rođene Gojsalić, rođena je 11. svibnja 1934. u Kostanjama. Primila je dobar kršćanski kućni odgoj u obitelji. Redovito je odlazila na Svetu Misu i pobožnosti u župsku crkvu sv. Mihovila arkandela, nedaleko od rodne kuće. Njezina obitelj je bila aktivno uključena u život župe. Majka Matija, od svih zvana Matuka, ponikla iz stare poljičke obitelji Gojsalić, bila je darovita, te je dobro poznavala, pisala i čitala pismo bosančicu, koje je naučila uz domaće ognjište. Tako je uz majku Matuku kćerka Marija stekla dobar vjerski odgoj i temelje pismenosti. Rado je sudjelovala i u pobožnosti prema Mariji Majci Božjoj zvanoj Gospin prinos.

Uz dobar odgoj u obitelji i župi, u njezinoj duši niknuo je i milosni Božji poziv na redovnički život, pa je 13. svibnja 1955. godine došla u Družbu sestara Služavki Malog Isusa. Novicijat je započela 15. kolovoza 1956. u Samoboru. Privremene redovničke zavjete položila je 15. kolovoza 1957., a doživotne 15. kolovoza 1963. u Zagrebu. Nakon položenih zavjeta odlazi u samostan otaca kapucina u Dubrovniku, u kojem do 10. rujna 1959. izrađuje pokrivače (jorgane) za građane, te pomaže kod radova u vrtu. Od 10. rujna 1959. do 17. listopada 1983. u samostanu u Metkoviću šiva pokrivače za građane, čuva djecu u dječjem vrtiću i pomaže u uređenju župne crkve Sv. Ilike, osobito o blagdanima i svečanostima. Od listopada 1983. do godine 1989. brine s drugim sestrama o maloj djeci jasličke dobi u samostanu u Omišu, dok su im roditelji na poslu, osobito majke koje su dobile posao u tvornici rublja *Galeb* i tvornici tjestenine *Cetina*, i u novootvorenim dućanima i turističkoj uslužnosti. U Omišu tada nisu bile ni jedne jaslice za djecu, pa su sestre na taj način građanima pritekle u pomoć i iskazale susretljivu ljubav. Nakon čuvanja djece u samostanu u Omišu kao starija i bolesna sestra 1. rujna 2010. godine u samostan na Šinama, u kojem se okrjepljena svetim sakramentima i duhovno potpomagana od

otaca karmelićana kućnih kapelana prekjučer blaženo preselila u kuću Oca nebeskoga.

Bila je uvijek vedra duha i radosna redovnica. Strpljivost i vedrinu je svjedočila i zračila i u nemoći i u bolesti. Bila je pobožna i svojim molitvama je pratila svoga brata Marka i njegovu ženu Anu i kćerku Mariju kojoj se posebno radovala. Draga s. M. Tonka, hvala Vam za sve dobro koje ste za života učinila za dobro svete Crkve, Družbe, Provincije i svog naroda. Molite kod Oca nebeskoga za naša nova duhovna zvanja.”.

s. Maneta Mijoč



Pokoj vječni daruj im, Gospodine!

I svjetlost vječna svijetlila njima!

POKOJNA RODBINA

SPLITSKA PROVINCija

Naši pokojnici:

† **S. M. Leonija Vukasović**

† **S. M. Tonka Mandalinić**

† **Anda Žuljević**, majka s. M. Karmen i s. M. Marine Žuljević.

† **Šima Dukić**, sestra s. M. Vladimire Bitunjac.

† **Petar Bašić**, brat s. M. Maris

† **Mikel Kužnini**, brat s. M. Smiljke

ZAGREBAČKA PROVINCija

Naši pokojnici:

† **Mirko Vurušić**, otac naše s. M. Silvije Vurušić

ZAHVALA

Na Gospu Karmelsku, preminuo je moj dragi tata Mirko Vurušić! Ovim putem želim se zahvaliti č. majci s. M. Mariji Banić, provincijalki s. M. Petri Marjanović, kao i svim dragim sestrama koje su ga ispratile na vječni počinak. Hvala svima na izrazima sućuti i molitvama.

Gospodin neka mu bude nagrada i neka nam bude zagovornik da nam Bog podari nove članice!

s. M. Silvija Vurušić s obitelji

SARAJEVSKA PROVINCIIA

Naši pokojnici:

† **Pavo Ilić**, brat naše s. M. Joakime Ilić



Pokoj vječni daruj im, Gospodine!

I svjetlost vječna svijetlila njima!

PRIOPĆENJA IZ VRHOVNE UPRAVE NAŠIH PROVINCIJALATA

VRHOVNA UPRAVA

- **27. i 28. rujna 2019.** Redovnički dani u Zagrebu.

- **Škola za novakinje (zimski semestar 2019./20.)**

Semestar započinje 9. listopada, a završava 19. prosinca 2019.

- **Seminar za medicinske sestre redovnice**

Od 11. do 13. listopada 2019. u Kući Betanija na Velom Lošinju

- **16 i 17 listopada** je Konferencija viših redovničkih poglavara i poglavarica

- **18. 10. 2019.** Proširena sjednica VU u Generalnoj kući

- **Dani crkvene glazbe 2019. - Instrumentalna glazba u liturgiji** 18. i 19. listopada 2019. na Katoličkome bogoslovnom fakultetu u Zagrebu

- **24. listopada 2019. 129. rođendan naše drage Družbe**

- **28. – 30. listopada 2019.** Seminar za sestre koje rade u kućnim poslovima

- **Seminar za sestre koje rade u kućnim poslovima**

28. - 31. listopada 2019. u Duhovnom centru "Oaza sv. Marije Krucifikse" na Kamenu, Sv. Mihovila 43, Split.

- **Vizitacija za sestre sarajevske provincije Bezgrješnog Začeća BDM** u studenom 2019. godine

- **Vizitacija za sestre zagrebačke provincije Presvetoga Srca Isusova i Marijina** u prosincu 2019. godine

- **8. prosinca 2019. – Bezgrješno Začeće BDM -**

sjećamo se 101. obljetnice smrti našeg Oca Utemeljitelja.

SPLITSKA PROVINCIJA

❖ *Premještaji:*

- s. M. Terezija Pervan** iz samostana u Omišu u samostan sv. Ane u Splitu.
- s. M. Brigita Rojnica** iz Mandaljene u samostan sv. Ane u Splitu.
- s. M. Salutarija Đula** iz Košuta u samostan na Baćviceama u Splitu.
- s. M. Zorka Radan** iz samostana sv. Ane u samostan u Košutama.
- s. M. Eduarda Marić** iz samostana sv. Ane u samostan u Omišu.
- s. M. Anemarie Radan** iz samostana sv. Ane u samostan u Livnu.
- s. M. Martinka Bosančić** iz Mandaljene u Košute.
- s. M. Gašparina Crnčević** iz Mandaljene u Dubrovnik.
- s. M. Zvjezdana Mateljan** iz Mandaljene u Solin.
- s. M. Monika Križan** iz Nadbiskupskog sjemeništa u Splitu na Šine.
- s. M. Dijana Mateljan** iz Nadbiskupskog sjemeništa u Splitu u Košute.
- s. M. Jasmina Čalo** iz Nadbiskupskog sjemeništa u Splitu u Košute.
- s. M. Lenarda Mateljan** iz samostana na Šinama u Svećeničku kuću u Splitu.
- s. M. Dragutina Boras** iz Omiša na Šine.
- s. M. Veronika Majić** iz Ciste Velike u Košute.
- s. M. Silvana Kavain** iz Dubrovnika u Svećenički dom u Splitu.
- s. M. Antonia Čobanov** iz Solin u Omiš.

❖ *Imenovanja:*

- s. M. Maneta Mijoč** izabrana za tajnicu Provincije.
- s. M. Salutarija Đula** izabrana za provincijsku ekonomu.
- s. M. Marina Žuljević** imenovana za magistru sestara juniorki.
- s. M. Zorka Radan** imenovana predstojnicom u samostanu u Košutama.

❖ Vijeća u Provinciji sv. Josipa

VIJEĆE ZA ODGOJ I TRAJNI ODGOJ

PROČELNICA: s. M. Martina Grmoja

ČLANICE VIJEĆA:

- s. M. Vesna Mateljan
- s. M. Marinela Delonga
- s. M. Petra Šakić
- s. M. Marina Žuljević, magistra juniorki
- s. Marina Mužinić, magistra novakinja

VIJEĆE ZA PROMICANJE ZVANJA I PASTORAL MLADIH

PROČELNICA: s. Marcela Žolo

ČLANICE VIJEĆA:

- s. M. Marijanka Dominiković
- s. M. Danijela Mihić
- s. M. Marijana Cvitanović
- s. M. Rebeka Batarelo

VIJEĆE ZA DUHOVNOST I STADLEROVU BAŠTINU

PROČELNICA: s. Anemarie Radan

ČLANICE VIJEĆA:

- s. M. Maneta Mjoč
- s. M. Vesna Mateljan
- s. M. Dolores Brkić
- s. M. Milana Žegarac

GOSPODARSKO VIJEĆE

PROČELNICA: s. M. Salutarija Đula

ČLANICE VIJEĆA:

- s. M. Zorka Radan
- s. M. Marcela Žolo
- s. M. Marta Kegalj

VIJEĆE ZA DRUŠTVO PRIJATELJA MALOG ISUSA

PROČELNICA: s. Dolores Brkić

ČLANICE VIJEĆA:

- s. M. Antonija Čobanov
- s. M. Rebeka Batarelo
- s. M. Danijela Mihić
- s. M. Marijana Cvitanović
- s. M. Magdalisa Krnjača
- s. M. Danka Žaper
- s. M. Vlasta Tadić
- s. M. Eduarda Marić

VIJEĆE ZA ZDRAVSTVENU I SOCIJALNU SKRB

PROČELNICA: s. M. Brigita Rojnic

ČLANICE VIJEĆA:

- s. M. Karmen Žuljević
- s. M. Iva Sredarević
- s. M. Mirjana Rojnic
- s. M. Apolonija Putnik
- s. M. Marica Botica
- s. M. Antea Šarolić

VIJEĆE ZA KATEHIZACIJU

PROČELNICA: s. M. Mirta Lišnić

ČLANICE VIJEĆA:

- s. M. Eudoksija Franić
- s. M. Jelena Marević
- s. M. Mila Deak

❖ *Telefoni*

Sestre u Opuzenu su dobile novi broj telefona:

020/333 574

ZAGREBAČKA PROVINCĲA

❖ *Imenovanja:*

S. M. Leopolda Božičević izabrana je za tajnicu provincije.

S. M. Marina Dugalija izabrana je za ekonomu provincije.

S. M. Viktorija Predragović imenovana je za učiteljicu sestara juniorki.

S. M. Emanuela Pečnik imenovana je za predstojnicu u samostanu „Kraljice Sv. Krunice“ u Pitomači na prvo trogodište.

S. M. Marti Vunak povjerena je web stranica, Vjesnik i kronika Zagrebačke provincije.

❖ *Premještaji:*

S. M. Valerija Sakač premještena je iz Pitomače u Novu ves 55, u Zagreb.

S. M. Kristina Maslać premještena je iz Zagreba u Pitomaču.

S. M. Snježana Bjelobrk premještena je iz kuće novicijata „Betlehem“ u Novu ves 55, u Zagreb.

S. M. Zrinka Šutalo premještena je kuće novicijata „Betlehem“ u Gajevu 16, u Samobor.

S. M. Irena Olujević premještena je s Kraljevca 89, iz Zagreba u zavod Germanicum, u Rim.

❖ *Vijeća u provinciji:*

VIJEĆE ZA REDOVNIČKI ODGOJ:

s. M. Viktorija Predragović - pročelnica

S. M. Ana Čajko-Šešerko

S. M. Margaret Ružman

VIJEĆE ZA DUHOVNOST I ZA PROMICANJE BAŠTINE

OCA UTEMELJITELJA:

S. M. Emanuela Pečnik - pročelnica

S. M. Irena Olujević

S. Marija Kiš

S. M. Viktorija Predragović
S. M. Martina Vugrinec
S. M. Snježana Bjelobrk

VIJEĆE ZA APOSTOLAT ZVANJA:

S. M. Margaret Ružman - pročelnica
S. M. Viktorija Predragović
S. M. Mihaela Vuković
S. M. Marta Vunak
S. M. Monika Maslać
S. M. Zrinka Šutalo

VIJEĆE ZA PRIJATELJE MALOGA ISUSA:

S. M. Kristina Maslać - pročelnica
S. M. Emanuela Pečnik
S. M. Jelena Burić
S. M. Zrinka Šutalo

VIJEĆE ZA PREDŠKOLSKI ODGOJ:

S. M. Nikoleta Košćak - pročelnica
S. M. Beatis Čajko
S. M. Snježana Nudić
S. M. Rebeka Gačić
S. M. Marina Dugalija
S. M. Monika Maslać
S. M. Margaret Ružman

VIJEĆE ZA EKONOMSKO I FINANSIJSKO POSLOVANJE:

S. M. Marina Dugalija - pročelnica
S. M. Leonida Koch
S. M. Nikoleta Košćak

❖ *Obavijesti:*

Obilježavanje DANA ZAGREBAČKE PROVINCIJE - 8. listopada 2019. g.

SARAJEVSKA PROVINCIIA

❖ *Premještaji sestara u Provinciji BZ BDM:*

s. M. Nikolina Džavić iz samostana Egipat u Sarajevu u zajednicu sestara u Rehabilitacijski centar „Sveta Obitelj“ u Mostaru

s. M. Leticija Matijević iz zajednice sestara Sv. Hedwiga u Geretsriedu (Njemačka) u samostan Sveta Mala Terezija u Doboju

s. M. Klara Jerković iz samostana Sveti Josip u Vitezu u zajednicu Rehabilitacijski centar „Sveta Obitelj“ u Mostaru

s. M. Ivka Paurević iz zajednice sestara Sv. Hedwiga u Geretsriedu (Njemačka) u Dom „Sveti Josip“ u Vitezu

s. M. Bertila Kovačević iz zajednice sestara Sv. Hedwiga u Geretsriedu (Njemačka) u samostan Sveti Josip u Vitezu

s. M. Judita Matić iz zajednice sestara u Rehabilitacijski centar „Sveta Obitelj“ u Mostaru u naš samostan Egipat u Sarajevu.

❖ *Obavijesti*

- **S. M. Ana Prkić** napustila je 14. lipnja 2019. Družbu sestara Služavki Maloga Isusa. Božji blagoslov neka ju prati!
- **s. M. Aneli Oborović** – novakinji - na njezinu zamolbu dodijeljeno je ime s. M. Rita.

❖ *Najave*

3. listopada 2019. bit će održan susret sestara pročelnica i svih članica povjerenstava. Susret će biti upriličen u „Kući Navještenja“ u Gromiljaku i početi u 10.00.

Duhovne obnove za sestre i III. sabor Provincije BZ BDM bit će održani u listopadu u „Kući Navještenja“ u Gromiljaku. Prva grupa sestara imat će duhovnu obnovu **od 3. do 5. listopada**, a druga grupa **od 10. do 12. listopada**.

13. listopada 2019. bit će održan sastanak predstojnica u „Kući Navještenja“ u Gromiljaku.

24. listopada 2019. bit će obilježeno Rafaelovo i 129. rođendan Družbe. Misno slavlje zahvale za Utemeljitelja i Družbu predslavit će uzoriti kardinal Vinko Puljić u kapelici provincijske kuće Egipat.

27. studenoga 2019. bit će održan humanitarni koncert i prodajna izložba za djecu Stradlerova dječjeg doma „Egipat“.

8. prosinca 2019. bit će svečano euharistijsko slavlje u 10.30 u sarajevskoj prvostolnici u povodu slavlja blagdana *Bezgrešnog Začeća Blažene Djevice Marije*, spomena na smrt sluge Božjeg Josipa Stadlera i proslave patrona Provincije sestara Služavki Maloga Isusa.

Prosinac 2019. bit će u znaku misijskih akcija sestara Služavki Maloga Isusa i Prijatelja Maloga Isusa.

Zahvala!

Drage sestre!

U susretima s vama doživljavam iskreno zanimanje za zdravlje moje seke Pavke Kusture koju većina vas poznaje. Bogu sam zahvalna za duhovnu snagu u bolesti koja nije lagana. Znam da je vi sestre pratite molitvom i ona vam je skupa s mojom braćom, sestrom i sa mnom duboko zahvalna. I dalje se preporučuje vašim molitvama posebno kod našeg Utemeljitelja, sluge Božjega nadbiskupa Stadlera.

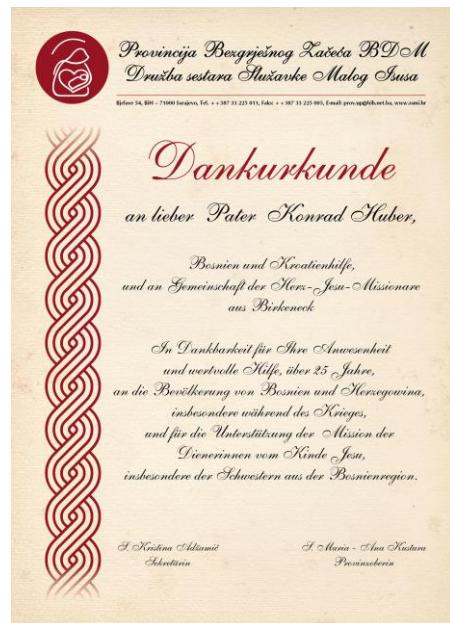
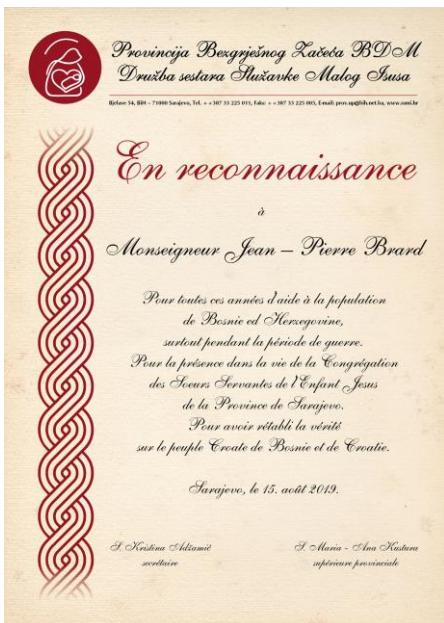
Hvala vam za vašu molitvenu blizinu i sestrinsku ljubav te zajedništvo kojima hrabrite i podržavate mene, moju sestru Pavku, našu sestru Vianeju i braću. Hvala vam za svaku riječ i gestu sestrinske blizine, ljubavi i ohrabrenja.

Božji blagoslov bio sa svima nama.

Vaša zahvalna u Malom Isusu i Mariji

*s. Maria-Ana Kustura
provincijska glavarica*

ZAHVALE



VIJESTI OD BROJA DO BROJA

VRHOVNA UPRAVA I GENERALNA KUĆA

3. lipnja - Naši dobročinitelji iz Italije gosp. Giovanni Pizzolli i njegov brat don Rodolfo prenoćili su kod nas te nastavili put za Bosnu prema Vitezu i Gromiljaku.

7. lipnja - Održana je Osma sjednica Vrhovne uprave na kojoj su bile prisutne sve članice na čelu sa časnom majkom s. M. Marijom Banić.

8. lipnja - Stadlerov dan. Bila je Sveta Misa u kućnoj kapeli Maloga Isusa koju je predvodio vojni biskup u miru mons. Juraj Jezerinac. Posebno smo molili za proglašenje našeg Oca Utemeljitelja blaženim i svetim. S. M. Andja Vranješ i s. M. Andelinu Perić posjetile su provincijsku glavaricu s. M. Mariju-Anu Kustura i sestre na Črešnjevcu u Zagrebu i s njima podjelile radost zajedništva.

9. lipnja - Duhovi - Rođendan Crkve. Danas je naša draga gošća, dobročiniteljica Družbe i velika štovateljica sl. Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera i naša vanjska suradnica dr. sc. Agneza Szabo bila s nama i zajedno smo zajedničkom molitvom, pjesmom i ugodnim razgovorom kod objeda proslavile rođendan Crkve sretne što smo djeca tako dobre Majke.

10. lipnja - U našoj kapelici Maloga Isusa u Generalnoj kući u Zagrebu, Svetu Misu je slavio vojni biskup u miru Juraj Jezerinac.

11. lipnja - Časna majka s. M. Marija Banić, sa svojim savjetnicama s. M. Andjom Vranješ i s. M. Andelinom Perić posjetila je gospodu Pavku Kustura, rođenu sestru Sarajevske provincijalke s. M. Marie-Ane Kustura koja se nalazi na liječenju u bolnici na Rebru u Zagrebu.

15. lipnja - S. M. Alemka Šiljeg je oputovala za Livno na duhovne vježbe, a zatim će produžiti kod svojih na zaslужeni odmor.

16. lipnja - Časna majka s. M. Marija Banić išla je u Novu ves da predsjeda XVI. redovitom provincijskom kapitulu Zagrebačke provincije Presvetog Srca Isusova i Marijina.

17. lipnja – S nama u Generalnoj kući podijelile su sestrinsko zajedništvo kod našeg obiteljskog stola s. M. Anemarie Radan, provincijalka Provincije Svetoga Josipa iz Splita i s. Mariangela Galić, provincijalka sestara Službenica Milosrđa iz Splita.

Na XVI. redovitom provincijskom kapitulu Zagrebačke provincije Presvetog Srca Isusova i Marijina izabrana je s. M. Petra Marjanović za provincijsku glavaricu zagrebačke provincije Presvetog Srca Isusova i Marijina i izabрано je novo Provincijsko vijeće.

Na Devetoj sjednici Vrhovne uprave koja je održana u Generalnoj kući pod vodstvom časne majke s. M. Marije Banić potvrđen je izbor nove provincijske glavarice **s. M. Petre Marjanović** za zagrebačku provinciju Presvetog Srca Isusova i Marijina i izbor savjetnica provincijske glavarice s. M. Petre Marjanović za zagrebačku provinciju Srca Isusova i Marijina kako slijedi:

- 1. s. M. Beatis Čajko**, prva savjetnica
i zamjenica provincijske glavarice
- 2. s. M. Leonida Koch**, druga savjetnica
- 3. s. M. Emanuela Pečnik**, treća savjetnica
- 4. s. M. Nikoleta Košćak**, četvrta savjetnica

18. lipnja - S. M. Andja Vranješ i s. M. Vedrana Krstičević išle su u Mariju Bistrigu kod sestara *karmelićanki* radi dogovora o boravku naših sestara juniorki radi bliže priprave za doživotne zavjete, kako bi tjedan dana bile na pripremi kod njih sa generalnom savjetnicom s. M. Vedranom Krstičević imenovanom za odgoj.

19. lipnja - Časna majka s. M. Marija Banić vratila se iz Nove vesi gdje je predsjedala XVI. redovitom provincijskom kapitulu Zagrebačke provincije Presvetog Srca Isusova i Marijina.

20. lipnja - Tijelovo. Na Tjelovskoj procesiji poslije večernje Sv. Mise sudjelovale smo mi sestre iz Generalne kuće u našoj župi sv. Franje Ksaverskog.

22. lipnja - Na Svetoj Misi za nedužno stradale i bačene u jamu „Jazovka“ u Žumberku na području župe Sošice sudjelovale su iz naše zajednice časna majka s. M. Marija Banić, s. M. Andja Vranješ, s. M. Vedrana Krstičević i s. M. Andjelina Perić. Svetu Misu je predslavio pomoćni biskup zagrebački mons. Ivan Šaško i suslavitelji vojni biskup u miru mons. Juraj Jezerinac i desetak svećenika.

25. lipnja - Dan duhovne obnove u Družbi. U našoj kapelici Sv. Misu slavio je vlč. Mato Jaković. Našu zajednicu posjetila je s. M. Maria-Ana Kustura,

provincijalka sarajevske provincije Bezgrješnog Začeća BDM, s. M. Marija Filipović, i naša misionarka na Haitiju s. M. Ana Uložnik.

26. lipnja - Došla nam je iz Sarajeva s. M. Ana Marija Kesten radi obavljanja poslova kao Vrhovna ravnateljica Prijatelja Maloga Isusa po dužnosti. U večernjim satima Časna majka i sestre savjetnice bile su u Novoj Vesi na Trodnevici za Srce Isusovo i sa sestrama koje su završile duhovne vježbe ostale zajedno i na taj način obilježile patron Zagrebačke Provincije „Presveto Srce Isusovo“.

27. lipnja - Pod vodstvom časne majke s. M. Marije Banić održana je Deseta sjednica Vrhovne uprave.

I večeras je Časna majka sa sestrama išla u crkvu Sv. Ivana Krstitelja na Novoj vesi na trodnevnicu povodom Svetkovine Presvetog Srca Isusova.

28. lipnja - S. M. Anda Vranješ i s. M. Andđelina Perić posjetile su provincijalku s. M. Maria-Anu Kustura i sestre na Črešnjevcu. Po povratku kući posjetile su bolesnu gosp. Pavku Kustura, sestru s. Provincijalke koja je na liječenju u Zagrebu. U povodu Patrona Zagrebačke provincije Presvetog Srca Isusova i Marijina časna majka s. M. Marija Banić i s. M. Vedrana Krstićević posjetile su sestre na Kraljevcu i čestitale Patron provincije.

29. lipnja - Časna s. M. Marija Banić i s. M. Vedrana Krstićević išle su u Novu ves na sv. Misu i čestitale imendan provincijalki s. M. Petri Marjanović. Nakon slavlja krenule su za Split kako bi časna majka s. M. Marija Banić presjedala XVI. redovitom provincijskom kapitulu Služavki Malog Isusa splitske Provincije Svetoga Josipa koji se održava u samostanu "Djeteta Isusa" u Livnu-Žabljak. S. M. Anda i s. M. Mirjam išle su u Novu ves čestitati provincijalki s. M. Petri Marjanović imendan i ostale na zajedničkom ručku da podijele radost zajedništva. U večernjim satima za Sarajevo otputovala je s. M. Ana Marija Kesten.

30. Lipnja - S. M. Anda Vranješ i s. M. Andđelina Perić posjetile su stare i nemoće u staračkom domu Ksaver te uveličale Euharistijsko slavlje svojim sviranjem i pjevanjem. Vratile se od kuće iz Metkovića s. M. Vedrana Krstićević i s. M. Alemka Šiljeg.

01. srpnja - U Generalnu kuću na bližu pripravu za doživotne zavjete stigle su juniorke Zagrebačke provincije Presvetog Srca Isusova i Marijina s. M. Kristina Maslać i s. M. Margaret Ružman koje je dovezla provincijalka s. M. Petra Marjanović. Nakon zajedničkog objeda krenule su sa s. M. Vedranom Krstićević u Mariju Bistrigu kod sestara karmelićanki, gdje će ostati tjedan dana u molitvi, adoraciji, razmatranju i preispitivanju svog životnog opredjeljenja kako bi potpuno svjesne u slobodi srca mogle izreći svoj doživotni DA svom ljubljenom Zaručniku Isusu Kristu.

01. srpnja - Započeo XVI. redoviti provincijski kapitul splitske Provincije Svetog Josipa pod predsjedanjem vrhovne glavarice s. M. Marije Banić u samostanu Djeteta Isusa u Livnu-Žabljak.

03. srpnja - Na XVI. redovitom provincijskom kapitulu splitske Provincije koji se održava u samostanu Djeteta Isusa u Livnu-Žabljak, pod predsjedanjem vrhovne glavarice s. M. Marije Banić, izabrana je nova Uprava splitske provincije svetoga Josipa kako slijedi:

- 1. s. M. Terezija Pervan**, provincijska glavarica
- 2. s. M. Marcela Žolo**, prva savjetnica i zamjenica provincijske glavarice
- 3. s. M. Anemarie Radan**, druga savjetnica
- 4. s. M. Martina Grmoja, treća** savjetnica
- 5. s. M. Brigita Rojnika**, četvrta savjetnica

U Generalnoj kući pod presjedanjem s. M. Ande Vranješ, zamjenice časne majke s. M. Marije Banić koja je predsjedala slavljenju XVI. redovitog provincijskog kapitula u Livnu imale smo Jedanaestu sjednicu Vrhovne uprave Družbe na kojoj su sve članice Vrhovnog vijeća jednoglasno prihvatile izbor nove Provincijske uprave i o tome odmah obavijestile Časnu majku.

07. srpnja - U poslijepodnevnim satima stigla je iz Splita s. M. Marcela Žolo, magistra sestara juniorki za splitsku provinciju Svetoga Josipa i sudjelovat će u pripravi sestara juniorki tjedan dana u Generalnoj kući. U večernjim satima stigla su iz Marije Bistrice s. M. Vedrana Krstičević s juniorkama s. M. Kristinom Maslać i s. M. Margaret Ružman.

08 srpnja - Stadlerov dan. U našoj kapeli u Generalnoj kući slavio je Sv. Misu umirovljeni vojni biskup Juraj Jezerinac. U homiliji nas je biskup pozvao i potaknuo da živimo sveto poput sl. Božjega našeg Utetmeljitelja nadbiskupa Josipa Stadlera koji nam je dao primjer.

09. srpnja - Došao je brat naše časne majke s. M. Marije Banić, vlč. Ivan Banić i boravit će kod nas radi liječničkih pregleda. Časna majka je ostala na sprovodu s. M. Leonije Slavke Vukasović.

10. srpnja - Sv. Misu u našoj kapeli slavio je vlč. Ivan Banić za pokojnu s. M. Leoniju Vukasović. Stigla nam je i časna majka s. M. Marija Banić koja je predsjedala Kapitulu splitske provincije.

11. srpnja - Danas je održana Dvanaesta sjednica Vrhovne uprave radi potvde Zaključaka i odluka XVI. redovitog provincijskog kapitula zagrebačke provincije Presvetoga Srca Isusova i Marijina i splitske provincije Svetoga Josipa kako bi za sve sestre bili obvezujući.

12. srpnja - Časna majka s. M. Marija Banić otputovala za Split na sprovod s. M. Tonke Mandalinić. Nakon završenih liječničkih pregleda vlč. Ivan Banić vratio se na svoju župu. Našu zajednicu posjetio je brat naše s. M. Ande Vranješ vlč. Jozo Vranješ koji djeluje u misijskoj postaji u Hrvatskom katoličkom centru Geelong u Australiji. S. M. Ande Vranješ otišla je sa svojim bratom vlč. Jozom za Bosnu na godišnji odmor.

13. srpnja - Sa sprovoda s. M. Tonke Mandalinić. iz Splita vratila se Časna Majka.

14. srpnja - S. M. Marcela Žolo magistra juniorki završila je svoju pripremu sa sestrama juniorkama i otputovala za Split.

15. srpnja - Došla je iz Kloštra Podravskog s. M. Viktorija Predragović, magistra juniorki zagrebačke Provincije Presvetog Srca Isusova i Marijina i nastaviti će pripremu sestrama juniorkama tjedan dana u Generalnoj kući. Došao je i vlč. Tomislav Kralj župnik župe sv. Nikole biskupa u Bistri koji će danas također biti sa sestrama juniorkama.

16. srpnja - Časna majka je išla u samostan „Betlehem“ na Kraljevec gdje će obaviti službenu vizitaciju u Novicijatu sestrama novakinjama.

17. srpnja - Proslavili smo imandan s. M. Alemke Šiljeg. Don Mato Jaković je slavio Sv. Misu po nakani naše svečarice, te ostao na zajedničkom ručku i bratsko-sestrinskom druženju. Časna majka, s. M. Viktorija i s. M. Anđelina išle su na sprovod u Mačkovec ocu naše s. M. Silvije Vurušić.

19. srpnja - Časna majka je obavila službeni razgovor sa sestrama juniorkama prije doživotnih zavjeta.

20. srpnja - Časna majka je otputovala na duhovne vježbe u Livno.

21. srpnja - S. M. Viktorija Predragović, magistra juniorki zagrebačke Provincije, završila je svoj tjedan priprave sa sestrama juniorkama te otputovala za Kloštar Podravski. Nastavila je s. M. Ljilja Marinčić, magistra juniorki sarajevske Provincije koja je stigla iz Sarajeva.

26. srpnja - Sv. Ana Družbin blagdan. Pripremale smo se Devetnicom Sv. Ani. Na sam dan imale smo Sv. Misu u našoj kapeli koju je slavio vlč. Mato Jaković. Poslije podne išle smo na čestitanje imendana u Črešnjevec provincijalki s. M. Maria-Ani Kustura koja je ovih dana u Zagrebu i s. M. Anici Matošević.

27. srpnja - U crkvi sv. Franje Ksaverskog na Ksaveru u 16 h slavljenja je sv. Misa pod kojom su prijatelji naše zajednice Rina Mikulek i Petar Marić sklopili ženidbeni savez. Na ovom svečanom slavlju prisustvovalo su s. M. Ande Vranješ, s. M. Vedrana Krstečivić i s. M. Alemka Šiljeg.

28. srpnja - Danas smo imale zajednički objed sa sestrama juniorkama s. M. Kristinom Maslać i s. M. Margaret Ružman na kojeg smo pozvale provincijalku s. M. Petru Marjanović, predstojnicu s Kraljevcu s. M. Mariju Kiš i s. M. Marinu Mužinić s novakinjama.

29. srpnja - S. M. Andja Vranješ i s. M. Vedrana Krstičević išle su u Novu ves čestitati imandan s. M. Beatis Čajko i s. M. Marti Vunak.

31. srpnja - Završetak juniorata za sestre juniorke s. M. Kristinu Maslać i s. M. Margaret Ružman. Iza ručka s. M. Vedrana Krstičević odvezla je sestre juniorke u Novu ves.

02. kolovoza - Časna majka s. M. Marija Banić vratila se s duh. vježbi iz Livna. Bila je prisutna i na primopredaji između dosadašnje i novoizabrane Provincijske uprave u Splitu. S. M. Vedrana Krstičević išla je na godišnji i na duhovne vježbe, a za Veliku Gospu bit će u ime Vrhovne uprave prisutna i na slavlju svetih zavjeta.

03. kolovoza - U bolnici na Rebru u Zagrebu časna majka s. M. Marija Banić u pratnji s. M. Ande Vranješ posjetila je don Emila Pavišića, svećenika Hvarske biskupije i gosp. Pavku Kustura sestruru provincijalke s. M. Maria-Ane Kustura.

05. kolovoza - Danas je Dan Domovinske zahvalnosti. Zahvaljujemo dragom Bogu i našim braniteljima i svima koji su na bilo koji način pridonijeli da imamo svoju državu Hrvatsku. Na duhovne vježbe u Gromiljak oputovale su s. M. Andelina Perić i s. M. Mirjam Dedić. Na završetku duhovnih vježbi na svetkovinu Velike Gospe sudjelovale su na slavlju svetih zavjeta u Sarajevu u Stadlerovoj katedrali.

08. kolovoza - Stadlerov dan. Sv. Misu za proglašenje blaženim sluge Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera u našoj kapeli Maloga Isusa slavio je vojni biskup u miru mons. Juraj Jezerinac. S. M. Antonija Barišić doputovala je iz Metkovića u pratnji S. M. Anette Krstičević radi operacije očiju u bolnici na Svetom Duhu.

09. kolovoza - Našu zajednicu posjetio don Josip Vranješ brat s. M. Ande Vranješ i susreo se ovdje u Generalnoj kući s prof. dr. sc. Ivanom Bodrožićem.

14. kolovoza - Danas je svečanost svetih zavjeta u samostanu „Betlehem“ na Kraljevcu. Na svečanost svetih zavjeta i na Euharistijskom slavlju koje je predvodio Đakovačko-osječki nadbiskup mons. Đuro Hranić prisustvovala je časna majka s. M. Marija Banić koja je ujedno i primila svete zavjete i s. M. Andja Vranješ zamjenica časne majke. Slavlju svetih zavjeta u Livnu u ime Vrhovne uprave prisustvovala je s. M. Vedrana Krstičević.

S. M. Antonija Barišić uspješno je operirana i ostat će na oporavku u našoj zajednici do kontrole.

15. kolovoza - Euharistijskom slavlju svetih zavjeta u Sarajevskoj katedrali, koje je predvodio uzoriti kardinal Vinko Puljić, u ime Vrhovne uprave prisustvovali su s. M. Mirjam Dedić i s. M. Anđelina Perić.

Sa slavlja svetih zavjeta iz Sarajeva sretno su se vratile s. M. Mirjam Dedić i s. M. Anđelina Perić.

16. kolovoza - Sa svečaricama koje su slavile svoj zlatni jubilej - 50. obljetnicu svetih zavjeta, hodočastila je u Vukovar časna majka s. M. Marija Banić. Navečer su se vratile u Generalnu kuću gdje su i prenoćile.

17. kolovoza - Časna majka zajedno sa zlatnim jubilarkama i provincijalkama Zagrebačke i Splitske provincije i članicom Sarajevske Provincijske uprave s. M. Editom Perić nastavila je program slavlja hodočasteći u Nacionalno svetište svetog Josipa u Karlovac. Tu su imali zajedničko Euharistijsko slavlje koje je predvodio mons. Antun Sente, ml., rektor Nacionalnog svetišta, te hodočasnice upoznalo sa znamenitostima i poviješću Svetišta i pritom istakao i našeg Utemeljitelja sl. Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera kao pokretača Glasnika Svetoga Josipa koji i danas izlazi u Karlovcu. Potom su sestre krenule u Krašić blaženom Alojziju Stepincu gdje ih je dočekao upravitelj župe vlč. Ivan Vučak i naše sestre s. M. Katarina Penić Sirak i s. M. Simeona Capan. Župnik Vučak upoznao je sestre s crkvom Presvetoga Trojstva i s pojedinostima uzničkog i mučeničkog života blaženog Alojzija Stepinca u Krašiću.

Nakon toga slijedilo je razgledavanje spomen soba pod vodstvom naše s. M. Katarine Penić Sirak u kojima je zadnje godine svoga života proveo i tu umro bl. Alojzije kardinal Stepinac. Nastavljeno je zajedničko druženje kod ručka kojim je vel. Stjepan Penić Sirak počastio sve svečarice.

Navečer su se svečarice opet vratile u Generalnu kuću gdje su nastavile svoje druženje i nakon molitve pošle na počinak.

Radi zdravstvenih problema, visoke temperature i opće iznemoglosti s. M. Mirjam Dedić završila je na hitnoj u bolnici Fran Mihaljević gdje je nakon pretraga zadržana na bolničkom liječenju.

18. kolovoza - Danas su sestre svečarice pošle na grob bl. Alojzija Stepinca u Zagrebačku prvostolnicu gdje su se pomolile na grobu. Potom su pod vodstvom s. M. Petre Marjanović, zagrebačke provincialke i s. M. Ande Vranješ, zamjenice Časne majke posjetile sestre u Novoj vesi i na Kraljevcu. Bio je to sestrinski susret uz mnoga draga sjećanja iz kandidature, novicijata i kasnije. Sa zajedničkim ručkom u Generalnoj kući sestre

svečarice završile su svoj slavljenički program i pošle s puno dojmova svaka u svoje zajednice.

Časna majka s. M. Marija Banić i s. M. Andja Vranješ posjetile su s. M. Mirjam Dedić u bolnici.

22. kolovoza - Časna majka s. M. Marija Banić otputovala par dana na odmor kod svog brata u Dolac.

26. kolovoza - Danas u 15,50h na Mirogoju bio je isprāčaj pokojnog Mikela Kužnini, brata naše s. M. Smiljke Kužnini. Pokop pokojnog Mikela bit će u srijedu, 28. 08. 2019. u Prizrenu-Kosovo. Na isprāčaju iz Zagreba u Prizren-Kosovo gdje će biti provod bile su s. M. Andja Vranješ i s. M. Alemka Šiljeg.

28. kolovoza - S. M. Andja Vranješ je otputovala na odmor sa svojim bratom svećenikom vlč. Jozom Vranješ.

29. kolovoza - Časna majka s. M. Marija Banić vratila se s odmora. S. M. Mirjam Dedić izišla je iz bolnice na kućni oporavak.

31. kolovoza - Na susret predstojnica zagrebačke Provincije u Novu ves išla je Časna majka.

PROVINCĲA SV. JOSIPA

1. lipnja - u samostanu u Sutivan na otoku Braču održan je susret djevojaka. Iz Pučića, Postira, Gornjeg Humca i Pražnica, u pratnji animatorice Marijete Radić i gospođe Vilme Lazaneo došlo je na ovaj susret 18 djevojaka. Susret na temu „Bog u obiteljskoj svakodnevniči“, su pripremili i vodile s. M. Matea Periš i s. M. Jelena Marević.

4. lipnja - Policijski službenici Policijske postaje Metković su posjetili Dječji vrtić časnih sestara – Služavki Malog Isusa u Metkoviću, kojeg vode s. M. Lucija Jaganjac i s. M. Magdalisa Krnjača, i, na djeci zanimljiv i prihvativ način, održali predavanje na temu sigurnog sudjelovanja u prometu. Na kraju druženja dječica su na poklon dobila prometne bojanke i slikovnice, a policijski službenici crteže koje su im djeca u znak zahvalnosti osobno nacrtala.

9. lipnja - na svetkovinu Duhova na Gardunu je bio sprovod pok Andži (Đuki) Žuljević, majki naših sestara s. M. Karmen i s. M. Marine. Uz brojnu rodbinu, prijatelje i znance, sumještane Garduna i Trilja, isprāčaju su nazočile brojne sestre naše Provincije na čelu s provincijalkom s. M.

Anemarie Radan. Svetu Misu i sprovodni obred vodio je don Zdravko Vučak, župnik Garduna uz asistenciju osam svećenika, a slavlje Svete Mise pjevanjem su pratile naše sestre, pod vodstvom s. M Mirte Lišnić. Andje je bila uzorna vjernica, požrtvovna majka. Ostala je mlada udovica, te je svojim trudom, marom i strpljivošću odgajala svoju djecu (4 kćeri: Mariju – s. M. Karmen, Andju, Anku-s. M. Marinu i Nadu sina pok. Nevena). Kako je podizala svoju djecu s pouzdanjem i vjerom u Boga, tako ja izgrađivala i dom za njih, gradeći novu kuću u Trilju. U svom mukotrpnom životu bila je strpljiva, blaga i požrtvovna. Snagu je crpila iz molitve i sakramenata.

10. lipnja - na Duhovski ponedjeljak i blagdan Majke Crkve održan je tradicionalni molitveni susret crkvenih pokreta, Društava i zajednica u splitskoj konkatedrali sv. Petra. Susret je započeo meditativnim izlaganjem prof. na KBF-u fra Ivica Jurić na temu: „Različiti su darovi a isti Duh, različite službe i djelovanja a isti Gospodin...“. Misno slavlje predslavio je nadbiskup i metropolit mons. Marin Barišić uz još 10 svećenika. Pjevanje su animirali SKAC bend i župni zbor konkatedrale.

Među okupljenim članovima brojnih crkvenih pokreta i zajednica iz nadbiskupije bili su i članovi Društva Prijatelja Maloga Isusa iz Splita s pročelnicom PMI-a s. M. Dolores Brkić; PMI iz splitskih župa: Pojišan, sv. Križ, sv. Obitelj, Žnjan, Mejaši i članovi iz Ciste Velike sa s. M. Vlastom Tadić. Pastoralni vikar nadbiskupije mons. Nediljko Ante Ančić zahvalio je svim sudionicima na sudjelovanju i molitvenom zajedništvu koje je nastavljeno druženjem pred crkvom uz osvježenje i ugodni razgovor.

Od 1. do 6. srpnja - u samostanu Djeteta Isusa u Livnu-Žabljak održan je XVI. redoviti provincijski kapitol splitske Provincije sv. Josipa pod predsjedanjem vrhovne glavarice s. M. Marije Banić. Tema Kapitula je bila "Ponovno krenuti od Krista".

Prvi dan, 1. srpnja, je bila duhovna priprava, koju je vodio fra Andrija Bilokapić, provincial Male braće provincije sv. Jeronima iz Zadra. Drugi dan su bili Izvještaji: Treći dan, 3. srpnja, izabrana je nova Uprava Provincije:

s. M. Terezija Pervan; provincijska glavarica

s. M. Marcela Žolo; I. savjetnica i zamjenica provincijske glavarice,

s. M. Anemarie Radan; II. savjetnica,

s. M. Martina Grmoja; III. savjetnica,

s. M. Brigita Rojnic; IV. savjetnica

U radnom dijelu Kapitula izložen je referat s nasloovm „*Ponovno krenuti od Krista*“ kojeg je pripremila je s. M. Petra Šakić, a pročitala ga je s. M. Martina Grmoja. Na zadnjem dijelu radnog Kapitula, nakon osvrta na život

Provincije, imajući u vidu sadašnje stanje Provincije i perspektive za budućnost, sestre Kapitularke su donijele Zaključke i Odluke, te manje izmjene i dopune u Statutu Provincije i Pravilniku rada Kapitula, kao novi poticaj za rast u našem poslanju i služenju bližnjima.

7. srpnja - u 90.-oj godini života i 60.-oj obljetnici redovničkih zavjeta, okrjepljena svetim sakramentima bolesničkog pomazanja i sv. Pričesti po rukama oca Ante Kneževića, karmelićanina, župnika na Kamenu – Split, preselila se u vječnost, naša draga s. M. Leonija Vukasović. Živjela je u samostanu na Šinama, a zadnjih par dana, uslijed pogoršanog zdravlja, bila je u splitskoj bolnici. Sprovod je vodio 9. srpnja na gradskom groblju Lovrinac. o. Anto Knežević, karmelićanin, u koncelebraciji sedmorice svećenika. Na sprovodu je bio veliki broj sestara, na čelu s vrhovnom glavaricom s. M. Marijom Banić, novoizabranoj provincijskom glavaricom s. M. Terezijom Pervan, kao i s. M. Anemarie Radan, bivšom provincijskom glavaricom, rodbinom i poznanicima. Nakon sprovođanja provincijalka s. M. Terezija je posjetila sestre u samostanu na Šinama.

10. srpnja - nakon dugogodišnje nemoći i bolesti, u samostanu "Sv. Josipa" na Šinama, okrjepljena svetim sakramentima, u kuću Oca nebeskoga, preselila se naša s. M. Tonka (Marija) Mandalinić. Pokopana je 12. srpnja u 14,15 sati na gradskom groblju Lovrinac u Splitu. Svetu Misu i sprovodni obred predslavio je u kapeli na groblju o. Anto Knežević, karmelićanin, župnik župe sv. Mihovila na Kamenu, u koncelebraciji devetorice svećenika. Vrhovna poglavarica s. M. Marija Banić doputovala je iz Zagreba, kako bi svojom nazočnošću izrazila zahvalnost s. M. Tonki za redovnički život i svjedočenje. Među našim sestrama bile su novoizabrana s. M. Terezija Pervan, kao i s. M. Anemarie Radan, bivša provincijska glavarica. Nakon sprovođanja provincijalka s. M. Terezija i provincijska savjetnica s. M. Brigita Rojnic su posjetile sestre u samostanu u Koštama.

11. do 14. srpnja - U samostanu u Koštama, pod geslom Sve(t) ili ništa održan je ljetni oratorij Sve(t) ili ništa. Voditelji programa bili su dva salezijanska bogoslova, naše s. M. Milana Žegarac i s. M. Faustina Zemunik te šest animatorica. Posjetila ih je i ohrabrla naša provincijska glavarica s. M. Terezija Pervan.

14. srpnja - s početkom u 10,30 h, fra Marko Đerek proslavio je svoju mladu misu u župnoj crkvi sv. Križa u Velom Varošu u Splitu. Uz fra Marka je koncelebriralo još 21 svećenik, među kojima i provincijal Franjevačke provincije Presvetoga Otkupitelja sa sjedištem u Splitu, fra Marko Mrše. Za stolom Gospodnjim posluživali su franjevački i dijecezanski bogoslovi, a sve je skladnom pjesmom popratio župni zbor Gospe od Zdravlja iz Splita pod ravnanjem fra Stipice Grgata. Propovijedao je fra Nikica Ajdučić. Na slavlju

mlade mise su bile i sestre iz samostana svete Ane na čelu s novoizabranom provincijalkom s. Terezijom Pervan i prijašnjom provincijalkom s. M. Anemarie Radan, Mladomisnik je prije završetka Euharistijskog slavlja u zahvali istaknuo i zahvalnost sestrama Služavkama Malog Isusa iz samostana svete Ane u Velom Varošu s kojima je povezan od malena, bile mu vjeroučiteljice i pratile ga u duhovnom pozivu. Poslije euharistijskog slavlja uslijedila je svečani ručak za obiteljskim stolom u restoranu Feniks u Dugopolju, na kojem su bile provincijska glavarica s. M. Terezija Pervan i s. M. Eduarda Marić.

18. srpnja - u četvrtak, splitsko-makarski nadbiskup i metropolit mons. Marin Barišić primio je u Nadbiskupskome ordinarijatu u Splitu s. M. Tereziju Pervan, našu novoizabranu provincijalku. Susretu su prisustvovali dosadašnja provincijalka s. M. Anemarie Radan i generalni vikar Splitsko-makarske nadbiskupije mons. Miroslav Vidović. Dosadašnja provincijalka s. M. Anemarie Radan zahvalila je Ocu nadbiskupu na velikoj potpori koju pruža našoj Provinciji Sv. Josipa, a nova provincijalka s. M. Terezija Pervan preporučila se ocu nadbiskupu u molitve izrazivši nadu kako će njegova pastirska razboritost i dalje pratiti splitsku Provinciju.

21. srpnja - Dušobrižnik u Hrvatskoj katoličkoj župi u Münchenu fra Marinko Vukman, brat naše s. M. Amabilis, proslavio je u nedjelju u Hrvacama kod Sinja 40. obljetnicu misništva. Svečano Misno slavlje u punoj crkvi Svih Svetih u Hrvacama predvodio je slavljenik fra Marinko u zajedništvu s voditeljem Hrvatske katoličke misije Lousanne u Švicarskoj fra Vladimirom Erešom, slavljenikovim nećakom dušobrižnikom u HKŽ München fra Filipom Mimicom, ravnateljem Dušobrižništva za Hrvate u inozemstvu dr. vlč. Tomislavom Markićem, bivšim provincijalom Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja fra Joškom Kodžomanom, te s još nekoliko svećenika. Na slavlju su bile i naše s. M. Anemarie Radan i s. M. Zorka Radan.

24. srpnja - u srijedu u Imotskom je počela devetnica Gospi od Anđela, zaštitnici Imotskog i Imotske krajine. Ujedno je na taj prvi dan devetnice bilo hodočašće i susret duhovnih zvanja Imotske krajine. U 18 sati u samostanskoj dvorani razmatranje svećenicima i časnim sestrama održao je prof. dr. don Ivan Bodrožić, profesor na KBF-u u Zagrebu. U 18:30 krunicu pred slikom Gospe od Anđela u crkvi sv. Frane predvodio je fra Zoran Kutleša, vikar Provincije Presvetog Otkupitelja. Nakon pobožnosti uslijedila je procesija redovnika, redovnica i svećenika kao uvod u Misno slavlje koje je predvodio don Ivan uz koncelebraciju fra Zorana, imotskog gvardijana fra Kristiana Stipanovića i još 26 svećenika. U misi je sudjelovalo 19 redovnica, jedan časni brat, bogoslov i postulant, a pjevanje na misi animirao je župni zbor iz Prološca pod ravnanjem s. Terezine Bašić. Poslije

Mise bilo je fotografiranje ispred crkve, nakon čega se susret nastavio večerom i druženjem pod šatorom kod samostanskog cedra. Na susretu je bilo nekoliko naših sestara rođenih u Imotskoj krajini.

22. do 27. srpnja - u duhovnom centru „Djeteta Isusa“ u Livnu bile su duhovne vježbe, koje je predvodio don Giuliano Trdić, svećenik riječke nadbiskupije. Uoči početka duhovne sabranosti sve pristigle sestre (33) pozdravila je novoizabrana provincijska glavarica s. M. Terezija Pervan, poželjela obilje milosti Duha Svetoga i preporučila u molitve Družbu, Provinciju, zajednice iz kojih dolazimo i sebe osobno. Zadnji dan sestre su autobusom oputovale u Drvar, gdje je bio blagoslov zemljišta za novi pastoralni centar. Potom je slavljenja svečana Sveta Misa koju je predvodio apostolski nuncij u BiH mons. Luigi Pezzuto, u zajedništvu s banjolučkim biskupom mons. Franjom Komaricom i sedmoricom svećenika. Na misi je pjevalo 30-ak naših sestara Služavki Malog Isusa Splitske provincije koje su bile na duhovnim vježbama u Livnu. U Drvaru je taj dan po 18. put održan „Dan molitvenog sjećanja na mučenike i žrtve Banjolučke biskupije“ kojim su komemorirani svi mučenici i žrtve ratova i totalitarizama XX. st. s područja Banjolučke biskupije.

26. srpnja - U provincijalnoj kući u samostanu Sv. Ane svečano proslavljen blagdan zaštitnice Družbe i samostana Svetе Ane. Svečano Euharistijsko slavlje predvodio je kućni kapelan don Stanko Vrnoga u koncelebraciji s don Dragom Petrovićem, bratom naše s. M. Zdravke, koja je s njima došla iz Istre na ovo slavlje.

Na spomendan sv. Ane koja se u Cisti Velikoj slavi kao suzaštitnica župe, župnik don Danijel Guć proslavio je pedesetu godišnjicu svoga svećeničkog ređenja i svoje župničke službe. Svečano Misno slavlje koje je u župnoj crkvi sv. Jakova predvodio kotorski biskup mons. Ilija Janjić, u koncelebraciji s više svećenika. Liturgijsko slavlje svetih otajstava skladnim pjevanjem uzveličao je mješoviti župni zbor pod ravnanjem s. M. Vlaste Tadić.

Nakon misnog slavlja priređen je domjenak na otvorenom gdje su se okupljeni vjernici mogli i tjelesno okrijepiti te osobno čestitati svojemu župniku. Za užu rodbinu, kolege svećenike i suradnike u vjeroučujućnoj dvorani je pripremljen svečani ručak tijekom kojega je pročitana čestitka naše provincijske glavarice s. M. Terezije Pervan, u kojoj je zahvalila don Danijelu za svestranu i plodnu pastoralnu suradnju s njezinim sestrama koje u župi Cista Velika djeluju više desetljeća na dobro Božjeg naroda.

27. srpnja - U župi Sv. Nikole biskupa u Metkoviću u subotu održan je prvi susret svećenika i redovnica Neretvanskoga dekanata. Svečano Euharistijsko slavlje predvodio je splitsko-makarski nadbiskup i metropolit Marin Barišić.

U koncelebraciji je bilo tridesetak svećenika predvođenih dekanom Neretvanskoga dekanata i župnikom župe sv. Nikole don Davorom Bilandžićem, predstojnikom Ureda za pastoral duhovnih zvanja Splitsko-makarske nadbiskupije don Jurom Bjelišem i povjerenikom za duhovna zvanja Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja fra Josipom Repešom. Na susretu se okupilo i tridesetak redovnica iz Neretvanskog kraja.

U homiliji nadbiskup Barišić, govoreći o važnosti života u zajedništvu istaknuo je kako „sva duhovna zvanja svoj izvor imaju u zajednici, te su zbog toga ljudi posvećenog života pozvani na trajnu izgradnju međusobnog zajedništva među narodom koji im je povjeren“. „Trebatmo biti ponosni na svoje svećenike i časne sestre koje smo darovali svojoj Crkvi i domovini, jer oni pripadaju svima nama. Gospodine, daruj nam milost svoga Duha, kako bismo svi u svojim duhovnim zvanjima nastavili biti hrabri svjedoci tvoga evanđelja, pokazujući uvijek ljubav prema Kristu i čovjeku, te vjernost svetoj Crkvi“, zaključio je nadbiskup.

Nakon Mise druženje je nastavljeno zajedničkim ručkom i razgovorom. Na susretu je sudjelovalo dosta sestara naše Provincije koje su rođene u Neretvanskom kraju.

29. srpnja - u provincijskoj kući samostanu sv. Ane u Splitu održana je prijepodne prva provincijska sjednica novoizabrane Provincijske uprave pod vodstvom provincijske glavarice s. M. Terezije Pervan, a poslijepodne je izvršena primopredaja, između dosadašnje i nove provincijske uprave, čemu je nazočila vrhovna glavarica s. M. Marija Banić.

31. srpnja - U Svetištu Gospe Sinjske održan je susret duhovnih zvanja Cetinske krajine. Misnim slavljem je predsjedao fra Domagoj Runje, profesor na KBF-u u Splitu. Na početku susreta časne sestre, sjemeništarci, fratri i svećenici ušli su u procesiju u crkvu. Liturgijsko pjevanje na Misi je predvodio fra Toni Šimunović. U Svetoj Misi, na kojoj je bilo 130 duhovnih zvanja, izrečene su zahvale povodom obljetnica ređenja i zavjeta te 150 godina kongregacije školskih sestara franjevki splitske Provincije.

1. - 2. kolovoza - Provincijska glavarica s. M. Terezija i s. M. Brigita posjetile su sestre u samostanu u Dubrovniku, oo. kapucine, sestre u i štićenike u Mandaljeni, sestre u samostanu u Metkoviću.

3. kolovoza - Župa Opuzen proslavila je u subotu 3. kolovoza blagdan Našašća relikvija Sv. Stjepana prvomučenika. Misno slavlje predvodio je don Hrvoje Katušić, generalni vikar Dubrovačke biskupije u koncelebraciji s petnaestak svećenika. Među brojnim vjernicima na misnom slavlju sudjelovala je i naša provincijalka s. M. Terezija Pervan s provincijskom savjetnicom s. M. Brigitom Rojnicu.

U Radio emisiji na Radio Mariji bila je repriza emisije Znanjem do spoznaja, na temu Financijska pismenost, u kojoj je bila gošća naša s. M. Antonia Čobanov, koja je o tome govorila, a razgovor je vodila dr. sc. Andreja Švigir.

Sestre juniorke; s. M. Milana i s. M. Faustina sa s. M. Marcelom Žolo bile u Međugorju na susretu Mladifest.

4. kolovoza - Nakon osam godina suživota sa župljanima Župe Sv. Mihovila Arkandela u Omišu, s mjesta predstojnice samostana u Omišu, vjeroučiteljice u OŠ „Josipa Pupačića“, u župskoj crkvi se preko nedjeljne župske Svetе Mise svečano oprostila od župljana s. M. Terezija Pervan, koja je nedavno izabrana za provincijsku glavaricu splitske Provincije sv. Josipa.

6. kolovoza - Iz samostana u Omišu, u provincijsku kuću u Split preselila se provincijalka s. M. Terezija Pervan

7. - 14. kolovoza - u duhovnom centru Djeteta Isusa održane su duhovne vježbe koje je sestrama predvodio prof. dr. sc. Ivica Žižić, profesor liturgike na Katoličkom bogoslovnom fakultetu Sveučilišta u Splitu.

14. kolovoza - Uoči svetkovine Uznesenja Bl. Djevice Marije, u našem samostanu Djeteta Isusa u Žabljaku-Livno, bilo je slavlje redovničkih zavjeta: ulazak u drugu godinu novicijata, obnova zavjeta, 50-a obljetnica, 60-a obljetnica i 70-a obljetnica redovničkih zavjeta. Svečano Misno slavlje zavjeta predvodio je katedralni župnik iz Splita don Tomislav Ćubelić, u koncelebraciji s više svećenika.

U drugu godinu novicijata je ušla i primila redovničko odijelo novakinja s. M. Tajana Andrlle.

Privremene redovničke zavjete su obnovile sestre juniorke: s. M. Antonia Čobanov, s. M. Milana Žegarac i s. M. Faustina Zemunik.

Zahvalu za 50 godina obdržavanja redovničkih zavjeta izrekle su: s. M. Amabilis Vukman, s. M. Ankica Delaš, s. M. Davorka Čondić, s. M. Leticija Boras, s. M. Maksencija Midenjak, s. M. Malvina Jukić, s. M. Nazarija Delaš, i s. M. Virginija Jurković.

Šezdesetu obljetnicu redovničkih zavjeta proslavile su i Gospodinu zahvalile za taj dar tri sestre: s. M. Aleksija Jurković, s. M. Laura Lovrić i s. M. Ligorija Mateljan.

Sedamdesetu obljetnicu redovničkih zavjeta je obilježila s. M. Dinka Jurin u samostanu u Solinu.

15. kolovoza - Velika Gospa, Uznesenje Blažene Djevice Marije. Više naših sestara sudjelovalo je u procesiji i na svečanom euharistijskom slavlju

svetkovine Blažene Djevice Marije u Marijinom svetištu u Sinju, te u Gospinu svetištu „Gospe od Pojišana“ u Splitu, koje je predslavio splitsko-makarski nadbiskup mons. Marin Barišić.

16. kolovoza - Provincijska savjetnica i zamjenica provincijske glavarice s. M. Marcela Žolo je posjetila sestre na Šinama i čestitala s. M. Aleksiji Jurković 60. godišnjicu redovničkih zavjeta, te sestre u Dugopolju gdje je čestitala 60. godišnjicu zavjeta s. M. Ligoriji Mateljan.

19. kolovoza - Provincijalka s. M. Terezija Pervan se vratila iz Zagreba, gdje je bila na susretu sa sestrama svečaricama koje su slavile 50. godina redovničkih zavjeta

20. kolovoza - Provincijalka s. M. Terezija Pervan i provincijska savjetnica i zamjenica provincijske glavarice s. M. Marcela Žolo su posjetila sestre i štićenike u samostanu u Solinu na Šinama i čestitale s. M. Dinki Jurin 70. godišnjicu redovničkih zavjeta, te i 60. godina redovničkih zavjeta s. M. Lauri Lovrić.

Posljednji ispraćaj pok. Šime Dukić, sestre naše s. M. Vladimire Bitunjac, bio je na mjesnom groblju Presvetog Srca Isusova u Košutama, na kojem je bilo više naših sestara.

22. kolovoza - Provincijska glavarica s. M. Terezija Pervan je posjetila sestre u Sutivanu na Braču.

25. kolovoza - Provincijska savjetnica s. M. Marcela Žolo posjetila je sestre u Svećeničkom domu u Splitu i s. M. Vilmu Kešina u bolnici.

22. do 23. kolovoza - U Zagrebu je organizirana KLJŠ-a za srednju školu sa temom: „Učenje vjere u susretu sa stvarnošću“, na kojoj je iz naše provincije sudjelovala s. M. Dolores Brkić.

26. – 27. kolovoza - U organizaciji Nacionalnoga katehetskog ureda HBK i Agencije za odgoj i obrazovanje u Nadbiskupskom sjemeništu u Splitu održana je Katehetska ljetna škola za vjeroučiteljice i vjeroučitelje osnovnih škola, koju je organizirao Nacionalni katehetski ured HBK u suradnji s Agencijom za odgoj i obrazovanje RH. Tema škole je bila: „Katolički vjeronauk u procesu kurikularne reforme“. Održana su tri tematska predavanja i rad se odvijao u tri pedagoške radionice na okvirnu temu. Na školi se okupilo oko tristo i četrdeset sudionika, a aktivno su sudjelovale i naše sestre vjeroučiteljice.

29. kolovoza - Provincijska glavarica s. M. Terezija Pervan i njezina zamjenica s. M. Marcela Žolo službeno posjetile generalnog vikara mons. Miroslava Vidovića u Nadbiskupskom ordinarijatu.

30. kolovoza - Provincijska glavarica s. M. Terezija Pervan posjetila sestre u Košutama, Cisti Velikoj i Šestanovcu.

31. kolovoza - Provincijska glavarica s. M. Terezija Pervan posjetila s. M. Vilmu Kešinu u bolnici u Splitu.

PROVINCĲA PRESVETOG SRCA ISUSOVA I MARIJINA

16. lipnja - Na XVI. redovitom provincijskim kapitulu Zagrebačke provincije Presv. Srca Isusova i Marijina, Družbe sestara Služavki Maloga Isusa koji je održan od 16. do 19. lipnja 2019. u samostanu „Antunovac“ u Zagrebu, Nova ves 55, izabrana je nova Provincijska uprava: s. M. Petra Marjanović, provincijska glavarica, s. M. Beatis Čajko, prva savjetnica i zamjenica, s. M. Leonida Koch, druga savjetnica, s. M. Emanuela Pečnik, treća savjetnica i s. M. Nikoleta Koščak, četvrta savjetnica.

20. lipnja - Svećenici Josip i Stjepan Baloban posjetili su s. M. Petru Marjanović provincijsku glavaricu i čestitali joj na ponovnom izboru za vodstvo Zagrebačke provincije. Rektor zavoda Germanicum, isusovac p. Stefan Dartmann susreo se s. M. Petrom Marjanović, s. M. Irenom Olujević i s. M. Gordanom Miškić. Tom prigodom čestitao je s. M. Petri na produljenju službe.

21. lipnja - U samostanu Sv. Ivana Krstitelja u Samoboru započela je trodnevnična u čast sv. Ivanu na kojoj je bila prisutna s. M. Petra Marjanović, provincijska glavarica. Istog dana u samostanu „Antunovac“ u Novoj vesi 55 započele su šestodnevne duhovne vježbe pod vodstvom vlč. Ivice Cujzeka.

23. lipnja - S. M. Petra Marjanović, provincijska glavarica bila je na jutarnjoj molitvi i doručku sa sestrama na Kraljevcu.

24. lipnja - Na svetkovinu rođenja Sv. Ivana Krstitelja, Prijatelji Maloga Isusa sa sestrama voditeljicama s. M. Jelenom Burić, s. M. Emanuelom Pečnik, s. M. Kristinom i Monikom Maslać, s. M. Margaret Ružman i s. M. Mihaelom Vuković hodočastili su u Rim. Svetu Misu je predslavio don Robert Tonsatij u koncelebraciji s vlč. Tomislavom Kraljem. Voditelji su bili iz župa Sv. Ivan, Nova ves, Sv. Jeronim, Retkovec, Stenjevec, Krašić, Klošatr Podravski i Podravske Sesvete.

25. lipnja - U crkvi sv. Ivana Krstitelja započela je trodnevnica u čast Srca Isusova koju je predvodio vlč. Ivica Cujzek. Sudjelovale su sestre s vjernicima.

28. lipnja - U crkvi Sv. Ivana Krstitelja Misnim slavlјem koje je predvodio župnik, prof. dr. sc. *Ivan Štengl*, proslavljen je blagdan zagrebačke provincije Presvetog Srca Isusova.

29. lipnja - U samostanu „Antunovac“ proslavljen je imandan s. M. Petre Marjanović, provincijske glavarice u krugu sestara i prijatelja Provincije.

1. srpnja - U Generalnoj kući na Naumovcu započela je priprema za doživotne zavjete s. M. Kristine Maslać i s. M. Margaret Ružman u prisutnosti s. M. Petre Marjanović provincijske glavarice.

6. srpnja - S. M. Petra Marjanović, provincijska glavarica bila je u samostanu „Marijin dom“ u Vinkovcima zbog geodetskih mjerena zemljista. Na povratku je posjetila sestre u Slavonskom Kobašu.

7. srpnja - S. M. Petra Marjanović, provincijska glavarica posjetila je sestre u Pitomači i Kloštru Podravskom i obitelji s. M. Marine Dugalija i s. M. Jasmine Kokotić. S njom su se vratile u Zagreb s. M. Gabrijela Kolar i s. M. Emanuela Pečnik.

Istog dana s. M. Petra Marjanović, provincijska glavarica, s. M. Nada Juratovac i s. M. Gabrijela Kolar bile su na Lovranu.

9. srpnja - U župi Sv. Petra u Zagrebu proslavljen je blagdan Marije od Propetog Isusa Petković Euharistijskim slavlјem koje je predslavio fra Zdravko Lazić, OFM. Na slavlju su sudjelovale s. M. Petra Marjanović, provincijska glavarica, s. M. Beatis Čajko i s. M. Ana Čajko-Šešerko.

11. srpnja - S. M. Petra Marjanović provincijska glavarica posjetila je s. M. Margaret Ružman i s. M. Kristinu Maslać na pripremama za doživotne zavjete u Generalnoj kući na Naumovcu.

16. srpnja - Na čakovečkom groblju je sahranjen +Mirko Vurušić, otac naše s. M. Silvije Vurušić. Na sprovodnom obredu i Sv. Misi zadušnici sudjelovala je s. M. Petra Marjanović provincijska glavarica sa sestrama.

18. srpnja - U samostanu „Antunovac“ održan je sastanak sa g. Markom Andrijanićem, odvjetnikom Đakovačko-osječke nadbiskupije, gosp. Ljubicom Lalić, odvjetnicom Zagrebačke provincije, č. majkom s. M. Marijom Banić i s. M. Petrom Marjanović, provincijskom glavaricom.

19. srpnja - Na upisu na Učiteljski fakultet smjer predškolski odgoj bila je s. M. Zrinka Šutalo u pratinji s. M. Petre Marjanović, provincijske glavarice.

20. srpnja - U Samoboru je sudski vještak za graditeljstvo i procjenu nekretnina dipl. ing. građ. Stjepan Čajko izvršio potrebna mjerena radi procjene tržišne vrijednosti, u prisutnosti s. M. Petre Marjanović, provincijske glavarice, s. M. Monike Maslać i s. M. Ane Čajko-Šešerko.

21. srpnja - S. M. Petra Marjanović provincijska glavarica otpratila je s. M. Irenu Olujević u Varaždinske Toplice na rehabilitaciju, a s. M. Leonidu Koch i s. M. Željku Moger u Varaždin na liječničke preglede.

7. kolovoza - U samostanu „Antunovac“ održana je sjednica Provincijske Uprave. Istog dana na Kraljevcu su započele šestodnevne duhovne vježbe pod vodstvom vlč. Ivice Cujzeka.

8. kolovoza - S. M. Petra Marjanović, provincijska glavarica posjetila je vlč. Ivicu Puškadiju, župnika u Pitomači.

14. kolovoza - U samostanu „Betlehem“ na Kraljevcu održano je slavlje redovničkog zavjetovanja sestara. Za 50 godina zavjeta zahvalile su s. M. Alojzina Mijatović i s. M. Ljubica Đurašin, a s. M. Mihela Slakoper je zahvalila u Burgkirchenu. Doživotne zavjete položile su s. M. Kristina Maslać i s. M. Margaret Ružman. Na godinu dana zavjete je obnovila s. M. Monika Maslać. Prve zavjete položile su s. M. Snježana Bjelobrk i s. M. Zrinka Šutalo. Sestre su položile zavjete pred vrhovnom glavaricom Družbe sestara Služavki Maloga Isusa s. Marijom Banić. Zavjetovanju je prisustvovala s. M. Petra Marjanović, provincijska glavarica.

16. kolovoza - S. M. Petra Marjanović, provincijska glavarica išla je sa č. majkom s. M. Marijom Banić, s. M. Ljubicom Đurašin i s. M. Alojzinom Mijatović u Slavonski Brod na druženja sa svećaricama iz ostalih Provincija.

17. kolovoza - Svećarice sa 50 godina zavjeta hodočastile su u Nacionalno svetište sv. Josipa u Karlovac i Blaženom Alojziju Stepinetu u Krašić. Pridružila im se s. M. Petra Marjanović provincijska glavarica.

25. kolovoza - S. M. Petra Marjanović, provincijska glavarica posjetila je s. M. Mirjam Dedić u bolnici.

26. kolovoza - S. M. Petra Marjanović, provincijska glavarica i s. M. Kristina Maslać bile su Pitomači radi primopredaje dužnosti između s. M. Kristine Maslać i s. M. Valerije Sakač. S. M. Valerija Sakač premještena je u samostan Antunovac u Novu ves Zagreb. Toga dana na Mirogojskom groblju ispraćen je + Mikel Kužnini, brat s. M. Smiljke Kužnini. Ispraćaju je prisustvovala s. M. Petra Marjanović provincijska glavarica sa sestrama. Istoga dana s. M. Petra Marjanović provincijska glavarica posjetila je vlč. Vinka Tomića, župnika u Retkovcu.

27. kolovoza - S. M. Petra Marjanović, provincijska glavarica posjetila je s. M. Moniku Novak i sestre na Kraljevcu. Toga dana na Mirogoju sprovodnim obredima glazbenika Čede Antolića nazočile su s. M. Petra Marjanović, provincijska glavarica, s. M. Ana Čajko-Šešerko i s. M. Snježana Bjelobrk.

Istoga dana s. M. Petra Marjanović provincijska glavarica i s. M. Marina Dugalija posjetile su sestre u Krašiću.

28. kolovoza - Iz samostana „Betlehem“ s Kraljevcu, s. M. Zrinka Šutalo premještena je u samostan Sv. Ivana Krstitelja u Samobor.

30. kolovoza - U samostanu Antunovac s. M. Viktorija Predragović imala je sa sestrama juniorkama Zagrebačke provincije s. M. Monikom Maslač, s. M. Snježanom Bjelobrk i s. M. Zrinkom Šutalo susret na temu „Kako živjeti redovništvo u svakodnevnici“.

31. kolovoza - U samostanu „Antunovac“ u Novoj vesi održana je sjednica Provincijske uprave. Toga dana održan je susret predstojnica na kojem je bila nazočna č. majka s. M. Marija Banić i s. M. Petra Marjanović, provincijska glavarica. Misno slavlje predslavio je vlč. Ivica Cujzek, a predavanje je održala s. Ozana Krajačić KBLJ na temu „Ljudski i duhovni temelji zajedništva“. Istog dana održana je sjednica Vijeća za duhovnost pod vodstvom s. M. Emanuele Pečnik, pročelnice.

PROVINCĲA BEZGRJEŠNOG ZAČEĆA BLAŽENE DJEVICE MARIJE

8. – 14. lipnja - U „Kući Navještenja“ u Gromiljaku održane su duhovne vježbe za 19 sestara Sarajevske provincije. Započele su na uočnicu Duhova i trajale šest dana. Predvodio ih je vlč. dr. Dubravko Turalija, profesor na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Sarajevu, a provincijska glavarica s. M. Maria-Ana Kustura pridružila se sestrama 10. lipnja. Pod izvrsnim vodstvom njihova duhovnika sestre su prošle kroz biblijske događaje i mesta od sjevera do juga Galileje, preko Samarije do Jeruzalema. Bilo je to radosno slavlje, dan ispunjenja srdaca.

11. – 18. lipnja - Naše sestre i djeca iz Stadlerova doma „Egipat“ (SDE) bili su u posjetu dobročiniteljima u mjestu Rezonico u Italiji u sklopu humanitarne večeri „Cena Bosniaca“. Tom prigodom sestre su pripremile tradicionalna bosanska jela (pite, kolače, čevapi...), a prihod od prodane hrane išao je za djecu SDE-a u Sarajevu.

Sudjelovale su: s. M. Ana Marija Kesten, s. M. Kata Zadro, s. M. Blaženka Lešić i s. M. Svjetlana Leko. S njima su bile djevojčice iz SDE-a Katarina Stipić i Anita Hrgota.

14. lipnja - Našu zajednicu napustila je s. M. Ana Prkić, juniorka koja je doživotne zavjete trebala položiti za Veliku Gospu ove godine. Dan prije odlaska došla je na razgovor s provincijskom glavaricom s. M. Maria-Anom Kusturom koja je bila na duhovnim vježbama u „Kući Navještenja“ u Gromiljaku. Izvjestila je poglavaru o konačnoj odluci o napuštanju Družbe, provincije i redovničkog života.

15. lipnja - U provincijalnoj kući „Egipat“ u Sarajevu održan je susret sestara pročelnica i članica Vijeća provincije Bezgrješnog Začeća Blažene Djevice Marije sestara Služavki Maloga Isusa. Susret je okupio 20 sestara koje su u zajedništvu s provincijskom glavaricom s. M. Maria-Anom Kusturom razmišljale o djelovanju provincije u protekloj godini, a potom su stvarale planove i programe važnih pastoralno-karizmatskih aktivnosti u 2020. godini.

Ključna tema promišljanja bila su nova zvanja u Družbi i Sarajevskoj provinciji. Provincijska glavarica pozvala je sestre da molitvom, svetošću života i apostolsko-karizmatskim djelovanjem budu svijetli primjer mladima u služenju Bogu, Crkvi i svim ljudima u nevolji.

Susret je završio Euharistijskim slavlјem u 12.00 sati u kapelici samostana Egipat, kojim je predsjedao vlč. Marko Stanušić. Nakon euharistijskog zajedništva nastavljeno je druženje kod obiteljskog stola.

22. lipnja - U trapističkoj crkvi *Uznesenja Blažene Djevice Marije* u Banjoj Luci, banjolučki biskup mons. Franjo Komarica predvodio je svečano misno slavlje u povodu 150. obljetnice trapističke opatije i samostana *Marija Zvijezda* te 16. obljetnice apostolskog pohoda sv. pape Ivana Pavla II. Banjoj Luci. U koncelebraciji bili su pomoćni biskup banjolučki mons. Marko Semren i izaslanik generalnog poglavara trapističkog reda iz Rima opat Don Armando s još devotoricom svećenika. Nakon Mise upriličena je prigodna izložba.

U slavlju su u ime provincijske poglavarice s. M. Maria-Ane Kusture sudjelovale s. M. Suzana Malešić i s. M. Edita Perić.

30. lipnja - Svečanim euharistijskim slavlјem u katedrali *Srca Isusova* u Sarajevu obilježen je Papin dan i proslavljen naslovnik Vrhbosanske nadbiskupije Presveto Srce Isusovo. Svetu misu predvodio je apostolski nuncij u Bosni i Hercegovini mons. Luigi Pezzuto u zajedništvu s biskupima Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine i uz koncelebraciju trinaestorice svećenika. U misnom slavlju sudjelovao je veliki broj sestara

Služavki Maloga Isusa iz Sarajeva, a sutradan (1. srpnja) na svečanom prijemu s ručkom u Apostolskoj nuncijaturi bila je nazočna s. M. Maria-Ana Kustura u pratnji s. M. Kristine Adžamić.

3. - 7. srpnja - U posjetu sestrama provincijske kuće „Egipat“ i djeci Stadlerova dječjeg doma „Egipat“ bila su dva bračna para iz Italije – Gabriele i Graziella Bergamasci s prijateljima Valentinom i Massimom. Tom prigodom u pratnji provincijske glavarice s. M. Maria-Ana Kusture i s. M. Kristine Adžamić posjetili su uzoritog kardinala Vinka Puljića.

4. srpnja - Njegovo blaženstvo mons. Fouad Twal, jeruzalemski patrijarh u mirovini, zajedno s vrhbosanskim nadbiskupom i metropolitom Vinkom kard. Puljićem posjetio je Dječji dom „Egipat“ i zajednicu sestara u provincijskoj kući Egipat u Sarajevu. U dvorištu Dječjeg doma „Egipat“ mons. Twala i kardinala Puljića dočekale su sestre zajedno s djecom udomljenoj u ovoj kući. Kratku povijest, zadaću i prostorije doma predstavila je provincijska glavarica Sarajevske provincije SMI s. M. Maria-Ana Kustura.

5. srpnja - Svoj patron proslavila je sjemenišna crkva slavenskih apostola sv. Ćirila i Metoda u Sarajevu, koja se nalazi u sklopu zdanja Vrhbosanskog bogoslovnog sjemeništa i Katoličkog bogoslovnog fakulteta. Svečano misno slavlje predvodio je nadbiskup metropolit vrhbosanski Vinko kard. Puljić u zajedništvu s vojnim biskupom u BiH mons. Tomom Vukšićem, apostolskim nuncijem u BiH mons. Luigijem Pezzutom i umirovljenim jeruzalemskim patrijarhom mons. Fouadom Twalom koji se u Sarajevu nalazio u prigodi održavanja 66. glavne skupštine HKD-a „Napredak“. U koncelebraciji su bili i sjemenišni poglavari, profesori KBF-a i drugi svećenici, a sudjelovali su bogoslovi, studenti teologije, redovnice i ostali vjernici. Uvodeći u misno slavlje, kardinal Puljić je pozdravio sve nazočne, a s posebnim osjećajem radosti riječi pozdrava uputio je mons. Twalu. Zahvalio je studentima, djelatnicima i dobročiniteljima – svima koji su zaslužni za uspješno privođenje još jedne godine svećeničke formacije u Vrhbosanskom bogoslovnom sjemeništu. Na sve je zazvao zagovor slavenskih apostola sv. Ćirila i Metoda ističući da nam je osobito danas potrebno imati njihove radosne vrijednosti u naviještanju i svjedočenju Isusa uskrslog. Prije otpusnog blagoslova kardinal Puljić zahvalio je dosadašnjoj ekipi odgojitelja na njihovu radu u bogosloviji. Novoj ekipi poželio je Božji blagoslov u djelovanju potičući ih da u rastu pomažu budućim naraštajima. U slavlju patrona sudjelovala je provincijska glavarica s. Maria-Ana Kustura u pratnji tajnice s. M. Kristine Adžamić i ostalih sestara iz kuće „Egipat“ te zajednice u Vrhbosanskom bogoslovnom sjemeništu u Sarajevu.

6. srpnja - Nadbiskup metropolit vrhbosanski Vinko kard. Puljić posvetio je novu župnu crkvu sv. Ignacija Lojolskog u sarajevskoj gradskoj četvrti Grbavica, koja se nalazi pokraj stadiona Nogometnog kluba Željezničar. Župnu zajednicu s crkvom sv. Ignacija vode oci isusovci po župniku p. Krešimiru Djakoviću. U ime sestara Služavki Maloga Isusa u slavlju je sudjelovala provincijska glavarica s. M. Maria-Ana Kustura u pratinji s. M. Kristine Adžamić.

Istoga dana u 18.00 slavljenja Sveta Misa u crkvi sv. Ćirila i Metoda u organizaciji HKD-a „Napredak“. „Napretkovi“ članovi su toga dana u prostorijama Vrhbosanskog bogoslovnog sjemeništa održali skupštinu na kojoj je izabранo novo vodstvo. Nakon 29 godina na mjesto predsjednika nije se kandidirao prof. Franjo Topić. Voljom nazočnih naslijedio ga je dr. Nikola Čiča, dosadašnji član Središnje uprave. Nakon „Napretkove“ skupštine slavljenja je u bogoslovnoj crkvi sv. Ćirila i Metoda Sveta Misa koju je predvodio mons. Fouad Twal. Uz članove HKD-a „Napredak“ u misnom slavlju sudjelovale su i sestre Služavke Maloga Isusa iz sarajevskih zajednica, a predvodila ih je provincijska glavarica s. M. Maria-Ana Kustura.

6. - 29. srpnja - Osmero djece iz Stadlerova dječjeg „Egipta“ ljetovalo je u Baru, a za njih su brinule s. M. Ana Marija Kesten i gospoda Tanja Pranjić Vasković. Tijekom ljetovanja djeca su bila smještena u našoj kući u Baru i uživala u ljepoti sunca i mora. Kroz to vrijeme bila su uključena u aktivnosti župe Bar.

7. srpnja - Njegova Ekscelencija msgr. Fouad Twal - jeruzalemski patrijarh u mirovini u pratinji s. M. Maria-Ane Kusture i s. M. Kristine Adžamić posjetio je sestre u našim zajednicama „Dom Sveti Josip“ i samostan „Sveti Josip“ u Vitezu. Slavio je Svetu Misu sa sestrama u kapelici „Doma Sveti Josip“ te se zadržao na druženju kod obiteljskog stola. Ovom prigodom pobliže je upoznao karizmu i apostolsko djelovanje naših sestara. U poslijepodnevnim satima sestre iz Viteza sa s. M. Maria-Anom i s. M. Kristinom pokazale su uzvišenom gostu ljepote lašvanskog kraja posjetivši izvor „Plava voda“ u Travniku.

10. srpnja - Don Krešo Pandžić, svećenik Mostarsko-duvanjske biskupije i brat naše pokojne s. M. Livije Pandžić, proslavio je svoju zlatnu misu u crkvi sv. *Mihovila* u Drinovcima. Svečano misno slavlje predvodio je zlatomisnik u zajedništvu s mjesnim biskupom mons. Ratkom Perićem i još 40 svećenika. U čast zlatomisniku upućene su srdačne čestitke njegovih nećakinja i drinovačkog župnika fra Josipa Mioča. Prigodnu propovijed održao je biskup Perić. Istaknuo je don Krešin bogat svećenički život ukrašen krepošću i vjernošću te odanošću Crkvi, mjesnim biskupima i vjernicima svih župa u kojima je službovao. U znak sjećanja na pokojnu s. M. Liviju

Pandžić, misno čitanje pročitala je provincijalka s. M. Maria-Ana Kustura. Na kraju Mise zlatomisnik se osvrnuo na svoj 50 godina dug svećenički život. Zahvalio je Bogu za svoje pokojne roditelje, brata, sestre, rodbinu i sve koju mu bili vjerni pratitelji na dugom putu njegova svećeništva. Potom je zahvalu uputio svim organizatorima i sudionicima ovog slavlja koje je nastavljeno u restoranu „Grizelj“ u Sovićima. Uz provincijsku glavaricu u proslavi je sudjelovalo osam sestara Služavki Maloga Isusa. Srcem su oživjele sjećanja na pokojnu susestru Liviju. Prisjetile su se kako je bila ponosna na svojeg brata svećenika te kako ga je pratila molitvom i bila mu pri ruci u svim važnijim događajima župe.

16. srpnja - Svečano je proslavljenja *Gospa Karmelska* u samostanu Bezgrješne Kraljice Karmela u Sarajevu. S. M. Suzana Malešić sudjelovala je u ime provincijske glavarice s. M. Maria-Ane Kusture u Misnom slavlju u 11.00 i druženju nakon Svetе Mise.

30. srpnja - Obredu pokopa i ispraćaju u dom Nebeskoga Oca pokojnog Pave Ilića, brata naše sestre Joakime Ilić, na groblju Stup bile su nazočne naše sestre: s. M. Kristina Adžamić iz provincialne kuće „Egipat“, s. M. Krunoslava Adžamić iz Bogoslovije, s. M. Bernardina Šarić iz Ordinarijata Vrhbosanske nadbiskupije, s. M. Paskvalina Santro iz samostana „Sv. Josip“ u Vitezu i s. M. Admirata Lučić iz Doma „Sv. Josip“ u Vitezu. Dušu pokojnog Pave pratimo molitvom i želimo mu vječno blaženstvo u Nebeskom kraljevstvu.

31. srpnja - Župa svetog *Ignacija Lojolskog* u sarajevskom naselju Grbavica proslavila je svoj patron i spomendan utemeljitelja Družbe Isusove sv. Ignacija Lojolskog. U koncelebriranoj Svetoj Misi, koju je na sam dan patrona predslavio provincial Hrvatske pokrajine Družbe Isusove p. Dalibor Renić, sudjelovala je u ime sestara iz provincialne kuće „Egipat“ s. M. Ana Marija Kesten s djecom iz Stadlerova dječjeg doma „Egipat“.

1. – 3. kolovoza - Sestre novakinje s. M. Mihaela Martinović i s. M. Anela Oborović stigle su iz Zagreba u pratnji s. M. Blaženke Lešić kako bi sudjelovale u duhovnim vježbama na Gromiljaku te slavlju oblačenja i zavjetnog Dana provincije naših sestara u Sarajevu. Sutradan su posjetile grob oca Utetmeljitelja i sudjelovale u slavlju Svetе Mise, a 3. kolovoza 2019. otputovale su iz provincialne kuće „Egipat“ u Gromiljak kako bi tamo pomogle sestrama u pripravi za duhovne vježbe.

4. – 8. kolovoza - U povodu zatvaranja apostolskog djelovanja sestara Služavki Maloga Isusa Sarajevske provincije u Staračkom domu „Sveta Hedwiga“ u Geretsriedu - Njemačka, u zajednici su boravile zamjenica provincijske glavarice i savjetnica s. M. Suzana Malešić i ekonoma provincije s. M. Blaženka Lešić. Kroz to vrijeme pomogle su sestrama u

završavanju poslova vezanih uz zatvaranje zajednice i povratak sestara u domovinu. Naime, s. M. Bertile Kovačević vraća se u samostan svetog Josipa u Vitezu, a s. M. Ivka Paurević u „Dom Sveti Josip“ u Vitezu. Zajednica je zatvorena 8. kolovoza 2019. godine, a sestrama je prije polaska upriličen prigodan oproštaj s osobljem i štićenicima kuće „Sveta Hedwiga“.

5. kolovoza - Provincijska glavarica s. M. Maria-Ana Kustura u pratnji s. M. Kristine Adžamić posjetila je sestre u Vitezu u povodu proslave Snježne Gospe i imendana s. M. Admirate Lučić. Zajedno s njima sudjelovala je u slavlju Svetе Mise koju je u kapelici „Doma Sveti Josip“ predvodio preč. Željko Marić, rektor Nadbiskupijskog sjemeništa „Petar Barbarić“ u Travniku. Slavlje imendana nastavljeno je nakon Mise kod obiteljskoga stola. Tom prigodom provincijska glavarica posjetila je bolesne sestre u samostanu *Sv. Josip* u Vitezu.

8. – 14. kolovoza - U „Kući Navještenja“ u Gromljaku održane su duhovne vježbe kao duhovna priprava za slavlje Velike Gospe. Voditelj je bio dr. sc. vlč. Dubravko Turalija, profesor na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Sarajevu, a sudjelovalo je 25 sestara s provincijskom poglavaricom s. M. Maria-Anom Ksturom. Sestre su slušale predavanja na temu „Što Evandelje govori o Isusovim apostolima?“ promišljajući o euharistiji, Ivanovim i Isusovim apostolima, najbližim i najdaljim učenicima te Isusovu poočimu i njegovo Majci Blaženoj Djevici Mariji.

11. kolovoza - U povodu proslave patrona samostana *Sv. Klare* u Brestovskom, misno slavlje predslavio je pomoćni biskup banjolučki mons. Marko Semren u koncelebraciji s provincijalom Bosne Srebrenе fra Jozom Marinčićem, župnikom fra Ilijom Jurićem i župnicima okolnih župa te drugim svećenicima. U ime sestara Služavki Maloga Isusa u Svetoj Misi sudjelovala je provincijska glavarica s. M. Maria-Ana Kustura u pratnji s. M. Kate Zadro, kućne poglavarice s Gromiljaka.

15. kolovoza - Sestre Služavke Malog Isusa Sarajevske provincije svečano su proslavile svetkovinu Uznesenja BDM na nebo i slavlje redovničkih zavjeta u sarajevskoj katedrali *Srca Isusova*. Svečano misno slavlje predvodio je nadbiskup metropolit vrhbosanski Vinko kard. Puljić, a u koncelebraciji su, između ostalih, bili kanonik i postulator kauze za proglašenje blaženim sluge Božjega dr. Josipa Stadlera mons. Pavo Jurišić i vlč. Konrad Huber, dugogodišnji prijatelj i dobročinitelj iz Njemačke. Slavlju su se pridružile brojne sestre Služavke Maloga Isusa iz cijele provincije, članovi obitelji, Prijatelji Maloga Isusa i drugi vjernici.

Sestre novakinje s. M. Mihaela Martinović i s. M. Rita Oborović obukle su redovničko odijelo kao znak posvećenja i pripadnosti Družbi, tako nastavivši put redovničke formacije. Ulazeći u drugu godinu novicijata,

sestre juniorke s. M. Pia Pilić i s. M. Nikolina Džavić obnovile su zavjete, a pet sestara zlatnih jubilarke zahvalile su Bogu za 50 godina redovničkog života.

15. – 18. kolovoza - Održan je susret s hodočašćem zlatnih jubilarke na planu Družbe. Svečarice Splitske provincije (s. M. Davorka Čondić, s. M. Nazarija Delaš, s. M. Fanita Jukić, s. M. Malvina Jukić, s. M. Leticija Boras, s. M. Amabilis Vukman i s. M. Ankica Delaš) stigle su u popodnevnim satima 15. kolovoza iz Livna u Sarajevo sa svojom provincijalkom s. M. Terezijom Pervan te se pridružile slavlju naših svečarica. Sestre i gosti sudjelovali su u zajedničkom večernjem druženju u provincijalnoj kući Egipat, a prenoćili su u Vrhbosanskom bogoslovnom sjemeništu. Sestre su u ranim jutarnjim satima 16. kolovoza krenule autobusom za Slavonski Brod gdje su se sve svečarice iz Sarajeva, Zagreba i Splita okupile na Misi u Maloj Crkvi, a potom na doručku u „Stadlerovu centru“. Istoga dana u Vukovaru posjetile su groblje, „Memorijalni centar Domovinskog rata“ i župu, a navečer su stigle u Generalnu kuću u Zagrebu. Sutradan su svečarice u Karlovcu sudjelovale u Misnom slavlju koje je u hrvatskom nacionalnom svetištu sv. Josipa predvodio mons. Antun Sente, a potom su se susrele sa župnikom u pastoralnom centru. Usljedio je posjet župi Presvetog Trojstva Krašić gdje je upriličen ručak. Zatim je župnik vlč. Ivan Vučak sestrama održao nagovor o blaženom kardinalu Alojziju Stepinцу. Nakon toga su sestre pohodile spomen sobu blaženog Kardinala u staroj župnoj kući te predvođene župnikom Vučakom obavile pobožnost puta križa u krašičkom svetištu. Poslije posjeta Stepinčevoj rodnoj župi sestre su se vratile u generalnu kuću u Zagrebu. Zahvalne za zajednički hod, sudionice hodočašća su se 18. kolovoza uputile na svoja odredišta.

20. kolovoza - U zajednicu „Egipat“ je po dekretu premještaja stigla s. M. Judita Matić, koja je do tada apostolski djelovala u Rehabilitacijskom centru „Sveta Obitelj“ u Mostaru. Želimo joj blagoslovljeno apostolsko djelovanje u našem vrtiću „Egipat“ u Sarajevu.

* Isti dan, provincijska glavarica s. M. Maria-Ana Kustura u pratnji zamjenice i savjetnice s. M. Suzane Malešić posjetila je sestre u Maglaju i župnike u Maglaju i Lug-Brankovićima te se zadržala s njima u razgovoru. Na povratku posjetila je sestre u našim kućama u Vitezu.

24. kolovoza - Ovogodišnji Redovnički dan održan je u franjevačkom samostanu na Petričevcu u Banjoj Luci. Tom prigodom održao je predavanje Henryk Hoser, apostolski vizitator za župu Međugorje i nekadašnji predsjednik Papinskih misijskih djela. Program je započeo u 10 sati i nastavljen do podnevnog Misnog slavlja, nakon kojega je slijedila stanka za ručak i odmor uz razgovor i pjesmu. U slavlju Redovničkog dana

sudjelovalo je 20 sestara Služavki Maloga Isusa Sarajevske provincije u pratnji s. M. Maria-Ane Kustura, provincijske glavarice.

28. i 29. kolovoza - Provincijska glavarica s. M. Maria-Ana Kustura u pratnji zamjenice i savjetnice s. M. Suzane Malešić i provincijske ekonome s. M. Blaženke Lešić obavila je kanonsku vizitaciju u samostanu Sv. Leopold Bogdan Mandić u Neumu.

30. kolovoza - Provincijska glavarica s. M. Maria-Ana Kustura u pratnji sestara s. M. Suzane Malešić i s. M. Blaženke Lešić susrela se s barskim nadbiskupom mons. Rokom Gjonlleshajem u prostoru Nadbiskupijskog ordinarijata u Baru (Crna Gora). Tom prigodom razgovarali su o imovinskim pitanjima i imovini – nekretninama koje sestre imaju u Starom Baru.

SADRŽAJ

▪ Riječ uredništva	2
▪ Riječ Crkve	4
▪ Iz duhovne riznice sestara SMI	8
▪ Stadlerove stranice	13
▪ Provincijski kapituli	19
▪ Duhovna obnova u Družbi	26
▪ Sestrinsko zajedništvo	36
▪ Karizmatsko poslanje	65
▪ Pokojne sestre	74
▪ Pokojna rodbina	80
▪ Priopćenja iz Vrhovne uprave i Provincijalata	81
▪ Vijesti od broja do broja	90
▪ Sadržaj	116